

THE STANDARD

ISSUE 2 | 24 JULY 2017

THAILAND

THE GAME OF POWER

THE MIDDLE PATH

ภาพปกโดย ริชาร์ด เทียร์นีย์ ได้รับแรงบันดาลใจจากซีรีส์ Game of Thrones

VOL. 1 ISSUE 2
24 JULY 2017

นักเคลื่อนไหวเรื่องสันติภาพในอเมริกาคนหนึ่งที่มีงานนิตยสาร THE STANDARD มีโอกาสสนทนาด้วยเมื่อไม่นานมานี้ พูดถึงความขัดแย้งส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นทั่วโลกว่า มักเป็นการปะทะระหว่างฝ่ายเสรีนิยมกับฝ่ายอนุรักษนิยมเป็นเรื่องปกติ และเธอเชื่อว่าการหาพื้นที่ตรงกลางเป็นหนทางเดียวที่จะพาทั้งสองฝ่ายก้าวข้ามความเห็นต่างที่เกิดขึ้นได้

มองไปรอบๆ ตัว เราอาจจะได้เห็นตัวอย่างของความไม่เห็นพ้องที่เกิดขึ้นในสังคม หลายกรณีเป็นการปะทะกันระหว่างประสบการณ์แบบเดิมที่กลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ กับแนวคิดริเริ่มใหม่ๆ ที่แปลงร่างเป็นการปฏิวัติทางสังคม เป็นทัศนคติสองกระแสที่มักจะเกิดการกระทบกระทั่งกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ลองนึกถึงฝ่ายคนรุ่นเก่าที่ผ่านชีวิตมาก่อนกับเด็กรุ่นใหม่ที่มีมุมมองบางเรื่องแตกต่างกันตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ฝ่ายแรกให้ความสำคัญต่อพฤติกรรมที่ถูกกาลเทศะในแบบอนุรักษนิยม ฝ่ายหลังเน้นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลแม้ในยามที่อยู่ในพื้นที่สาธารณะ เราจึงได้เห็นการปะทะทางความคิดเกิดขึ้นเป็นประจำ ตัวอย่างที่เห็นกันบ่อยๆ คือภาษาแบบเป็นกันเองที่ใช้กับเพื่อนฝูง หรือการแสดงออกถึงความรักใคร่ของคู่รักในยุคปัจจุบันที่มักจะขัดหูขัดตาคนรุ่นเก่าในหลายโอกาส

ถ้าไม่มองเฉพาะเรื่องความขัดแย้งทางการเมืองและสังคม ในหลายๆ กรณีการยึดมั่นในวิถีแบบเดิมกับการปรับตัวให้อยู่รอดในสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปเป็นเรื่องของการหาพื้นที่ตรงกลาง หรือการหาสมดุลให้เจอ ไม่ว่าจะเป็นการปรับวิสัยทัศน์ที่จำเป็นเพื่อหาแพลตฟอร์มทางธุรกิจที่เหมาะสมกับสภาพตลาด การปรับรูปแบบการเล่นในวงการกีฬาเพื่อตามให้ทันคนข้างหน้า หรือเปลี่ยนมุมมองและวิถีคิดเพื่อขับเคลื่อนให้ทันกับคลื่นลูกใหม่ที่ไล่หลังมาแบบหายใจรดต้นคอ

บริการรถยนต์สาธารณะแบบเดิมๆ กับการยกระดับบริการด้วยแอปพลิเคชันที่กำลังเข้ามามีบทบาทแทนที่ บริการห้องพักรับแบบเก่ากับการนำเสนอผ่านสื่อโซเชียลมีเดียเพื่อให้เข้าถึงคนรุ่นใหม่ หรือแม้แต่การขยับตัวนำสินค้าที่เราไปเข้าร่วมในตลาดที่ให้บริการครอบคลุมผู้ใช้ทั่วโลก ล้วนเป็นกรณีของการหาพื้นที่ตรงกลางที่เหมาะสมที่ควรได้ทั้งนั้น

ไม่ต่างกับการหาจุดที่พอเหมาะพอดีให้กับเรื่องส่วนตัว เพราะทุกองค์ประกอบในชีวิต การหาสมดุลหรือทางสายกลางเป็นหัวใจสำคัญเสมอ

ยศยอด คลังสมบัติ
บรรณาธิการ
YOTEYORD@GMAIL.COM

CHIEF EXECUTIVE OFFICER วงศ์กนก ชัยณรงค์สิงห์ **MANAGING DIRECTOR** นิติพัฒน์ สุขสวย **EDITOR-IN-CHIEF** วิไลรัตน์ เอ็มเอี่ยม **EDITOR-IN-CHIEF (CULTURE SECTION)** เจมิส เหลืองศุภกรณ์ **EDITOR** ยศยอด คลังสมบัติ **WRITER** นิธินาฏ ปุโรภากานนท์ **DESIGN DIRECTOR** วีระยุทธ คงเทศน์ **ART DIRECTOR** อองศ์นาฏ วิวัฒนานนท์ **SENIOR GRAPHIC DESIGNER** พรวิไล จิววงศ์ **GRAPHIC DESIGNER** อรณิษฐ์ สุขเกษม **PROOFREADERS** ลักษณ์นารา พัดตรีเพ็ญจันทร์, สราญรัตน์ ไช้เกียรติ, ภาสลิขี เพิ่มพันธุ์พงศ์, พรบัส ชำนาญคำ **MARKETING MANAGER** วิไลลักษณ์ โพธิ์ตระกูล **ASSISTANT MARKETING MANAGER** พิมพ์นารา มีฤทธิ์ **CREATIVE MARKETING** ชลรส จารุสุวรรณวงศ์ **MAGAZINE MANAGER** สุรเกตุ เรื่องแสงระวี **PRODUCTION** กศพล บุญคง **PHOTO-EDITOR** พิรพัฒน์ วิมลรังครัตน์ **PHOTOGRAPHERS** เวลดา วงศ์เจริญ, วงศกร ยี่ดวง, วรชยชน ไตรยศักดิ์ **ADVERTISING DIRECTOR** ศุภลักษณ์ เลิศกาญจนวัฒน์ **SENIOR ADVERTISING MANAGER** รัชณีย์นริ นธิพัชรโรจน์ **ADVERTISING MANAGER** กักรวี ตั้งวิบูลย์กุล **ASSISTANT ADVERTISING MANAGERS** มาสสุภา เอี่ยมมงคลศิลป์, กักรสาตา พุ่มเจริญ, สุทธิญา แก้วชิงดวง, สุรัตนา นรรมณีกิจพากร **MARKETING COORDINATOR** ศศิมา เหลืองศิริฉาย **DIGITAL MEDIA MANAGER** วิมาวส รัชตทน

THE STANDARD เป็นนิตยสารแจกฟรีรายสัปดาห์ ห้ามจำหน่าย สงวนสิทธิ์การนำส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของนิตยสารไปใช้โดยไม่ได้รับการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรถือว่ามีความผิดทางกฎหมาย
เจ้าของ บริษัท เดอะสแตนดาร์ด จำกัด เลขที่ 23/100-102 ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 โทรศัพท์ 02 203 1142
แฟกซ์ 02 203 1143 เว็บไซต์ WWW.THESTANDARD.CO ISSN 2586-8586
แยกสี บริษัท คลาสสิกสแกน จำกัด โทรศัพท์ 0 2291 7575 พิมพ์ บริษัท โรงพิมพ์ตะวันออก จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ 0 2551 0533, 44
ภาพถ่าย AFP, SHUTTERSTOCK ฟอนต์ KANIT โดย ศิดธส ตีมา

เป็นมากกว่าปั้ม
เติมเต็มมากกว่าน้ำมัน

บางจาก ปั้มน้ำมันที่มีบริการครบครัน ตอบโจทย์ทุกคนในครอบครัว

มากกว่าพลังงานสะอาด เราพร้อมดูแลผู้บริโภคด้วยผลิตภัณฑ์สดใหม่คัดสรรคุณภาพ
และสร้างรายได้ให้เกษตรกรด้วยการสนับสนุนสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน
เติมพลังด้วยกาแฟออร์แกนิก เสิร์ฟด้วยแก้ว Bio Cup ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

evolving
Greenovation
บางจาก สร้างสรรค์เพื่อโอกาสใหม่ร่วมกัน

CONTENTS

VOL. 1 ISSUE 2 | 24 JULY 2017

5 GLOBAL CHANGE

หมู่เกาะคุกตั้งเขตอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม / มະนาวาในเครื่องดีมคืออกเทลแปลงโฉมเป็นสบูได้ / ชาวอินเดียร่วมปลูกต้นไม้ 66 ล้านต้น

12 IN HISTORY

มีการค้นพบ มานู ปิกชู ครั้งแรกในปี 1911

38 TRAVEL

ชมเมืองเฟส โมริอ็อกโก ที่หลายคนใฝ่ฝันอยากไปเยือน ผ่านปลายปากกาของอดีตบรรณาธิการนิตยสารท่องเที่ยว

14 COVER STORY

ถอดรหัสซีรีส์ *Games of Thrones* 3 ตันกึ่งใบแจ้งจิตวิทยาตัวละคร อำนาจการเมืองการปกครองและการมองเรื่องราวในซีรีส์นี้ โดยอ้างอิงเชิงธุรกิจ ซึ่งเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าอิทธิพลของ *Game of Thrones* ครอบคลุมไปทุกด้านจริงๆ

47 OPINION

หลากหลายทัศนะจากเหล่าคอลัมนิสต์ที่พกมุมมองแตกต่างมานำเสนอแบบสนุกและได้ข้อคิดมากมาย

57 TALK

'คุณหลวง' ของแฟนคลับทั่วประเทศ ผู้ผ่านชีวิตขี้นๆ ลงๆ ในวงการบันเทิงมาตลอด 10 ปี อ่านมุมมองที่คุณอาจจะไม่รู้ของเป๊ก ผลิตโชค ในวันที่กราฟชีวิตพุ่งสูงสุดอีกครั้ง

64 ART AND DESIGN
66 VIDEO

NEWS

INSPIRING STORIES OF GREAT GLOBAL IMPACT

หมู่บ้านปลูกตั้งเขตอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มะนาวในเครื่องดื่มคือกเทลแปลงโฉมเป็นสบู่ได้ ชาวอินเดียร่วมปลูกต้นไม้ 66 ล้านต้น

GLOBAL CHANGE

COOK ISLANDS

หมู่เกาะคุกตั้งเขตอนุรักษ์ปกป้องสิ่งแวดล้อม

เขตปกครองตนเองหมู่เกาะคุก (Cook Islands) เป็นหนึ่งในเขตอนุรักษ์ทางทะเลที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งใหญ่กว่าประเทศฝรั่งเศสถึง 3 เท่า ล่าสุดรัฐบาลประกาศจัดตั้งเขตอนุรักษ์ครอบคลุมพื้นที่ 1.9 ล้านตารางกิโลเมตรในมหาสมุทรแปซิฟิก ท่ามกลางความยินดีของนักสิ่งแวดล้อมที่ต่างเป็นกังวลกับปัญหาการทำประมงที่มากเกินไป รวมถึงภาวะมลพิษต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมของหมู่เกาะคุกมากขึ้นทุกที อุทยานทางทะเล Marae Moana จะช่วยทำให้สิ่งแวดล้อมค่อยๆ ฟื้นฟูสภาพดีขึ้น โดยการอนุรักษ์ดังกล่าวไม่ได้ต่อต้านการทำประมงหรือการทำเหมืองน้ำลึก เพียงแต่ต้องการให้ดำเนินไปด้วยวิธีที่ยั่งยืน อย่างไรก็ตาม มีการจำกัดพื้นที่ห้ามทำประมงกินอาณาเขตประมาณ 320,000 ตารางกิโลเมตร ห่างจากแนวชายฝั่งแต่ละเกาะออกไปประมาณ 50 ไมล์ นายกรัฐมนตรีเฮนรี พูนา (Henry Puna) กล่าวว่า อุทยานทางทะเล Marae Moana เป็นต้นแบบของการจัดการสิ่งแวดล้อมทางทะเลของโลก พลเมืองของหมู่เกาะคุกมีวิสัยทัศน์ร่วมกันที่จะเปลี่ยนประเทศเล็กๆ แห่งนี้ให้เป็นจุดหมายท่องเที่ยวที่สะอาดที่สุดและเขียวชอุ่มที่สุดในโลก เขายังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า มหาสมุทรไม่ได้เพียงมอบรายได้จากการท่องเที่ยวและการทำประมงให้เราเท่านั้น แต่ยังมีมอบน้ำสะอาด อาหารสะอาด เพื่อเลี้ยงดูมนุษยชาติให้อยู่ต่อไปอย่างยั่งยืน

MOST READ ON THE STANDARD.CO

1.ทำโม Havaianas แบนด์รองเท้าและบราซิลจึงขายได้ 200 ล้านคู่ต่อปี มีมูลค่า 37,000 ล้านบาท!

2. "เหลือข้างเดียวฉันก็จะวิ่ง" คุณยายวัย 85 ปี เจ้าของสถิติโลกร็องฮาล์ฟมาราธอน 80 รายการ

3. #ปู่เสื้อคู่กับผู้ร่วมก่อตั้งเว็บ Pantip ทำโม Pantip ไม่เคยตกกระแสในยุคที่คนไทยติดเฟซบุ๊ก

4. 'โพบะ' นาฬิกาอัจฉริยะป้องกันเด็กหาย ฝีมือของคนไทย บุกดลาดทั่วโลก ตั้งเป้าผู้นำในสหรัฐฯ

ปณชัย
อาร์เพิ่มพร

ณรงค์กร
มโนจันทร์เพ็ญ

ปิยws
อรุณเกียรติยศ

ปณชัย
อาร์เพิ่มพร

ภาพ AFP

ภาพ facebook 42Below

NEW ZEALAND

แปรรูปมะนาวใน ค็อกเทลเป็นสบู่เหลว

มะนาวในแก้วค็อกเทลจะไม่ถูกทิ้งอย่างไร้ค่าอีกต่อไป เมื่อ 42Below แปรนตัวขวดแก้วดั่งในเครือเบาคาร์ดี (Bacardi) บริษัทเครื่องดื่มยักษ์ใหญ่ที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม สร้างนวัตกรรมเพื่อลดปริมาณขยะ โดย 42Below ขอความร่วมมือจากบาร์ทั่วนิวซีแลนด์และออสเตรเลีย เก็บมะนาวใช้แล้วในแก้วค็อกเทลส่งกลับไปที่บริษัท เพื่อนำมาเปลี่ยนเป็นสบู่เหลว ก่อนจะส่งกลับไปให้บาร์เหล่านั้นต่อไป ตั้งแต่ปลายปีที่แล้วมีการเก็บมะนาวเหลือทิ้งมากถึง 400 กิโลกรัม และได้รับการพัฒนาแปรรูปเป็นสบู่เหลว ทั้งรูปแบบของและขวดรวมแล้วกว่า 20,000 บรรจุภัณฑ์ สร้างประโยชน์จากขยะเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ดีกว่าจะทิ้งขยะแบบเดิมๆ ที่ลานฝังกลบ ซึ่งขยะมะนาวนั้นเป็นส่วนหนึ่งในการปล่อยก๊าซมีเทนหนึ่งในก๊าซเรือนกระจกที่ส่งผลให้โลกร้อน 23 เท่าของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

ISRAEL

รองเท้า ป้องกัน ผู้สูงอายุล้ม

ด้วยวัยที่เพิ่มขึ้น ร่างกายที่เสื่อมถอย ผู้สูงอายุจึงมีปัญหาในการเดินเหิน และเคลื่อนไหวร่างกาย และหากพลาดล้มเพียงนิดเดียว ก็หมายถึงการสะดุดล้มที่เจ็บตัวไม่น้อย และสถิติที่น่ากลัวกว่านั้นคือ อเมริกามีจำนวนผู้สูงอายุที่ต้องเสียชีวิตจากการล้มมากกว่า 27,000 รายในแต่ละปี (ข้อมูลจากศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคในอเมริกา) บริษัท B-Shoe Technologies ในประเทศอิสราเอลเห็นข้อบกพร่องในจุดนี้จึงคิดพัฒนาต้นแบบของรองเท้าที่ตรวจจับการทรงตัวที่ไม่สมดุลในทุกย่างก้าว และใช้ระบบที่เหมือนสายพานสำหรับวิ่งออกกำลังกาย ขนาดจิ๋วเรียกสมดุลคืนมาโดยอัตโนมัติ อุปกรณ์ที่รองเท้าประเภทนี้ใช้ประกอบด้วยเครื่องตรวจจับแรงกด ไมโครโพรเซสเซอร์ หรือหน่วยประมวลผล อุปกรณ์จับความเคลื่อนไหว และซอฟต์แวร์สำหรับตรวจจับเมื่อผู้สวมมีแนวโน้มจะหกล้ม หรือก้มไปด้านหลัง หรือด้านหลัง และจะปรับสมดุลป้องกันไม่ให้ผู้สวมล้มไม่เป็นท่า ต้นแบบรองเท้ากันล้มยังอยู่ในขั้นเริ่มต้น และบริษัทคาดว่าจะเริ่มผลิตออกจำหน่ายในอีกสองปีข้างหน้า

UK

บ้านสำเร็จรูปพลังงานแสงอาทิตย์ เปิดตัวในอังกฤษ

กลุ่มนักออกแบบชาวเอสโตเนีย Kodesema ส่งผลงาน KODA บ้านสำเร็จรูปพลังงานแสงอาทิตย์ ขนาด 25 ตารางเมตร ซึ่งเคลื่อนย้ายได้ เข้าสู่ตลาดสหราชอาณาจักรเมื่อเร็ว ๆ นี้ หวังช่วยลดปัญหาวิกฤตด้านที่อยู่อาศัยในอังกฤษ บ้านจิ๋ว KODA ประกอบเสร็จภายในวันเดียว และหากต้องการย้ายบ้านก็ถอดแยกชิ้นส่วนเตรียมขนได้ภายใน 4 ชั่วโมง ตัวบ้านหน้าตาทันสมัยเน้นความมินิมัล ภายในตกแต่งด้วยไม้ธรรมชาติ ผนังกระจกสูงด้านหน้าให้แสงธรรมชาติผ่านเข้ามาในส่วนห้องนั่งเล่น ช่วยให้ห้องดูกว้างขึ้น กำแพงคอนกรีตด้านที่เหลือช่วยรักษาอุณหภูมิภายในให้สบาย เย็นในหน้าร้อน และอุ่นในหน้าหนาว พื้นที่ส่วนหลังเป็นครัว ห้องน้ำ และห้องนอนชั้นลอย เพื่อความเป็นส่วนตัว แผงโซลาร์เซลล์ติดตั้งบนหลังคา โครงบ้านเลือกใช้วัสดุที่แข็งแรงมาก สามารถสร้างบนพื้นผิวต่างๆ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีฐาน ราคาเริ่มต้นที่ 150,000 ปอนด์ หรือประมาณ 6,600,000 บาท รวมการวางแผน เตรียมสถานที่ ขนส่ง ก่อสร้าง ติดตั้งน้ำและไฟ รวมถึงระบบพลังงานต่างๆ ไว้เรียบร้อยแล้ว

ภาพ kodesema.com

5. "ถ้าโดนประหาร อันก็จะหิวเรา" แม่-ป๋ายดำ ฆาตกรฆ่าสาม 4 ศพ รับสารภาพแล้ว

ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ

6. ข่ายกศวิ 8 ศพ ต้องมีจิตใจแบบโหด ถึงลงมือฆ่าผู้บริสุทธิ์ suns วงษ์ปัญญา

ปิยพร อรุณเกรียงไกร

7. OmiseGo บริการ E-Wallet s:uu บล็อกเชนครั้งแรกในไทย เริ่มต้นสัปดาห์นี้!

ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ

8. 'คุณเป็นเกย์และมุสลิมพร้อมกันได้' คู่รักชายรักชายมุสลิมแต่งงานกัน คู่แรกของอังกฤษ

ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ

9. โลกกำลังเข้าสู่ยุคการสูญพันธุ์ครั้งที่ 6 รุนแรงที่สุดในรอบ 500 ล้านปี

กานท์กอลน ธีรธรรม

อ่านบทความได้ที่ THESTANDARD.CO

ภาพ techcrunch.com

USA / INDONESIA

วิศวกรหนุ่มใช้โทรศัพท์มือถือเก่าเป็นเครื่องมือป้องกันอาการลอบตัดไม้

หกปีที่แล้ว โทเฟอร์ ไวท์ กำลังมีความสุขกับการเดินทางท่องเที่ยวป่าในเกาะสุมาตรา อินโดนีเซีย แต่วิศวกรหนุ่มบังเอิญมาพบชาวบ้านที่กำลังตัดไม้ห่างจากสถานีของเจ้าหน้าที่ควบคุมผืนป่าไม่ไกลเลย แต่เสียงมโหรีของนกและแมลงกลบเสียงเลื่อยของชายผู้นั้นโดยสิ้นเชิงหนุ่มอเมริกันจากซานฟรานซิสโกจึงคิดพัฒนาอุปกรณ์ง่ายๆ จากมือถือเครื่องเก่าที่ชำรุดระบุดาาแหน่งเสียงเลื่อยตัดไม้ให้เจ้าหน้าที่ป่าเข้าไปตรวจสอบได้ทันเวลาที่เมื่อกลับไปอินโดนีเซียอีกครั้ง หนุ่มอเมริกันติดตั้งโทรศัพท์มือถือไว้หลายจุดในพื้นที่อนุรักษ์ซึ่งมีโทรศัพท์จะแจ้งเตือนเจ้าหน้าที่เมื่อได้ยินเสียงเลื่อยทำงานหลังจากติดตั้งระบบเสร็จ ไวท์ได้รับอีเมลแจ้งเตือนจากหนึ่งในเครื่องรับโทรศัพท์ที่นำไปติดตั้ง จึงแจ้งเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าซึ่งนำกำลังไปยังจุดเกิดเหตุและสามารถจับกุมกลุ่มผู้ลักลอบตัดไม้ได้คาหนึ่งคาเขา ปัจจุบันไวท์เป็นส่วนหนึ่งของทีม Rainforest Connection ที่สร้างอุปกรณ์ตรวจจับเสียงเลื่อยตัดไม้ในเกาะสุมาตรา ลุ่มน้ำแอมะซอน และพื้นที่ป่าในแอฟริกา

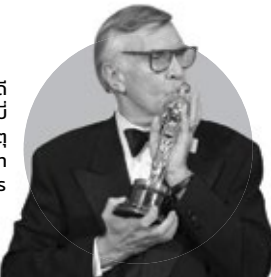
กินแซลมอน ลดความเสี่ยงของโรคจากมลพิษทางอากาศ

ข้อมูลจาก World Health Organization ระบุว่า มลพิษทางอากาศเป็นสาเหตุให้คนกว่า 7 ล้านคนทั่วโลกต้องเสียชีวิตก่อนวัยอันควร โดยเฉพาะคนในเมืองใหญ่ มลพิษทางอากาศมีอนุภาคละเอียดมาก ศาสตราจารย์จินจัว เจา จากมหาวิทยาลัยฟู้ตัน ประเทศจีน ศึกษาผลกระทบของ PM2.5 หรือ Particle Pollution อนุภาคละเอียดที่ลอยค้างในอากาศ เกิดจากการทำปฏิกิริยาเคมี รวมไปถึงการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงชนิดต่างๆ เช่น คาร์บอน คาร์บอนจากโรงงาน พบว่าขนาดที่เล็กกว่าความกว้างของเส้นผมเพียงหนึ่งเส้นของมนุษย์ ทำให้ PM2.5 ทะลุเข้าสู่ร่างกายมนุษย์อย่างง่ายดาย ก่อให้เกิดโรคระบบทางเดินหายใจ โรคหัวใจและหลอดเลือด หอบหืด ฯลฯ ศาสตราจารย์เจาศึกษาหนทางแก้และพบว่า การบริโภคสารอาหาร เช่น โอมะก้า 3 วิตามิน C และ E จะช่วยลดความเสี่ยงการเป็นโรคเกี่ยวกับหัวใจและหลอดเลือด รวมถึงโรคเส้นเลือดในสมองแตกได้อย่างมีนัยสำคัญ อาหารที่อุดมไปด้วยสารอาหารเหล่านี้ เช่น แซลมอน ส้ม มะละกอ ฝรั่ง น้ำมันถั่วเหลือง กะหล่ำปลี เมล็ดดอกทานตะวัน เพียงเลือกบริโภคของมีประโยชน์ก็ช่วยสร้างภูมิให้ร่างกายได้ อย่างไรก็ตาม การใช้พลังงานเพื่อสร้างมลพิษให้น้อยที่สุด ก็ยังเป็นเรื่องที่มนุษยชาติต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อไป

GLOBAL NUMBERS

1,000

จำนวนเงินที่ต้องหาในคดีฆ่าคน 8 ศพ จังหวัดกระบี่ ให้การตรงกับว่า ผู้ก่อเหตุจำพวกคนดูแล 1,000 บาท ให้เดินทางมาช่วยคุณการทวงเงินจากผู้ตาย

89

คืออายุของ มาร์ติน แลนเดา (Martin Landau) นักแสดงออสเตรเลีย จากเรื่อง 'Ed Wood' ที่เสียชีวิตเมื่อวันเสาร์ที่ 15 กรกฎาคมที่ผ่านมา โดยฝ่ายประชาสัมพันธ์ของนักแสดงอาวุโสยืนยันว่าเมื่อวันอาทิตย์ที่แล้ว

34

จำนวนทหารแอมบูรอนจากหน่วย Rapid Intervention Brigade ที่หายตัวไปเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม หลังจากเรือของกองทัพลอบอกชายฝั่งตะวันออกยิงโต้ตอบประเทศขณะกินอาหาร 3 นาย ได้รับการช่วยเหลือก่อนที่เรือจะจม โดยเรือลำดังกล่าวบรรทุกทหารทั้งหมด 37 นาย

19

จำนวนแชมป์แกรนด์สแลมที่ โรเจอร์ เฟเดอเรอร์ ความาได้หลังเอาชนะในรอบชิงชนะเลิศรายการวิมเบิลดัน ในวันอาทิตย์ที่ 16 กรกฎาคมที่ผ่านมา เป็นการคว้าแชมป์วิมเบิลดันสมัยที่ 8 มากที่สุดในจำนวนนักเทนนิสชาย เช่นเดียวกับจำนวนแชมป์แกรนด์สแลม

INDIA

อาสาสมัครอินเดียร่วมกันปลูกต้นไม้ 66 ล้านต้นสร้างสถิติโลก

ขณะที่พื้นที่ป่าบนดาวเคราะห์สีฟ้าของเราลดน้อยถอยลงเรื่อยๆ จะมีอะไรดีไปกว่าการเพิ่มพื้นที่สีเขียวด้วยการปลูกต้นไม้ อาสาสมัครชาวรัฐมธยประเทศในอินเดียกว่า 1,500,000 คน ร่วมกันปลูกต้นไม้สร้างสถิติโลกถึง 66 ล้านต้นในเวลา 12 ชั่วโมง ตามโครงการ 'เปลี่ยนอินเดียให้เขียวอีกครั้ง' ของรัฐบาลท้องถิ่น อันเป็นส่วนหนึ่งของกุศโลบายในการเพิ่มพื้นที่ป่าประมาณ 3 ล้าน ให้ได้ภายในปี 2030 ตามข้อตกลงของสนธิสัญญาปารีสที่รัฐบาลอินเดียให้คำมั่นไว้ โดยมีการทุ่มงบถึง 6.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เนื่องจากประเทศอินเดียนั้นปล่อยก๊าซคาร์บอนมากเป็นอันดับ 3 ของโลก และมักจะมีกิจกรรมปลูกต้นไม้ทำลายสถิติโลกอยู่เป็นประจำ ก่อนหน้านั้นในปีที่ผ่านมา มีกิจกรรมปลูกป่าจำนวนมากกว่า 49 ล้านต้นภายในเวลา 24 ชั่วโมง

เรื่องแบบนี้ เราเชียร์!

ภาพ seed.uno

JAPAN

ญี่ปุ่นผลิตเหรียญรางวัลโอลิมปิกจากโทรศัพท์มือถือเก่า

นอกจากจะผูกสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วยการแข่งขันกีฬาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมวลมนุษยชาติ โอลิมปิกที่กรุงโตเกียวปี 2020 ยังห่วงใยสิ่งแวดล้อมเป็นที่ตั้ง เจ้าภาพจึงมีมติให้ผลิตเหรียญรางวัลจากโทรศัพท์มือถือเก่า โดยต้นเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา โทรศัพท์มือถือใช้แล้วจำนวนมหาศาลได้รับการลำเลียงมายังโรงงานรีไซเคิลในโตเกียว โดยคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกและพาราลิมปิก โตเกียว 2020 วางแผนไว้ว่า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ใช้แล้วที่ขนมาที่โรงงานต่างๆ จะสามารถนำมาใช้ผลิตเหรียญแห่งความภาคภูมิใจทั้งเหรียญทอง เหรียญเงิน และเหรียญทองแดง รวมทั้งสิ้นเกือบ 5,000 เหรียญด้วยกัน

ขอให้เจ้าภาพจงเจริญ!

ภาพ AFP

5,800

ขนาดตารางกิโลเมตรของภูเขาไฟเอียง A 68 ที่หลุดจากหิ้งน้ำแข็งลาร์เซน ซี (Larsen C) บนคาบสมุทรแอนตาร์กติกาคือขั้วโลกใต้ ซึ่งมีขนาดใหญ่มากกว่ากรุงเทพฯ 3.6 เท่า มากกว่า 1 ล้านล้านตัน เป็นภูเขาไฟเอียงที่ใหญ่ที่สุด นักวิทยาศาสตร์คาดว่า หากลาร์เซน ซี พังลง จะทำให้น้ำทะเลสูงขึ้น 10 ซม.

7,200,000

คือตัวเลขคร่าวๆ ของชาวเวเนซุเอลา ที่กลางคณะเสี่ยงเชิงสัญลักษณ์ จัดโดยฝ่ายค้าน เพื่อต่อต้าน Usu. นิโคลาส มาดูโร (Nicolas Maduro) และแผนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคมที่ผ่านมา

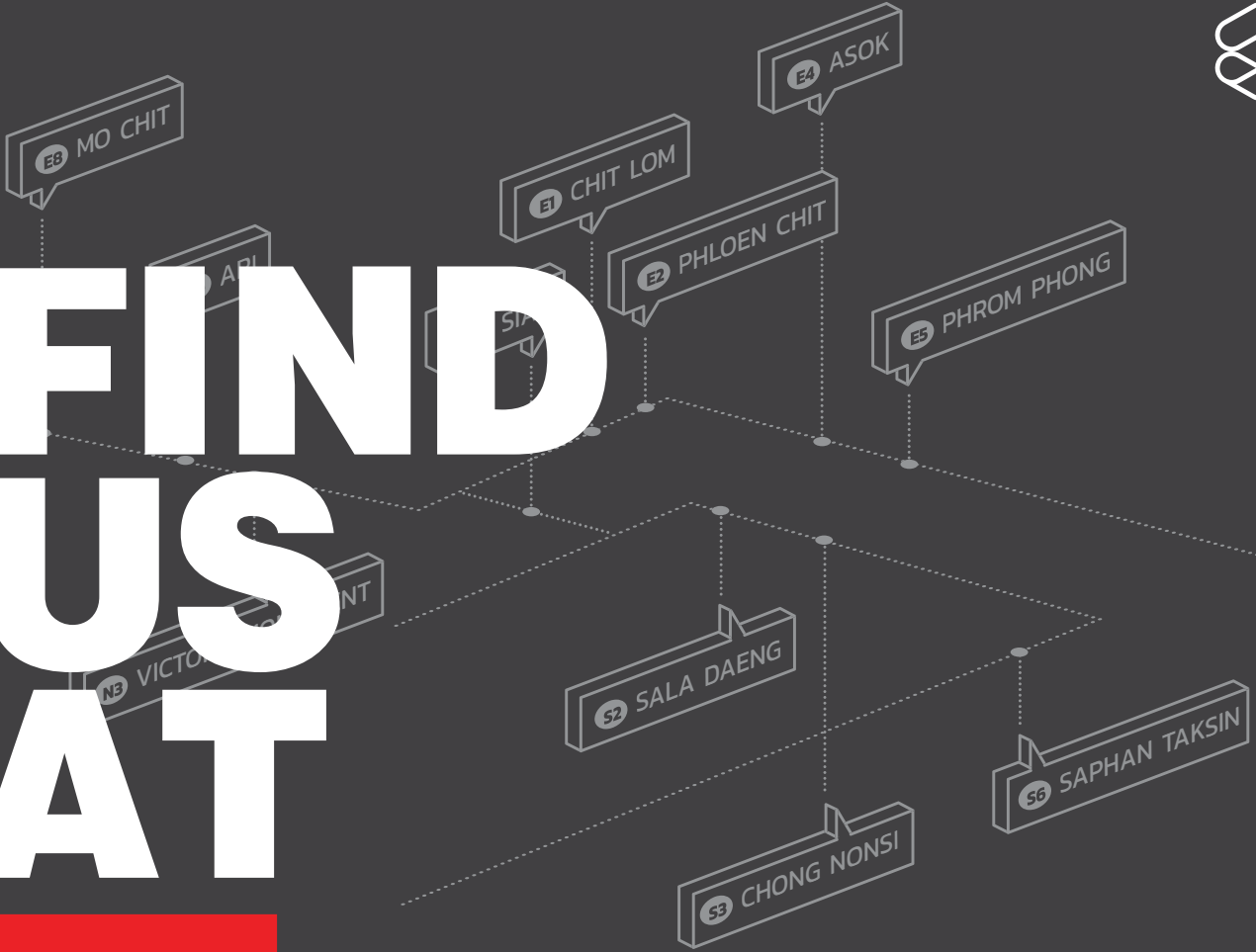
KENYA

เคนยามอบรางวัลให้สตาร์ทอัพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

SEED Awards จัดมาตั้งแต่ปี 2002 โดย United Nations Environment Programme, United Nations Development Programme และ International Union for Conservation of Nature เพื่อดูหาผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ที่ทำธุรกิจเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา โดยในปีนี้เพิ่งประกาศผู้ชนะ 15 รายจากผู้เข้าสมัครทั้งหมดกว่า 300 ราย ณ มหานครนิวยอร์ก หนึ่งในผู้ชนะที่มีผลงานโดดเด่นที่สุดคือ ICOSEED สตาร์ทอัพจากประเทศเคนยา ที่เปลี่ยนลำดับต้นกล้วยเหลือทิ้งจากการเพาะปลูกมาเป็นเส้นใยผลิตสินค้า เช่น กระเป๋าและพรมปูโต๊ะอาหาร สร้างโอกาสทางรายได้ และอาชีพใหม่ๆ ให้ชาวสวนกล้วยและคนในชุมชน เด็กวัยรุ่นมีงานทำ ปริมาณอาชญากรรมลดลง และช่วยลดการใช้สารกำจัดศัตรูพืช เพราะชาวสวนไม่ต้องพ่นยาฆ่าแมลงใส่ต้นกล้วยเหลือทิ้งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์โรคพืชอีกแล้ว นอกจากนั้น ยังทำให้ตลาดเคนยาได้รู้จักกับเทคโนโลยีใหม่ที่มีประสิทธิภาพ และไม่มีของเสียเหลือทิ้งในกระบวนการผลิต เพราะกากที่เกิดจากการผลิตนั้น ชาวสวนจะนำกลับไปทำปุ๋ยคอก หรือใช้เป็นเชื้อเพลิงต่อไป ผู้ชนะจะได้รับความช่วยเหลือทางธุรกิจ ในแนวทางที่ออกแบบมาเฉพาะสำหรับกิจการนั้นๆ รวมถึงคำแนะนำทางการเงิน การตลาด การประชาสัมพันธ์ และยังได้เข้าร่วมเครือข่ายของเหล่าสตาร์ทอัพที่เคยได้รางวัลในปีก่อนๆ กว่า 200 กิจการ จาก 38 ประเทศ ในแอฟริกา เอเชีย และลาตินอเมริกาอีกด้วย ☺

FIND US AT

พบกับนิตยสาร THE STANDARD ได้ทุกวันจันทร์ เวลา 17.00 น. ที่ **สถานีรถไฟฟ้า BTS 11 สถานี**

- CEN** สยาม **E1** ชิดลม **E2** เพลินจิต **E4** อโศก
- E5** พร้อมพงษ์ **N3** อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ **N5** อารีย์
- N8** หมอชิต **S2** ศาลาแดง **S3** ชong NonSi
- S6** สะพานตากสิน

และที่ **ร้านกาแฟสตาร์บัคส์ 200 สาขา**ทั่วกรุงเทพฯ

อ่าน THE STANDARD ออนไลน์ ได้ที่
THESTANDARD.CO

TIMEX

SCOUT CHRONO
COLLECTION

IN HISTORY

תנת AFP

MACHU PICCHU DISCOVERED

24 กรกฎาคม 1911

ฮิแรม บิงแฮม นักสำรวจชาวอเมริกัน ค้นพบมาชู ปิกชู อาณาจักรที่หาย ไปของชนเผ่าอินคา ที่ซ่อนตัวบน เทือกเขาสูงในประเทศเปรู องค์การ ยูเนสโกขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลก และเป็นหนึ่งในเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ ของโลกยุคใหม่

COVER STORY

เรื่อง กองบรรณาธิการ ภาพประกอบ ธีรวัฒน์ เทียมประสิทธิ์

THE GAME OF POWER

ด้วยจำนวน 60 ตอน และ 6 ซีซั่นที่ผ่านมา
Game of Thrones ครองบัลลังก์ขึ้นแท่นเป็นหนึ่งในซีรีส์ยอดนิยม
ที่สุดในโลก จนได้รับฉายายกย่องสารพัด รวมทั้ง The Greatest
Show on Earth, The World's Most Popular Show
และ The Best TV Show of All Time
ฤดูกาลฉายล่าสุด หรือซีซั่น 7 กลับมาพาผู้ชมเข้าสู่โลกแห่งดินแดน
เวสเทออสอีกครั้งเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา และเราเชื่อว่าแฟนพันธุ์แท้
ที่ติดตาม 'มหาศึกชิงบัลลังก์' มาตั้งแต่ต้น คงไม่พลาดด้วยประการทั้งปวง
ฉบับนี้ THE STANDARD ถอดรหัสซีรีส์นี้ 3 ด้าน ทั้งในแง่
จิตวิทยาตัวละคร อำนาจการเมืองการปกครอง และการมองเรื่องราว
ในซีรีส์นี้โดยอ้างอิงเชิงธุรกิจ ซึ่งเป็นเรื่องพิสูจน์ว่าอิทธิพลของ
Game of Thrones ครอบคลุมไปทุกด้านจริงๆ

1

ผู้นำแบบผู้รับใช้ และผู้นำเพื่อชนะเท่านั้น

ฟิลลิปส์และแคลร์ ยก 'การเป็นผู้รับใช้' ซึ่งเป็นแนวคิดที่ได้รับการพูดถึงครั้งแรกโดย โรเบิร์ต กรีนลีฟ (Robert Greenleaf) ราวปี 1970 มาจับคู่กับ แดเนริส ทาร์แกเรียน (Daenerys Targaryen) ผู้ซึ่งแรกเริ่มเดิมทีไม่ได้มีความทะยานอยากใดๆ ในการจะครองบัลลังก์เหล็ก แต่สถานการณ์ก็บังคับให้สวามิภักดิ์เหมือนจะรุ่งง่ามในตอนแรกกลายเป็นแม่แห่งมังกร และแม่ของผู้คนภายใต้การปกครองของเธอ

แดเนริสถูกเนรเทศออกจากความยิ่งใหญ่ที่เคยมี และพบเจอแต่ความทุกข์ที่ถาโถมเข้ามา ซึ่งได้สอนให้เธอเข้าใจชีวิต และมีน้ำใจจากพ่อที่จะมองเห็นความทุกข์ของผู้อื่น เมื่อรวมกับความอ่อนโยนและมีเมตตาที่เป็นนิสัยเดิม เราจึงได้เห็นผู้นำหญิงที่สง่างาม มีมุมเด็ดขาดห้าวหาญ และมีมุมของการเป็นแม่ที่โอบอุ้มทุกข์สุขของประชาชน

ฟิลลิปส์และแคลร์ยกตัวอย่างว่า ในโลกปัจจุบัน ผู้นำหญิงที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดคนหนึ่งคือ อังเกลา แมร์เคิล (Angela Merkel) นายกรัฐมนตรีของเยอรมนี ประชาชนเยอรมันยกย่องให้เธอเป็นแม่เมือง และเชื่อมั่นว่าสองมือของแม่นี้จะทำทุกอย่างโดยนึกถึงผลประโยชน์ของพวกเขาเป็นที่ตั้ง ความอ่อนโยนแบบแม่ๆ เป็นเยื่อใยที่เหนียวแน่นในการผูกใจคนมากกว่าการใช้กำลังหรือบีบบังคับอย่างป่าเถื่อน และหลายครั้งความอ่อนโยนนุ่มนวลก็สามารถลวงศัตรู ไม่ว่าจะในสงครามหรือคู่แข่งในโลกธุรกิจให้เข้าใจผิด และนำไปสู่ความแพ้อายได้ในที่สุด

แต่ถ้าเป็นผู้รับใช้แบบรับใช้ไม่ได้ฟิลลิปส์และแคลร์บอกว่าให้ลองเป็นอีกแบบ ซึ่งแตกต่างอย่างสุดขีด นั่นคือ 'นำเพื่อชนะ' แต่ถ้าจะใช้วิธีนี้ต้องมั่นใจว่าคุณแน่จริง กรณีนี้สองผู้เขียนดึงเอา ไทวิน แลนนิสเตอร์ (Tywin Lannister) มาเปรียบเทียบกับ สตีฟ จ๊อบส์ (Steve Jobs)

ไทวินเป็นผู้รับใช้ที่เข้มแข็ง เขาปกครองทั้ง 7 อาณาจักรโดยไม่เคยขึ้นเป็นกษัตริย์เลย แต่หลายครั้งก็กลายเป็นผู้กุมอำนาจที่แท้จริง ไทวินเดินเกมแบบเข้าหามีไว้

GAME OF THRONES ON BUSINESS

เรื่องราวแสนร่าเริงที่อยู่ใน *Game of Thrones* ดูเหมือนจะนำไปเทียบเคียงได้กับทุกประเด็นในชีวิต จึงไม่ต้องแปลกใจว่า แม้แต่ในเชิงธุรกิจ ก็ยังมีคนวิเคราะห์ *Game of Thrones* และเขียนออกมาเป็นหนังสือ *Game of Thrones on Business* โดย ทิม ฟิลลิปส์ (Tim Phillips) และ รีเบกกา แคลร์ (Rebecca Clare) นักหนังสือพิมพ์และบรรณาธิการที่คร่ำหวอดในแวดวงสื่อธุรกิจมายาวนาน และแปลเป็นภาษาไทยโดย ชัชวรินทร์ สันธิเดช ในชื่อ *'มหาคีตชิงบัลลังก์' กับธุรกิจ* อยากรู้ว่า *Game of Thrones* ในมุมมองที่เป็นอย่างไร THE STANDARD ได้หยิบยกแง่คิดบางช่วงบางตอน ที่ฟิลลิปส์และแคลร์สกัดออกมาจากเหตุการณ์และตัวละครในเรื่องมาเล่าสู่กันฟัง

• DAENERYS / ANGELA MERKEL •

ฟุ้งชน ระหว่างทางจะต้องเหยียบหัวใจหรือข้ามศพใครไปบ้าง เขาไม่มีเวลาสนใจ

ส่วนกรณีของจ๊อบส์ ผู้ก่อตั้งแอปเปิล (Apple) และเป็นหนึ่งในผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จสูงสุด ก็บริหารธุรกิจคล้ายคลึงกับไทวิน จ๊อบส์กระตุ้นพนักงานของตัวเองให้อีกเหิมด้วยการดูหมิ่น คำทอไปจนกระทั่งเชือดไก่ให้ลิงดู โดยการไล่หัวหน้าทีมทำงานออกต่อหน้าธารกำนัลในงานเปิดตัวผลิตภัณฑ์หนึ่งของแอปเปิล โทษฐานที่ไม่สามารถสร้างผลิตภัณฑ์ที่ดีกว่านี้ได้

ในมุมมองของผู้บริหาร วิธีไหนดี เหมือนคนไม่มีหัวใจนี้ก็ใช้คัดกรองคนที่เก่งและแกร่งพอจะอยู่ในทีมต่อไปได้เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม เหมือนที่ฟิลลิปส์และแคลร์บอกไว้แต่ต้นว่า วิธีนี้หากไม่แน่จริงอย่าใช้ ถ้าจะเล่นบทสแบกก็ต้องรู้เท่าทัน ควบคุมได้ และบริหารความร้ายกาจได้อย่างฉลาด

2

ใส่ใจการเงินเสมอ

เงินไม่ได้ให้เพียงความร่ำรวย แต่เงินนำมาซึ่งอำนาจด้วย ใน *Game of Thrones* เมื่อโรเบิร์ต บาราเธียน (Robert Baratheon) ขึ้นเป็นกษัตริย์ เขายินดีแต่งงานกับ เซอร์ซี แลนนิสเตอร์ (Cersei Lannister) เพราะเธอมาจากตระกูลที่มั่งคั่งที่สุด

สิ่งที่ถูกย้ำบ่อยครั้งใน *Game of Thrones* คือความร่ำรวยมีผลต่อการแพ้ชนะในการแย่งชิงอำนาจ เงินทองจึงเสี่ยงดังกว่าเสี่ยงการตะลุมบอนในสนามรบ ใครควบคุมการเงินได้ดีกว่าก็มีสิทธิ์ชนะได้มากกว่า เช่นเดียวกับในชีวิตจริง ไม่ว่าจะเป็ธุรกิจใหญ่หรือเล็ก รายละเอียดเรื่องการเงินเป็นสิ่งที่คุณต้องใส่ใจ ระบุปัญหาและจัดการมันได้ จะปล่อยเรื่องการเงินไว้ในมือของนักบัญชีที่จ้างมาเท่านั้นไม่ได้

ในหนังสือ *'มหาคีตชิงบัลลังก์' กับธุรกิจ* ยกเรื่องความหายนะทางการเงินในปี 2014 ของเทสโก้ (Tesco) เครือซูเปอร์มาร์เก็ตยักษ์ใหญ่ว่า เกิดจากการลงบัญชีผิดรายการอย่างง่าย ๆ ทำให้กำไรของครึ่งปีแรกสูงกว่าความเป็นจริง ปรากฏานบริษัทถูกร่องเรียนให้ลาออก แต่เขากลับบอกว่าเขาไม่ใช่ส่วนหนึ่งของปัญหาเขาเป็น

ส่วนหนึ่งของการแก้ไขต่างหาก

แม้กระทั่งริชโรเบิร์ตจะเข้าถึงแหล่งเงินของแลนนิสเตอร์ผ่านทางเมียได้ แต่อ่านาจที่แท้จริงยังคงอยู่กับเจ้าของเงิน นั่นก็คือไทวิน พ่อตาของเขาที่เป็นใหญ่อยู่หลังบัลลังก์เหล็ก ส่วนประธานบริษัทเทสโก้ที่หลีกเลี่ยงไม่รู้ไม่ชี้กับปัญหาการเงิน ก็ต้องลาออกจากตำแหน่งในที่สุด

3

อัยารักในที่ทำงาน

เป็นหยานะที่ cliché มากในทุกยุคสมัย เกิดขึ้นทุกสถานที่ทำงาน และทั้งที่รู้มนุษย์เราก็ดูเหมือนจะพ่ายแพ้ต่อแรงปรารถนาของตัวเองเสมอ ใน *Game of Thrones* รักระหว่าง จอน สโนว์ (Jon Snow) ผู้นำหน่วยพิทักษ์ราตรี (Night's Watch) กับ อีกริตต์ (Ygritte) นักรบสาวกลุ่มเสรีชน (Free Folk) ก็เป็นเช่นนั้น

หน่วยพิทักษ์ราตรีและกลุ่มเสรีชนยืนอยู่คนละฟากกัน จอนแฝงตัวเข้าร่วมกับเสรีชนเพื่อสืบข่าวแผนการโจมตีกำแพง เขาจะเมิดคำสาบานของที่นี่้องหน่วยพิทักษ์ราตรีในข้อที่ว่าห้ามมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาว เพราะความรักจะทำให้คนเรา 'ไขว้เขว' แต่เขาก็อดไม่ได้เมื่อเจออีกริตต์

ในโลกแห่งธุรกิจการงาน การไม่แบ่งความสัมพันธะระหว่างกรงานกับความรักรสามารถส่งผลเสียในหลายระดับ ถ้ารักกับหัวหน้าก็เสี่ยงที่เพื่อนร่วมงานจะกังขาในความสัมพันธ์ ถูกตั้งคำถามเกี่ยวกับความโปร่งใสและการเลือกปฏิบัติตลอดเวลา

ยกกรณีตัวอย่างฟิลลิปส์และแคลร์ ที่รุนแรงกว่ารักในที่ทำงานไปอีกระดับ นั่นคือ 'เช็กอินที่ทำงาน' ระหว่างอดีตประธานาธิบดีบิล คลินตัน (Bill Clinton) กับ โมนิกา ลูวินสกี (Monica Lewinsky) สองนักเขียนสຽปไว้ว่า นอกจากความอับอายแล้ว บิลก็ยังคงใช้ชีวิตตามปกติครอบครัวไม่ได้แตกสลาย หน้าที่ยังดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีจนครบวาระ

ในทางตรงกันข้าม ชีวิตของลูวินสกีทั้งป็นปี ไม่มีใครลืมเรื่องเด็กสาวที่มีเช็กชกับผู้นำประเทศ ไม่มีใครอยากรับเธอเข้าทำงาน เพราะพวกเขาต่างกลัวผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ความสัมพันธ์ที่มีบ่อเกิดจาก

• TYWIN LANNISTER / STEVE JOBS •

• ROBERT BARATHEON / TESCO •

• DAENERYS / NETFLIX •

• JON SNOW, YGRITTE / BILL CLINTON, MONICA LEWINSKY •

หัวใจ อย่างไรก็ตามก็จะส่งผลกระทบต่อชีวิตไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง อีกริตต์ปลิดชีพคนด้วยคมธนูจากระยะไกลได้อย่างง่ายดาย เธอมีโอกาหลายครั้งที่จะฆ่าจอน แต่ก็ทำได้เพียงให้เขาบาดเจ็บ เมื่อเธอไม่เค็ดขาดพอจะแยกความรักออกจากหน้าที่การงาน อีกริตต์จึงต้องเดินไปสู่จุดจบที่ไร้ลมหายใจ

4

ยักษ์ใหญ่ก็มีวันล้ม

Game of Thrones เดินเรื่องเข้มข้นมาจนถึงซีซั่น 7 ผู้ชมได้เห็นตัวละครล้มหายตายจากไปมากมาย แต่ในขณะที่ยักษ์ใหญ่ค่อยๆ ตายจากไป สาวน้อยบอบบางอย่างแดเนริส กลับค่อยๆ เติบโตและมีฤทธิ์เดชมากขึ้น เธอสะสมขุมกำลังและใช้เวลาเรียนรู้การปกครองอยู่ที่เอสซอส (Essos) ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสงครามระหว่างอาณาจักรต่างๆ ที่กำลังสกริมกันซุลมุน สิ่งที่เราทำคือ 'รอ' เวลา เตรียมลับมีดให้คมที่สุด เพื่อรอจังหวะฟันฉับให้ได้ชัยชนะในดาบเดียว

ร้านเช่าวิดีโอบล็อกบัสเตอร์ดำเนินธุรกิจด้วยโมเดลเดิมมาตั้งแต่ทศวรรษที่ 1980 ลูกค้มาที่ร้านและเลือกเช่าวิดีโอกลับไปหากนำมาคืนหลังระยะเวลาที่กำหนดต้องเสียค่าปรับราวปี 1997 ริด เฮสติงส์ (Reed Hastings) ก่อตั้งเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) ให้บริการเช่าวิดีโอโดยใช้โมเดลธุรกิจแบบใหม่ ลูกค้เน็ตฟลิกซ์จ่ายค่าสมาชิกรายเดือนแล้วเช่าหนังที่เรื่องก็ได้ คืนเมื่อไรก็ได้ ดีวีดีจะถูกส่งทางไปรษณีย์ ลูกค้สั่งคืนทางของที่ชำระเงินล่วงหน้าไว้แล้ว

บล็อกบัสเตอร์รู้มาตลอดว่าเน็ตฟลิกซ์เป็นคู่แข่ง แต่คิดไม่ถึงว่าวิถีของเน็ตฟลิกซ์จะคว่ำยักษ์ใหญ่ของวงการลงได้ ตอนที่บล็อกบัสเตอร์ยื่นขอล้มละลายในปี 2010 บริษัทมีมูลค่าเพียง 24 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่เน็ตฟลิกซ์ใช้เวลาเพียงสิบกว่าปีกลับมีมูลค่ามากถึง 13,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ตั้งแต่ออกฉายครั้งแรกเมื่อปี 2011 *Game of Thrones* ส่งอิทธิพลหลากหลายต่อผู้ชมตลอดมา เรื่องราวที่เข้มข้นก็คือกระจกสะท้อนเบื้องลึกของมนุษย์ รัก หลง ลวง ชั่วช้า ทฤษฎี หักหลัง และใครจะรู้ว่าระหว่างผู้ชมกับตัวละคร ความจริงอาจจะไม่ได้มีอะไรต่างกันเลย

THE WILL TO POWER

สัมภาษณ์ วิลเลียม เอ็มเอียม ภาพ วลาดา วงศ์เจริญ

ไม่ใช่แค่ขอบดู *Game of Thrones* เพราะมีเรื่องราวที่สนุก พลิกไปพลิกมาเท่านั้น แต่ **ดร. วิกย์ สิกิริเวทิน** ซีอีโอแห่ง DC Consultants and Marketing Communications ยังติดตามซีรีส์นี้ในแง่มุมมองวิธีคิดในการสู้รบ การต่อสู้แย่งชิงอำนาจ การที่อาณาจักรหนึ่งพยายามอยู่เหนืออีกอาณาจักรหนึ่งตลอดเวลา เขามองว่าการต่อสู้ใน *Game of Thrones* ก็ไม่ต่างอะไรกับการแย่งชิง ประสานผลประโยชน์ระหว่างพรรคการเมืองใหญ่และพรรคการเมืองเล็ก มีการชิงไหวชิงพริบ ไม่มีอะไรแน่นอนวันนี้คนหนึ่งขึ้นเป็นใหญ่ อีกวันอาจจะเป็นคน เพราะการเมืองเป็นเรื่องของคน เมื่อคนเปลี่ยนการเมืองเปลี่ยน อำนาจก็เปลี่ยน การแย่งชิงหรือครอบครองอำนาจในพื้นที่หนึ่งๆ จึงเป็นเรื่องชั่วคราว มีขึ้น มีลง มีเกิด มีดับแบบนี้จนกว่าโลกจะแตกสลายไป

ทำไมคุณถึงชอบดู *Game of Thrones* มันสนุกสำหรับคุณอย่างไร

จริงๆ เราชอบประวัติศาสตร์และวรรณกรรมจีนมาก่อน แต่สำหรับเราคิดว่า *Game of Thrones* มันคือ สามก๊ก ฉบับฝรั่งนี่แหละ เพราะมีการแบ่งก๊กแบ่งเหล่ากันแบบนี้มาแต่ไหนแต่ไร ยุคเหล่านี้เกิดขึ้นตลอดมาในประวัติศาสตร์ไม่ว่าจะชนชาติไหน ถ้าจำได้ประโยคเปิดกับประโยคปิดจบเล่มของ *สามก๊ก* คือประโยคเดียวกัน นั่นคือ “คำโบราณว่า สถานการณ์ในแผ่นดินนี้ เมื่อแตกแยกมานานก็จักรวมสมาน รวมสมานมานานก็จักแตกแยก” นั่นเป็นเพราะจีนเป็นประเทศที่ใหญ่มาก มีเมืองยิบๆ ย่อยๆ เต็มไปหมด ก็จะมีคนพยายามฉวยอำนาจ พยายามรวมประเทศให้เป็นหนึ่งเดียวกัน และยุโรปก็เป็นแบบนี้ เยอรมนีก็เคยมี 4 ประเทศมาก่อนแล้วรวมเป็นหนึ่ง อิตาลีก็มาจากนครรัฐเล็กๆ กระจัดกระจาย แล้วก็มีมารวมกันเป็นหนึ่ง เรื่องนี้มีความท้าทายในแง่ของการปะติดปะต่อตัวละคร แล้วเนื่องจากเราเป็นคนชอบอ่านแผนที่ พอเชื่อมโยงสิ่งที่เขาเขียนมาแล้วก็รู้สึกเลยว่านักเขียนโคตรฉลาด แต่ไฮไลต์ที่ว่าทำไมคนถึงติดตามก็คือ พันเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องของหลายๆ รัฐที่พยายามจะรวมกันเป็นหนึ่งคือ เวสเทออส แล้วจุดสูงสุดก็คือการได้นั่งบัลลังก์เหล็ก

ถ้ามองในแง่การเขียน ก่อนหน้านี้สไตลด์ฝรั่งเศสจะไม่ได้บอกอย่างละเอียดว่าตัวละครนิสัยยังไง เช่น พุดน้อย ปากไม่ตรงกับใจ ซ่างยอคน หรือถ้าเป็นเรื่องสงคราม ก็รู้แค่ชื่อแม่ทัพว่ามีใครบ้าง แต่ไม่รู้จิตใจคอ โดยละเอียด รู้แค่เขารบกันยังไง แต่ไม่รู้ว่าเขาคิดอะไรในใจบ้าง ประวัติศาสตร์สงครามโลกครั้งที่สอง เราก็ไม่รู้หน้าแม่ทัพแต่ละคนของฮิตเลอร์นิสัยยังไง เพราะฝรั่งไม่ได้ใส่ใจเรื่องพวกนี้ แต่ประวัติศาสตร์จีนจะบันทึกนิสัยตัวละครโดยละเอียด เช่น ปฐมกษัตริย์ราชวงศ์หมิงไม่เคยไว้ใจใคร ซายาเป็นคนเลือดเย็น แต่ *Game of Thrones* แตกต่างไป เรื่องนี้เรามองเห็นนิสัยใจคอของคนโดยละเอียดมาก เพราะเขาเอามิติทางจิตวิทยา

COVER STORY

มนุษย์มาซ้อนทับตัวละคร ทำให้เรารู้ว่าแต่ละตัวเป็นคนแบบไหน รวมกับเรื่องของการรวมอาณาจักร ทำให้ดูแล้วสนุก น่าติดตาม

ไฮไลต์อีกอย่างที่ชอบมากใน *Game of Thrones* คือตัวละครแต่ละตัวมีพัฒนาการจากคนเลวกลายเป็นคนดีได้ จากคนดี ใสซื่อบริสุทธิ์ กลายเป็นคนเลห์เหลี่ยมจัด เห็นมโหด มันเป็นความพลิกผันที่สมเหตุสมผล เพราะคนเรานั้นก็เป็นแบบนี้ แต่แต่ละคนมีแรงจูงใจที่ไม่เหมือนกัน และที่สำคัญมากคือเมื่อคนมารวมกันแล้ว มันจะมีการหักเหลี่ยมเขื่อนค้มกัน ซึ่งต้องเรียนรู้ว่าควรรับมืออย่างไร เช่น ถ้าคนนั้นนิสัยแบบนี้ เราจะใช้วิธีการจัดการอย่างไร

ถ้ามองในมุมของการเมือง คุณมีความเห็นอย่างไรกับการเมืองใน *Game of Thrones*

อย่างที่บอกไปเลยครับว่ามันไม่ต่างจากประโยคเปิดและปิดของนิยายเรื่อง *สามก๊ก* ที่มีความหมายว่าบ้านเมืองเป็นหนึ่งแล้วแบ่งแยก เมื่อบ้านเมืองแบ่งแยกแล้วจะกลับเป็นหนึ่ง เรื่อง *Game of Thrones* มีพื้นฐานมาจากประวัติศาสตร์ยุโรปที่สังเกตได้ว่ามาจากการเป็นนครรัฐเล็กๆ แล้วก็จะมีคนมาผนึกกำลังรวมกัน จากนั้นก็จะเกิดการรบจากคนไม่อยากจะรวมเป็นหนึ่งแล้วมันก็จะแตกแยกอีก ถ้าดูแผนที่ดินแดนเวสเทออส มันก็คือเกาะอังกฤษที่สลับด้าน คือเอาเกาะเวลส์กับไอร์แลนด์มาสลับทิศกัน ถ้าเราดูแค่ตระกูลสตาร์ก เราจะเห็นว่ามันเป็นคือสกอตแลนด์นั่นเอง แต่โดยรวมพื้นฐานของการเมืองในยุคโบราณ มันจะต้องมีการขยายรวมอาณาจักรให้เป็นหนึ่ง โดยเฉพาะอาณาจักรที่พูดภาษาเดียวกัน ในประวัติศาสตร์โบราณของยุโรปก็เกิดการรวมตัวกันแบบนี้ ใน *Game of Thrones* ก็เหมือนกัน จากที่เคยอยู่กัน 7 รัฐ ก็จะมีคนอยากรวมกันเป็นหนึ่ง เพราะคนสมัยก่อนไม่ได้ทำงานทำการหรือทำธุรกิจแต่รบกันอย่างเดียว รัฐไหนอ่อนแอกว่าก็จะโดนบุก รัฐที่ใหญ่อยู่แล้วก็จะหาพวกให้เยอะ แล้วไปข่มรัฐที่เล็กกว่า ผมใช้คำว่า military business ของสมัยก่อนเลยนะ ดังนั้นถ้าสังเกต มันก็เหมือนเรื่องพรรคการเมืองที่มีพรรคขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กนั่นเอง ในเรื่องนี้พรรคใหญ่ก็คือแลนนิสเตอร์และบาราเธียน ส่วนสตาร์กก็ถือเป็นรัฐบริวารนะ หมายความว่าตลอดมาของประวัติศาสตร์โลก ถ้ารัฐเล็กไม่ยอมเป็นส่วนหนึ่งหรือไม่ให้บรรณาการก็จะถูกกำจัด

ตอนเรียนเรื่องการเมืองยุโรป อาจารย์จะบอกว่าพรรค FDP ของเยอรมนีเป็นพรรคเล็กที่ทุกคนอยาก เพราะไม่ว่าพรรคใหญ่พรรคไหนจะได้เป็นรัฐบาลก็ต้องเหน็บพรรค FDP ไปด้วยเสมอ มันก็เหมือนการเมืองที่เราเห็นบ่อยๆ ในยุคนี้ คือถ้าพรรคใหญ่ได้เสียจัดตั้งรัฐบาลไม่ถึงครึ่งก็จะไปเหน็บพรรคเล็กๆ มาตั้งรัฐบาล เพื่อให้พูดภาษาเดียวกัน ทำงานร่วมกัน การเมืองอเมริกันก็มีลักษณะแบบนี้ คือมีสองพรรคใหญ่ เดโมแครตกับ

รีพับลิกัน แต่ก็จะมีรัฐตัวแปร หรือ swing state อยู่ด้วย แล้วก็แย่งชิงอำนาจกันมาแบบนี้

จำได้ไหม หนึ่งในตอนไฮไลต์ก็คือภาค 3 ที่ริอบบ์ สตาร์ก ลูกชายของเอ็ดดาร์ด สตาร์ก พากองทัพไปสู้กับแลนนิสเตอร์ ถ้าดูแผนที่ประเทศ ลงได้มาจะเจอเมืองกันชนของวอลเตอร์ เฟอร์ ซึ่งตอนนั้นเขาก็เข้ากับริอบบ์ สตาร์ก อยู่ดี ก็ให้สตาร์กเข้ามาตั้งฐานทัพแล้ว เพราะทางสตาร์กคิดว่าถ้าหักเมืองนี้เข้าไปได้ แลนนิสเตอร์พัง ปรากฏว่าเฟอร์ย์หักหลัง จับล็อกทุกคน แล้วแทงเมียของริอบบ์ตาย จากนั้นให้หน้าไม้ยิงขุนพลทั้งหมดในห้องปิด ฆ่าเคทลินตาย คนดูช็อกกันหมดว่า เฮ้ยทำไมเป็นแบบนี้ แต่นี่คือเล่ห์เหลี่ยมของเมืองเล็กๆ ใจคือถึงจะเป็นเมืองเล็ก แต่ก็มีความสำคัญ เป็นตัวแปรได้ แล้วอย่าลืมเรื่องคำขวัญของแต่ละตระกูลที่มันบอกอะไรบางอย่างด้วย เช่น ของแลนนิสเตอร์ 'A Lannister

always pays his debts' แปลว่า แลนนิสเตอร์ตอบแทนทุกคน ดังนั้นถ้าวอลเตอร์ เฟอร์ย์ ฆ่าริอบบ์ สตาร์ก ได้ ก็จะได้รางวัล เพราะคนใจกว้างทำงานแล้วมีผลตอบแทนเสมอ นี่แค่ฉากเดียวที่ทำให้เห็นว่าแลนนิสเตอร์เป็นรัฐนายทุน เพราะรวยมาก และรู้ด้วยว่าพวกรัฐเล็กๆ ไม่ได้ต้องการอะไรหรอก แค่มีพื้นที่ของตัวเองอยู่อย่างสงบสุขก็พอแล้ว นี่คือการที่พรรคใหญ่ตอบแทนพรรคเล็ก และพรรคเล็กก็สวามิภักดิ์พรรคใหญ่ การเมืองที่ไหนๆ ก็เป็นแบบนี้มาตลอด

ภาวะผู้นำในเรื่อง *Game of Thrones* มีอะไรที่น่าสนใจ ผู้นำแบบไหนที่น่ายกย่อง หรือแบบไหนที่ต้องระวัง ไรดี ไรไม่ดี

ผมว่ามันต้องแยกแยะว่าเก่งกับดีมันคนละเรื่องนะครับ แล้วเรื่องนี้ก็มีพื้นฐานข้อมูลมาจากเรื่องในยุคกลาง

เราไม่เชื่อด้วยซ้ำว่า จะมีสงครามแล้ว เพราะ ถ้ามี ก็จะเป็นแบบ สงครามตัวแทน มหาอำนาจอยู่เบื้องหลัง ประเทศเล็กๆ ให้รบกัน คือใช้ประเทศอื่นเป็น สนามรบ ที่ผ่านมากการมี เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ เขมรสามฝ่ายใดๆ เหล่านี้ เป็นสงครามที่เกิดจาก อุดมการณ์ที่แตกต่างกัน มีมหาอำนาจ หนุนหลังต่างกัน

เพราะฉะนั้นมันจะยังไม่มีหรอก เรื่องการเมืองของประชาชน ประชาธิปไตย เพราะทั้งหมดคือการปกครองด้วยเจ้าครองนครที่เป็นขุนศึก ยุคนี้มีแต่การออกรบยึดเมือง ถ้าถามว่าใครเก่งที่สุด ต้องบอกว่าแลนนิสเตอร์ โดยเฉพาะไทวิน คนเป็นพ่อ คนนี้มีอำนาจมาก มีบารมี มีทั้งพระเจ้าและพระคุณ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นพระเจ้า คือการซื้อคนไว้ทั้งหมด แต่ทุกอย่างที่เขาดำเนินการ เราจะไม่เคยเห็นแบบเต็มๆ เลยนะ จริงๆ แล้วเบื้องหลังเขาซึกิโยและซึโตะทุกอย่างไว้หมดแล้ว การต่อสู้สมัยก่อนมันก็คือเรื่องอำนาจ เงิน และดินแดน ที่จะบริหารยังงี้เท่านั้นเอง มันก็คือการต่อรองผลประโยชน์นั่นแหละ เป็นเกมแห่งการชิงอำนาจล้วนๆ สังเกตว่าเรื่องนี้จะไม่มียุทธศาสตร์ของศาสนจักรเข้ามาเกี่ยวข้อง จะพูดถึงนิสัยใจคอของมนุษย์ล้วนๆ ถ้าจะมีคนที่มีความดีก็เป็นเรื่องของมโนธรรมเฉพาะบุคคลเท่านั้น เช่น พระเอค

ที่เหลือคือเหลี่ยมจัดกันหมด แล้วเรื่องอำนาจนี้มันแล้วแต่คน บางคนมีอำนาจ มีเงินเพื่อปกป้องตัวเอง แต่บางคนมีเพื่อขยายอาณาจักร เพราะการบุกเมืองอื่นนั้น เมื่อได้พื้นที่เพิ่ม ประชาชนในการปกครองก็จะได้พื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น มีอาหารเลี้ยงคนมากขึ้น ถ้าไม่รุกพื้นที่ คนอื่นก็มาบุกรุก ชีวิตก็มีแต่เรื่องสู้รบตลอดเวลา ดั้งนั้นถามว่าปัจจุบันทหารหรือกองทัพในแต่ละประเทศยังมีแบบนี้อยู่ไหม ลองดูสิงคโปร์ที่เป็นประเทศเล็กๆ มากๆ ทำไม่มีเรือดำน้ำ 5 ลำ เพราะถ้าไม่มี ประเทศอื่นก็บุก ถ้าเทียบกับผู้นำประเทศก็คือ ถ้าไม่มีมิตร ก็ต้องมีความเข้มแข็งของตัวเอง มิตรมีสองประเภทคือ มิตรที่เสมอกัน กับมิตรที่ยอมเป็นบรรณาการ รัฐเล็กๆ ถึงได้เข้าหาแลนนิสเตอร์หมดเลย เพราะรู้ว่าสู้ไม่ได้ ซึ่งมันก็ทำได้หลายอย่าง เช่น ส่งลูกไปแต่งงานกับตระกูลใหญ่ เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นการไขว่กันของตระกูลต่างๆ เพื่อให้

มั่นใจว่าจะได้ไม่ต้องรบกัน การเมืองสมัยโบราณตรงไปตรงมามาก ใครเข้มแข็งกว่า คนอื่นก็จะมาสวามิภักดิ์ แต่ถ้าถามถึงคนที่น่ากลัวที่สุด ผมว่าเฟรย์ เพราะว่าให้คนอื่นมาตั้งกองทัพแล้ว แต่หักหลัง ปิดห้องล้อมฆ่าเฉยเลย คนแบบนี้น่ากลัว เพราะเราไม่รู้ว่าเขาคิดอะไร ถึงได้มีคำพูดว่า ศัตรูที่น่ากลัวที่สุดคือคนที่เราเชื่อใจและใกล้ชิดตัวเราที่สุด ในเรื่องจะเจอแบบนี้บ่อยมาก เคยเป็นเพื่อนกัน เคยร่วมรบกันแล้วเปลี่ยนไป แต่ประเด็นคือเรื่องมันไม่ได้มีแค่นั้น บางครั้งภัยมันก็ได้มาจากคนอื่น แต่มาจากภายในบ้าน ภายในครอบครัว อย่งที่ไทวินมีปมขัดแย้งกับลูก แล้วถูกลูกฆ่าตาย

คือคนเข้มแข็งก็อาจถูกโค่นล้มจากคนใกล้ชิดได้ คนอ่อนแออย่างตระกูลบาราเรียนก็สอนให้รู้ว่า ตัวเองอ่อนแอแล้วยังไม่พอ แต่ยังไม่พินมิตร ไม่มีเพื่อนอีกก็เลยทำให้อยู่แค่นั้น ไม่ได้ไม่ไกล สตาร์คมาเข้าร่วมด้วย แต่ตัวเองก็อ่อนแออยู่ดี ถ้าเทียบกับประเทศไทยนะ เราเป็นประเทศเล็กๆ แต่มหาอำนาจยักษ์ใหญ่อย่างอเมริกา จีน รัสเซีย ก็ต้องการเป็นมิตรกับเราอยู่ดี เหตุผลสำคัญคือด้วยพื้นที่ ความอุดมสมบูรณ์ที่เราไม่มี ไทวินจะความสามารถด้านการทูต ความยืดหยุ่น การผูกมิตรกับมหาอำนาจก็ช่วยเราให้ผ่านการถูกบุกถูกล่าหลายครั้งแล้ว นี่คือนิสัยที่ควรจะเป็นของรัฐที่ไม่ได้มีขนาดใหญ่ เราต้องมีกุศโลบายที่จะพาให้ตัวเองรอดด้วย

บทสรุปก็คือ อาณาจักรจะสิ้นสลายได้โดยปัจจัยหลักแค่ 2 เรื่องคือ ภัยคุกคามภายนอก กับสนิมเหล็กเกิดแต่เนื้อ ในตน หรือภัยที่เกิดจากตัวเอง

ถ้าพูดถึงสงคราม การสู้รบ คุณคิดว่ายุคนี้บีบสงครามแบบไหนที่เราควรระวัง หรือน่ากลัวที่สุด

เราไม่เชื่อด้วยซ้ำว่าจะมีสงครามแล้ว เพราะถ้ามีก็จะเป็นแบบสงครามตัวแทน มหาอำนาจอยู่เบื้องหลังประเทศเล็กๆ ให้รบกัน คือใช้ประเทศอื่นเป็นสนามรบที่ผ่านมารามีเกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ เขมรสามฝ่ายใดๆ เหล่านี้ เป็นสงครามที่เกิดจากอุดมการณ์ที่ต่างกันไป มีมหาอำนาจหนุนหลังต่างกัน อย่างที่เรายกขึ้นมาตอนนี้ คนที่รบกันจริงๆ คือประเทศที่หนุนหลัง เมื่อก่อนพื้นที่รบคือแถบอินโดจีน แต่เดี๋ยวนี้คือตะวันออกกลาง หรืออย่างตุรกี เคยสงสัยไหมว่าทำไมคนไปต่อแย่งแย่ง เพราะมันคือพื้นที่ยุทธศาสตร์ไง ถ้าดูตุรกี 3 จังหวัดของตุรกีอยู่ในยุโรป อีก 75 จังหวัดอยู่ในเอเชีย ข้ามทะเลไปเจอยูเครน อีกด้านเป็นยุโรปตะวันตก มันคือสี่แยกของโลก ดังนั้นหลายๆ ประเทศก็เลยไปต่อแย่ง ถ้าถามผมนะ เราควรระวังว่าเราจะอยู่อย่างไรท่ามกลางสงครามที่มหาอำนาจแบ่งฝักแบ่งฝ่ายได้อย่างที่เราไม่ค่อยรู้ของประเทศด้วย ถ้ามองดูพระปรีชาสามารถของกษัตริย์โบราณก็ส่วนหนึ่ง แล้วความสามารถของคนในชาติที่ประสานผลประโยชน์ก็เป็นเรื่องสำคัญไม่แพ้กัน

อีกอย่างการไม่เกิดสงครามหนักๆ เหมือนสงครามโลกก็อาจจะเพราะสังคมเราเรียนรู้มาเยอะแล้วว่าการเกิดสงครามหนึ่งครั้งมีความเสียหายมหาศาล ถ้าจะมีก็สงครามตัวแทนนี่ละ กองกำลังต่างๆ ที่มีทุกวันนี้มันไม่ได้เกิดขึ้นด้วยตัวเองสักเท่าไร แต่เป็นเพราะมหาอำนาจสนับสนุนให้เกิดสงคราม

ประเด็นคือเรื่องของเกม ไม่ว่าจะเล่นเกมไหน การเมืองในประเทศหรือระหว่างประเทศก็จะมีกรอบระหว่างพรรคใหญ่และพรรคเล็กที่เป็นตัวแปร รวมทั้งเรื่องการวางแผนว่าจะกุมอำนาจอย่างไรให้เหมาะสม แต่เป็นไปไม่ได้หรอกที่จะเหลือมหาอำนาจแค่ขั้วเดียว เพราะมันต้องมีารสู้กัน เป็นการถ่วงดุลกันไปแบบนี้ เพราะถ้ากินรวบฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โลกจะน่ากลัวมาก ดังนั้นความแตกต่างหลากหลายจึงสามารถช่วยไม่ให้ทุกอย่างเลวร้ายเกินไป

คุณคิดว่าตัวเองได้อะไรจากการดูซีรีส์เรื่องนี้

เรื่องสัญชาตญาณชั้นพื้นฐานของคน ปัจจุบันมนุษย์มีเรื่องขมอมในธรรมชาติเข้ามาเกี่ยวข้องมากกว่ายุคโบราณ เรารู้จักปฏิบัติต่อกันอย่างมีมนุษยธรรมมากขึ้น แต่ใน *Game of Thrones* มันเป็นการบอกสันดานดิบของมนุษย์อย่างแท้จริง ได้คือบจะเอาศอกมีพื้นที่แล้วก็อยากมีเพิ่ม มีพื้นที่แล้วกลัวคนอื่นคุกคามก็ต้องไปหาคนที่มียุทธิตุลาอยู่ด้วย ไปสร้างพันธมิตรไปประสานผลประโยชน์ เมื่อถูกคุกคามเยอะๆ ถ้าไม่พัฒนา ไม่ป้องกันตัวก็ตาย แล้วถึงจุดหนึ่งมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงไป แต่จะเปลี่ยน

แค่ไหนก็แล้วแต่คิดว่าเจอเรื่องอะไร สัญชาตญาณเป็นยังไง บางคนเจอความยากลำบากเข้ากับตัวก็เริ่มเข้าอกเข้าใจคนอื่น เหมือนเจมี แลนนิสเตอร์ ที่เปลี่ยนจากคนที่เย่อหยิ่ง ไม่เห็นใจใคร กลายเป็นคนที่เข้าใจคนอื่น เพราะตัวเองต้องตกกระท้ำลำบาก ถูกตัดมือที่ถนัดที่สุดในการใช้ดาบ แล้วต้องมาหัดใช้มือซ้ายแทนชีวิตที่เปลี่ยนไปทำให้เขาเรียนรู้ว่าการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเป็นธรรม อย่างเป็นมิตร มันมีจริงๆ

ถ้าเทียบกับ *สามก๊ก* แล้ว *Game of Thrones* มีความแตกต่างมากอย่างเห็นได้ชัด เวลาฝรั่งเขาจะรบกันสิ่งที่เขาคิดก่อนคือต้องมีแผนที่ที่ชัดเจน และข้อต่อมาคือใครมีอาวุธที่ดีกว่ากัน คือเขาเอาเวลาไปประดิษฐ์คิดค้นอาวุธ จะข้ามภูเขาที่หาวีธีเจาะภูเขา สงครามโลกครั้งที่สองคือตัวพิสูจน์เลยว่าเป็นสงครามที่มนุษย์ใช้เทคโนโลยีในการสู้รบมากที่สุดอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน ฮิตเลอร์ข้ามฝั่งไปรบกับอังกฤษไม่ได้ก็ใช้กองทัพอากาศไปถล่ม แต่สมัยก่อนทำไม่ได้นะ เพราะไม่มีเทคโนโลยีขนาดนั้น ดังนั้นจึงไม่มีการยกพลขึ้นบกที่อังกฤษ แต่เป็นการถล่มทางอากาศแทน แต่จีนตอนยุคสามก๊กทำไม่ได้ เพราะจีนไม่ใช่ชนักรบประชิดๆ เคยใช้ทวนมาอย่างไรก็ยังไม่ใช้ทวนแทงจนถึงต้นอังกฤษ ฝรั่งเศสมาบุกฝรั่งเศสได้เพราะมีช่วงปฏิวัติวิทยาศาสตร์ ทุกอย่างพัฒนาไปเรื่อยๆ นี่คือสงครามฝรั่ง ดูที่ว่าใครมีอาวุธดีกว่ากัน

ส่วนจีน ด้วยความที่ยุคโบราณยังไม่มีการพัฒนาด้านอาวุธ เขาก็จะเน้นเรื่องกลยุทธ์ หรือการอ่านนิสัยคน การวางแผนต่างๆ ดังนั้นการอ่านประวัติศาสตร์ทั้งฝรั่งและเอเชียจะทำให้เรารู้ว่าเราต่างจากเขายังไง เพราะมันมีเรื่องวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเรื่องของการทำแผนที่ ซึ่งทางเอเชีย ยกเว้นญี่ปุ่น ที่ไม่ถนัดเรื่องนี้ มีข้อสังเกตหนึ่งที่ผมคิดเล่นๆ คือ การที่คนอ่าน *สามก๊ก* ไม่รู้เรื่อง ส่วนหนึ่งเพราะไม่รู้ว่ามีเมืองไหนอยู่ตรงไหน เดินทัพกันยังไง ใครเป็นใคร แต่ฝรั่งไม่ว่าจะยุคสมัยไหนจะรบกับใคร เขาดูแผนที่ก่อนเลย ต้องรู้ว่าเมืองอยู่ตรงไหน เกาะแก่งเป็นแบบไหน ร่องน้ำเป็นยังไง การรู้แผนที่เป็นเรื่องสำคัญ เพราะถ้าไม่มีแผนที่ เราจะไม่รู้ความเป็นจริงว่ามันเกิดอะไรขึ้น คุณจะไปทางไหน ทิศทางเป็นยังไง ฝรั่งเขาจะเน้นที่การรู้ภาพใหญ่ แล้วค่อยมาลงรายละเอียด

แต่ทางเอเชียมักไม่ค่อยคิดอะไรเป็นภาพ ยกเว้นญี่ปุ่น เพราะญี่ปุ่นคิดเป็นภาพเก่ง แต่ทางเอเชียจะเน้นใช้จินตนาการ มีเรื่องการอ่านคนอย่างแยบยล เรามีข้อดีอย่างอื่นพวกนี้ถือเป็น soft spot ที่เราจำเป็นต้องมีเช่นกัน

กล่าวโดยสรุปคือ ไม่ว่าจะรบกี่ร้อยครั้ง การรู้เขารู้เราก็ยังเป็นเรื่องสำคัญเสมอ และท้ายที่สุดแล้ว สงครามไม่ว่าจะมาในรูปแบบใด ยุคสมัยใด ล้วนเกิดมาจากมนุษย์ที่ไม่เคยรู้เท่าทันกิเลสและด้านมืดในหัวใจตัวเอง ด้วยเหตุนี้ต่อให้ชนะสงครามต่อกันและกัน มนุษย์ก็ยังคงแพ้จิตใจของตัวเองอยู่เสมอ

TOP 5 CHARACTERS

OUR PICKS FROM THE MEGA SERIES

Game of Thrones สร้างจากนิยาย *A Song of Ice and Fire* ของจอร์จ อาร์. อาร์. มาร์ติน (George R. R. Martin) นำมาดัดแปลงเป็นซีรีส์ทาง HBO ก็สร้างกระแสฮือฮาไปทั่วโลก ส่วนหนึ่งของความนิยมที่ปฏิเสธไม่ได้คือตัวละครที่มีสันนิษฐานการ เผยให้เห็นมิติที่ลึกยิ่งขึ้นเมื่อเรื่องราวดำเนินต่อไป

ว่ากันว่าศึกชิงบัลลังก์ที่เพิ่งเปิดตัวซีซั่นที่ 7 เติมไปด้วยตัวละครที่มีปมทางจิต แต่ละตัวจะมีบุคลิกที่สะท้อนภาพของความดันรนเจ็บป่วยภายในใจ ทั้งในต้นฉบับนิยายและซีรีส์ที่ฉายทางโทรทัศน์ เราได้เห็นโลกที่เต็มไปด้วยการลวงหลอก การปั่นหัวคัมภีร์ และความละโมภ ตัวละครแทบทุกตัวต่างต่อสู้แย่งชิงอำนาจเพื่ออาณาจักรหรือชีวิตของตนจนมีการวิเคราะห์เจาะลึกอย่างเป็นเรื่องเป็นราว หนึ่งในนั้นคือหนังสือชื่อ *Game of Thrones Psychology: The Mind is Dark and Full of Terrors* ที่ได้บรรณาธิการเป็นเทรวิส แลงลีย์ (Travis Langley) ศาสตราจารย์ด้านจิตแพทย์จากมหาวิทยาลัยเฮนเดอร์สัน สเตท ซึ่งมักจะจับภาพยนตร์และซีรีส์ดังมาชำแหละในแง่จิตวิทยาเป็นประจำ การวิเคราะห์มหากาพย์ชิงบัลลังก์ในภาพรวมจะชี้ให้เห็นว่า ความรักและความเกลียดชัง ความดีและความชั่วร้าย ความต้องการและความโลภโมโหสัน ความบริสุทธิ์ใจต่อคนอื่นและความหลงตัวเอง เป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดพฤติกรรมมนุษย์ที่ดีที่สุดและเลวร้ายที่สุดได้อย่างไร ในยุคที่ไม่มีเรื่องศีลธรรมจริยธรรมเป็นบรรทัดฐาน การเล่นเกมเชิงจิตวิทยาโดยตัวละครเอกจึงแทบไร้ขีดจำกัดใดๆ โดยสิ้นเชิง อันเป็นสิ่งที่เราเห็นชัดมาตลอด 6 ซีซั่นที่ผ่านมา

แม้แต่บริษัทเทคโนโลยีชั้นนำอย่าง IBM ยังร่วมผสมโรงให้ปัญญาประดิษฐ์วัตสัน (Watson) ของตนวิเคราะห์ตัวละครจากคำพูดและการกระทำในภาพรวม นอกจากนี้จิตแพทย์และนักจิตวิทยาหลายรายยังมีการวิเคราะห์แง่มุมจิตใจ ความสัมพันธ์ ความปกปิดส่วนตัว โรคทางจิต ความกลัวจากประสบการณ์ตรง ซึ่งข้อมูลทั้งหมดอาจจะช่วยให้ผู้ชมสามารถตัดสินใจทำนายล่วงหน้าได้ว่า ตัวละครแบบไหนที่น่าจะอยู่รอดในศึกชิงบัลลังก์ที่จะจบลงไปในไม่ช้า

นิตยสาร THE STANDARD คัดเลือกตัวละครที่คิดว่ามีพัฒนาการทางด้านบุคลิกน่าสนใจที่สุด พร้อมสรุปลักษณะเด่นทางด้านจิตวิทยาของแต่ละตัว เพื่อให้การชม *Game of Thrones* ได้อรชรลึกยิ่งขึ้น และนี่คือตัวละครโปรดของเรา...

“ข้าคือแดเนริส
สตอร์มบอร์น
แห่งตระกูล
ทาร์แกเรียน แห่ง
สายเลือดโอด์
วาลย์เรีย ข้าเป็น
บุตรแห่งมังกร
และข้าขอสาบาน
ต่อหน้าเจ้าว่าใคร
ก็ตามที่ทำร้ายเจ้า
มันจะต้องตายอย่าง
เจ็บปวดทรมาน”

.....
**DAENERYS STORMBORN
TARGARYEN**
.....

ท่ามกลางตัวละครที่มีสภาพจิตใจไม่ปกติมากมาย แดเนริสเป็นหนึ่งในตัวเอกที่เรียกได้ว่ามีความเป็นมนุษย์ปกติมากที่สุดในเรื่อง

เจ้าหญิงจากตระกูลทาร์แกเรียนที่กลายเป็น 'คาลิซี' (ราชินี) แห่งโดธราค เป็นหนึ่งในผู้รอดชีวิตของราชวงศ์ทาร์แกเรียนที่เหลืออยู่ แต่ต้องระหกระเหินจากบ้านเกิดในเวสเทอโรส มาตั้งแต่เด็ก ชะตาชีวิตตกผันเมื่อพี่ชายบังคับให้เธอแต่งงานกับคาลโดโรโก และกลายเป็นจุดหักเหที่ทำให้เราได้เห็นตัวละครนี้พัฒนาจากเด็กสาวไร้เดียงสาผู้หวาดกลัวไปสู่การเป็นหญิงสาวที่มีความทะเยอทะยานและต้องการแก้แค้นเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

แดเนริสเป็นตัวละครที่คนดูได้เห็นพัฒนาการมากที่สุดตัวหนึ่ง เธอไม่มีอาการป่วยทางจิตและไม่ใช่วกหลงรูปตัวเอง แต่มีความเห็นอกเห็นใจคนอื่น และไม่หลงในอำนาจ ทั้งยังสามารถตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ บนพื้นฐานของเหตุผล ทำให้เป็นหนึ่งในตัวละครที่คนดูชอบที่สุด ปัญญาประดิษฐ์วัดสันจากค่าย IBM ยกให้แดเนริสเป็นตัวละครที่มีความรอบคอบมากเกือบจะเป็นอันดับหนึ่ง

แดเนริสก้าวสู่การเป็นผู้ปกครองที่มั่นอกมั่นใจ และสิ่งเดียวที่เธอต้องการนับตั้งแต่ต้นเรื่องคือการได้กลับคืนสู่แผ่นดินเกิด ประสบการณ์ในหน้าที่ปกครองอาณาจักรโดธราคทำให้เธอแกร่งและมั่นอกมั่นใจขึ้น ขณะเดียวกันเธอก็ยังสามารถรักษาสัจใจที่มีเมตตาไว้ได้ตลอดทั้งเรื่อง แต่เราจะได้เห็นการเปลี่ยนแปลงอะไรหรือไม่ในซีซั่นใหม่ คงต้องรอพิสูจน์กันจนถึงตอนสุดท้าย

“ทุกคนที่เดินอยู่
บนโลกนี้ต่างมี
เงาทาบลงบนพื้น
เงาของบางคน
พอมบาง ขณะที่
ของคนอื่นอาจจะ
ยืดยาวและ
ดำทะมึน”

.....
JON SNOW
.....

บุตรนอกสมรสของ เอ็ดดาร์ก (เน็ด) สตาร์ก เป็นนักคิดที่ช่างสังเกตและมีฝีมือ
ด้านดาบแบบหาตัวจับยาก

ในด้านความสัมพันธ์กับคนใกล้ตัว จอนเป็นคนนอกของตระกูลสตาร์ก และรู้สึกอยู่เสมอ
ว่าตนไม่เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ทำให้การมีตัวตนในโลกแห่ง 7 อาณาจักรไม่ถนัดนัก

นี่คือปมในใจที่ทำให้จอนมีบุคลิกของคนที่เก็บกด เก็บความรู้สึก เก็บเนื้อเก็บตัว และเป็น
ตัวละครที่มีผลการวิเคราะห์ในเชิงจิตวิทยาเป็นอันดับต้นๆ ในด้านความประหม่า

ท่ามกลางสมาชิกครอบครัวที่มีภาวะซึมเศร้า นักวิเคราะห์ห้มองว่าจอนเองก็มีความผิดปกติ
ทางอารมณ์ตามฤดู (Seasonal Affective Disorder หรือ SAD) และอาการรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ
นับตั้งแต่ตัวละครนี้เดินทางขึ้นเหนือ ที่ซึ่งอากาศหนาวและตอนกลางวันสั้นยิ่งทำให้สถานการณ์
แย่ลง

จากตอนแรกๆ ของเรื่องที่เราได้เห็นจอนหยอกล้อกับสมาชิกครอบครัวในวินเทอร์เฟล
ลสีหน้าค่าตาของตัวละครนี้กลับอมทุกข์ขึ้นเรื่อยๆ เมื่อฤดูหนาวมาเยือน ก่อนที่ครอบครัวจะถูก
ทำลาย ตัวเองถูกหักหลังจนเสียชีวิตในตอนปิดท้ายซีซั่น 5 และฟื้นคืนชีพกลับมามีบทบาท
อีกครั้งอย่างที่เราได้เห็นกัน

PRECISION SCIENCE FOR
CELL REBIRTH

เอนโดแคร์ * เซลโปร
เสริมสเต็มเซลล์จากไข่มุกหายาก

ด้วย 3 นวัตกรรมใหม่ระดับโลก ช่วยกระตุ้นการสร้างเซลล์ผิวใหม่
เพื่อฟื้นฟูให้ผิวดังเด็ก อิ่มน้ำ ลดเลือนริ้วรอยอย่างเห็นผล

Call Center : **061-450-7938**

Endocare products Available at

โปรโมชันฉลองครบรอบ 4 ปี ในไทย

Endocare CELLPRO **ซื้อ 1 แถม 1**

(คู่ Day Gelcream 1 แถม Night Cream)

เพียง **2,600** บาท จาก 5,200 บาท

ซื้อได้ที่เฉพาะตัวแทนจำหน่ายตามรายชื่อที่ระบุด้านล่างนี้เท่านั้น

ตัวแทนจำหน่าย

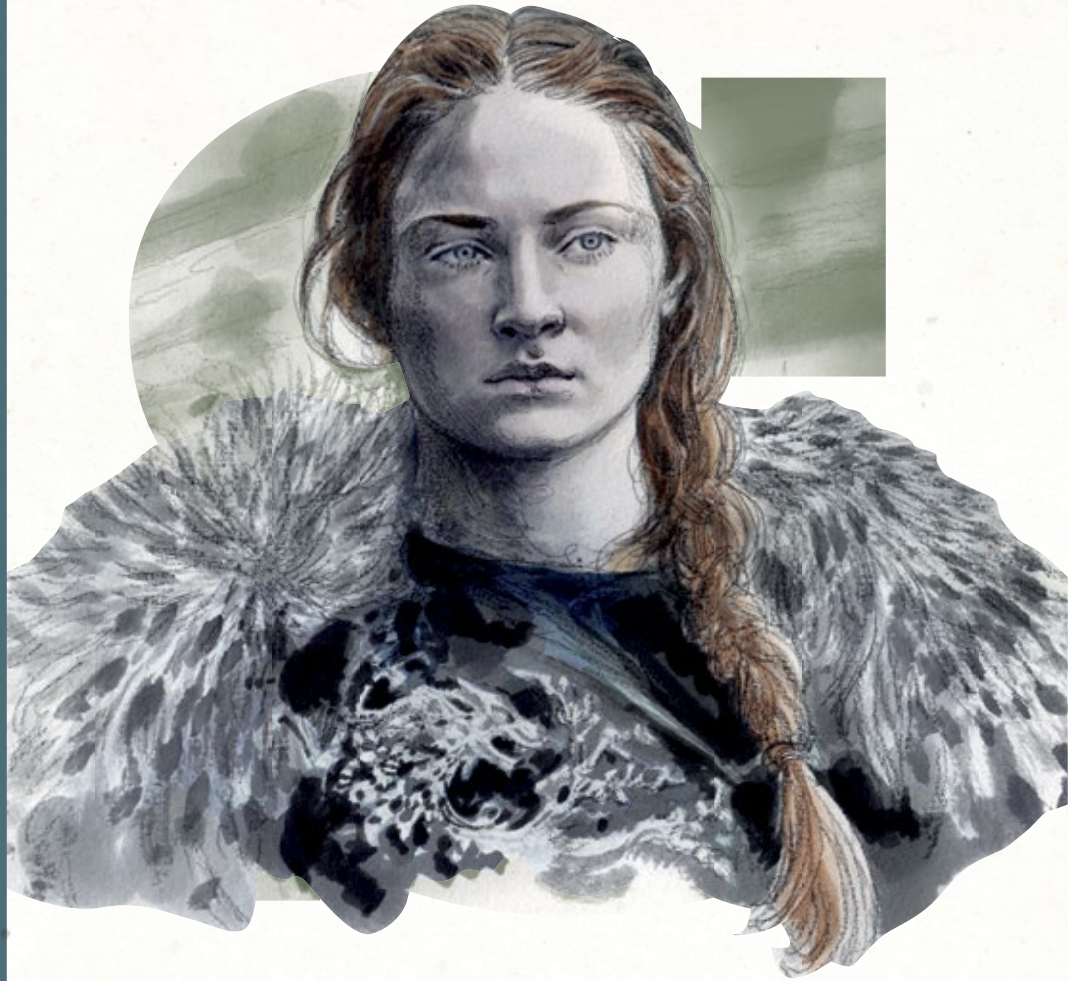
Facebook: Endocare by เจ้าแม่หอย
Facebook: Endocarethailand

Facebook: Endocare Center
Facebook: Endocarecellprothailand

Facebook: Endocare MBK
Facebook: Forever_luxe

Facebook: Cellpro Thailand

“หากข้า
จะต้องตาย ขอให้
ข้าตายในตอน
ที่ส่วนหนึ่งของข้า
ยังมีชีวิตอยู่”

ซานซา สตาร์ค
รับบทโดย
โซฟี เทอร์เนอร์

.....
SANSA STARK
.....

ซานซาได้รับการวิเคราะห์ในแง่จิตวิทยาว่าเป็นหนึ่งในตัวละครเด่นในเรื่องที่ดูเป็นคนปกติมากที่สุด

เธอเป็นลูกสาวคนโตของตระกูลสตาร์ค เริ่มต้นบทบาทด้วยการเป็นสาวน้อยใส่ชื่อที่มีความงามเป็นทั้งอาวุธที่ให้ประโยชน์และโทษในคราวเดียวกัน ก่อนจะผ่านประสบการณ์ชีวิตที่เคียดกรำให้เธอเข้มแข็งและยืนหยัดเพื่อตระกูลที่รัก

สาวน้อยวัย 12 ปี มองภาพชีวิตตนในตอนต้นแบบในเทพนิยาย และหวังแต่เรื่องการได้แต่งงานกับ จอห์ฟรีย์ บาราเธียน เท่านั้น แต่ความโหดร้ายในโลกแห่งความเป็นจริงทำให้คนดูได้เห็นภาพของเธอที่เปลี่ยนไป สาวน้อยที่อ่อนแอปกเปียกเป็นแค่เปลือกนอกของซานซาเท่านั้น เพราะเมื่อชะตาชีวิตเล่นบทโหดกับเธอ เราก็ได้เห็นซานซามีความแข็งแกร่งทางด้านจิตใจไม่น้อยไปกว่าชาย เธอจึงโตขึ้นเป็นหญิงสาวที่มีพัฒนาการทางอารมณ์ที่มั่นคง

เป็นที่พูดถึงกันอย่างกว้างขวางว่าตัวละครหญิงในเรื่องนี้มีความโดดเด่นในเรื่องความกล้าหาญยิ่งกว่าตัวละครชาย และปัญญาประดิษฐ์วัดสันของค่าย IBM ซึ่ซัดผ่านการวิเคราะห์คำพูดและการกระทำของตัวละครจำนวนผู้หญิงทั้งหมดแล้วลงความเห็นว่า ซานซาแสดงออกถึงความกล้าหาญมากกว่าตัวละครใดๆ

“เมื่อเจ้าฉีกลิ้น
ของมนุษย์ผู้ใด
ออก เจ้าไม่ได้
กำลังพิสูจน์ว่า
มันผู้นั้นกล่าวเท็จ
เจ้าเพียงแต่จะ
บอกโลกรู้ว่า
เจ้ากลัวในสิ่ง
ที่มันอาจจะพูด
ต่างหาก”

ก็เรียน (ดี อิมปี)
แลบลิเตอร์
รับบทโดย
ปีเตอร์ ดิงก์เลส

.....
**TYRION ‘THE IMP’
LANNISTER**
.....

ตัวเล็ก ใจใหญ่ ต้มจัด และหมกมุ่นอยู่กับกามตัณหาตั้งแต่ฉากเปิดตัว ก็เรียนจึงเป็น
หนึ่งในตัวละครที่สร้างสีสันและเพิ่มความสุขสนุกสนานให้กับการดำเนินเรื่อง และเป็นหนึ่งใน
ตัวละครโปรดของผู้ชมอย่างไม่มีข้อกังขา

การติดเหล้าอาจจะเป็นอาการป่วยหลักของก็เรียน ทางออกในการขับไล่ภาวะเครียด
จากการเป็นคนแคระที่ครอบครัวไม่ให้ความสำคัญ และการเห็นสมาชิกครอบครัวหมกมุ่น
อยู่กับการแย่งชิงอำนาจก็คือการดื่มที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น

เทียบกับพี่น้องสายเลือดเดียวกัน ก็เรียนดูจะมีความมั่นคงและเข้มแข็งทางด้านจิตใจ
มากกว่า แม้การดื่มแต่หัววันจนเป็นนิสัยอาจจะมาจากความรู้สึกที่ว่าตัวเขาไม่สามารถควบคุม
ชะตาชีวิตตนเอง แต่หนุมที่ดูจะไม่ยินดียินร้ายกับเรื่องใดๆ กลับยึดมั่นในหลักการและมารยาท
ทางสังคม

เมื่อสรีระของร่างกายเป็นอุปสรรคที่ทำให้ก็เรียนไม่เหมาะกับการสู้รบปะทุตามสภาพสังคม
ในเวลานั้น เจ้าตัวจึงเลือกติดอาวุธและเสริมกำลังสมองให้มีศักยภาพในการมองเกมชิงอำนาจ
แบบฝ่ายบุ๋นด้วยการเป็นนักอ่าน เราจึงเห็นได้ชัดว่าก็เรียนรู้จักอ่อน-จุดแข็งของคู่สนทนา และ
เรามักได้ยินคำคม การแสดงความคิดเห็นแบบตรงไปตรงมา และการโต้แย้งที่คมคายออกจาก
ปากตัวละครตัวนี้เป็นประจำ กลายเป็นตัวละครที่มีความขัดแย้งกับภาพลักษณ์ที่คนดูเห็น
เป็นคนตัวเล็กที่มีความรู้กว้างขวาง สมกับประโยคที่เจ้าตัวพูดในตอนแรกๆ ว่า “Life is full of
little ironies.”

“ผู้คนจะซุบซิบ
หาเรื่องขำขัน
เย้ยหยัน เชิญเลย
คนพวกนั้นเป็น
เพียงฝุ่น ไม่ได้อยู่
ในสายตาข้า
แม้แต่น้อย”

CERSEI LANNISTER

หากจะให้ชี้ชัดว่าตัวละครใดมีความผิดปกติกทางจิตหรือมีบับในใจมากที่สุดในเรื่อง ราชนี เซอร์ซีคงเป็นตัวเลือกแรกของแทบทุกคน

เซอร์ซีมีเล่ห์เหลี่ยม เป็นจอมวางแผน และทะเยอทะยานอย่างที่สุด ด้วยทำที่สง่าผ่าเผย สายตามีอำนาจ แต่ซ่อนความร้ายกาจและความเปราะบางอยู่ในที่ เพราะมีความลับมากมาย ที่ต้องปกปิด เธอจึงสามารถทำได้ทุกอย่างเพื่อสืบทอดอำนาจให้กับตระกูล แม้จะหมายถึง การต้องข้ามหัวและกำจัดใครระหว่างทาง เซอร์ซีให้ความสำคัญกับตัวเองเป็นหลัก และไม่ไว้เนื้อเชื่อใจใครเลย กลายเป็นสาเหตุที่เธอสร้างศัตรูไปทุกที่

นอกจากการมีความสัมพันธ์ต้องห้ามกับคนในสายเลือดเดียวกัน อาการป่วยและปมทางจิตอื่นๆ ที่เซอร์ซีมีก็ดูจะมากกว่าตัวละครอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น อาการติดเหล้า มีบุคลิก หลงรูปตัวเอง เป็นโรคหวาดระแวง และโรคบุคลิกภาพผิดปกติแบบต่อต้านสังคม (Antisocial Personality Disorder) แม้ตัวละครตัวนี้จะชอบเข้าสังคมและดื่มจัดเป็นประจำ

ผลที่ออกมาจึงกลายเป็นราชินีเซอร์ซีจอมบงการ โหดร้าย ไร้ความปรานี เป็นลักษณะของคนที่ไม่ควรจะมีใครเชื่อใจด้วยประการทั้งปวง เป็นหนึ่งในตัวละครทางโทรทัศน์ที่คนชอบน้อยที่สุด เป็นตัวละครที่คนดูอาจจะเกลียด แต่ถ้าวัดจากความสนุกในการชม ส่วนหนึ่งคงปฏิเสธไม่ได้ถึงเสน่ห์ของเซอร์ซีที่ทำให้เรื่องราวการห้าหน้าซึ่งบัลลังก์ก็มีความเข้มข้น น่าลุ้น น่าติดตาม ไม่น้อย ☺

ALL ABOUT YOU

WORLDWIDE NATURAL AND ORGANIC BEAUTY SELECTOR

YOU Matter

เพราะคุณสำคัญ

ALTEYA ORGANICS

Rose Water, 100ml
น้ำกุหลาบบริสุทธิ์ 100%
ลดสิ่ว ให้ผิวแข็งแรง

~~680.-~~ **399.-**

MAD HIPPIE

ผลิตภัณฑ์ต่อต้านริ้วรอยจากอเมริกา
เพื่อหน้ากระจ่างใสอย่างสมบูรณ์แบบ
ด้วยส่วนผสมจากธรรมชาติ 100%

25% OFF*

*สมาชิกลดเพิ่มอีก 5%

LA CLARÉE

ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวที่อุดมด้วย
สารสกัดธรรมชาติที่ทรงประสิทธิภาพ
จากใบเมกอกไพรอ็องซ์ ประเทศฝรั่งเศส

25% OFF*

68 อายุของจอร์จ อาร์. อาร์. มาร์ติน ผู้แต่ง *A Game of Thrones* นวนิยายชุด ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างมหากาพย์ซีรีส์นี้ ปัจจุบันจอร์จกำลังต่อสู้กับคำวิจารณ์ว่าเขาอาจจะเขียนนวนิยายชุดนี้ให้จบไม่ได้

45

จำนวนวันที่นักออกแบบทรงผมใช้ในการค้นคว้า ทดลอง hairstyles เฉพาะ จนกลายมาเป็นผมลอนด์แสนสวย เจดสีไม่เหมือนใครของแดเนริส ทาร์แกเรียน

755

ลำดับชื่อที่ได้รับความนิยมในการตั้งชื่อทารกเพศหญิงในสหรัฐฯ ปี 2014 ได้แก่ คาลิซี (Khaleesi) ตำแหน่งเรียกขานสตรีผู้เป็นภรรยาของคาล หรือผู้ปกครองชาวโดรราท ซึ่งก็คือแดเนริส ทาร์แกเรียน นั่นเอง

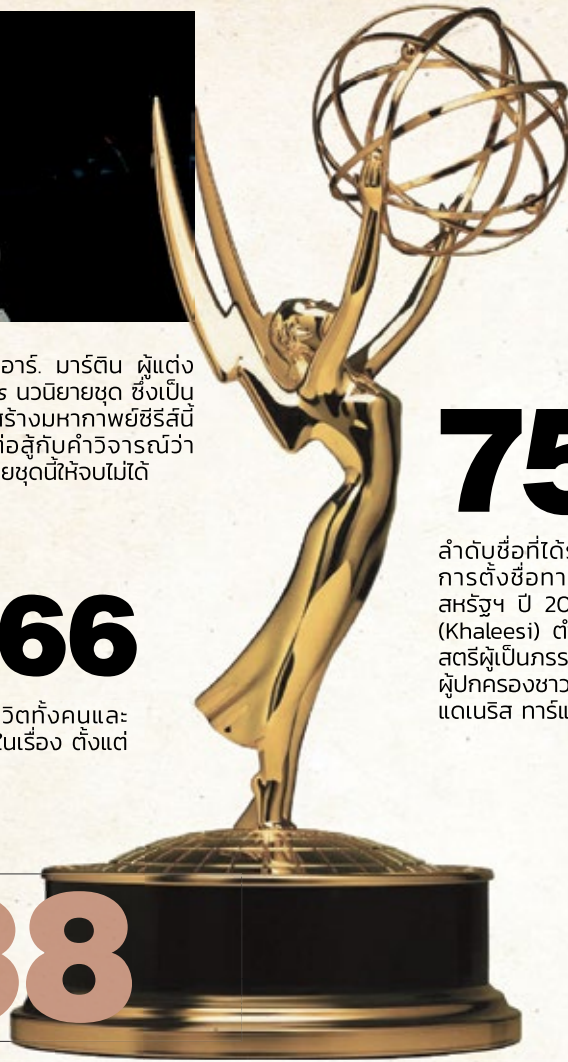
4,000

จำนวนคำศัพท์โดยประมาณที่นักภาษาศาสตร์นามว่า เดวิด เจ. ปีเตอร์สัน สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นภาษาถิ่นของพวกโดรราท, โฮวาลีเรียน และโลว์วาลีเรียน

150,966

จำนวนผู้เสียชีวิตทั้งคนและสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ในเรื่อง ตั้งแต่ซีซั่นที่ 1-6

จำนวนของรางวัลเอมมีอวอร์ด ที่ซีรีส์ชุดนี้ได้รับ โดยรวมรางวัลภาพยนตร์ชุดยอดเยี่ยมในปี 2015 และ 2016 แล้ว

38

GAME OF THRONES BY THE N

8

จำนวนประเทศที่ใช้เป็นสถานที่ในการถ่ายทำ *Game of Thrones* ได้แก่ ไอร์แลนด์เหนือ, โครเอเชีย, ไอซ์แลนด์, สหรัฐอเมริกา, สเปน, โมร็อกโก, แคนาดา และมอลตา

11,489

จำนวนแคลอรีที่บริโภคในแต่ละวันของฮาฟวอร์ จูเลียส บียอร์นสัน นักแสดงชาวไอซ์แลนด์ ผู้รับบทเกรกอรี 'The Mountain' คลีแกน ในซีซั่นที่ 4, 5 และ 6 ซึ่งมีหน้าที่คุ้มครองเซอร์ซี

170

จำนวนประเทศโดยประมาณที่ *Game of Thrones* ออกฉาย

100 MILLION

คือรายได้เข้าประเทศไอร์แลนด์เหนือที่เป็นหนึ่งในสถานที่ถ่ายทำ 3 ซีซั่นแรก

205

ส่วนสูงของฮาฟวอร์ จูเลียส บียอร์นสัน ผู้รับบท The Mountain

155

ความสูงของเมซี วิลเลียมส์ ผู้รับบทอาร์ยา สตาร์ก

134.62

ความสูงของปีเตอร์ ดิงก์เลจ ผู้รับบทที่เรียน แลนีสเตอร์

700 FT

ความสูงของ The Wall กำแพงน้ำแข็ง ที่ทอดยาว 300 ไมล์ ทางตอนเหนือของอาณาจักรทั้ง 7 เป็นปราการป้องกันชาวเมืองจากเหน็บทฤติ

2 MILLION USD

ค่าตัวที่ลีน่า เฮเดย์ นักแสดงชาวอังกฤษได้รับต่อหนึ่งตอน หลังตัวละคร เซอร์ซี แลนีสเตอร์ มีบทบาทเด่นจนกลายเป็นตัวละครสำคัญ

157 KG

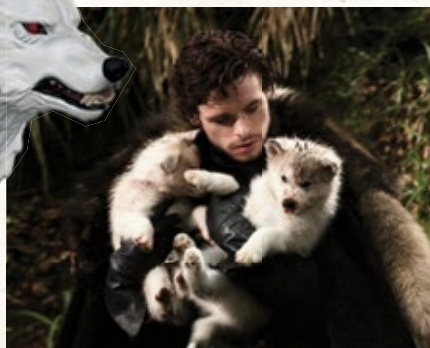
น้ำหนักบัลลังก์ของจริงที่ HBO และบริษัทไฟร์บ็อกซ์ ผลิตกำลังสร้างขึ้นในปี 2013 และจำหน่ายในราคา 20,000 ปอนด์ ตัวบัลลังก์ทำจากกระจกไฟเบอร์ และเรซิน ปัจจุบันสินค้าสำหรับแฟนเดนตายชิ้นนี้ไม่มีขายแล้ว

E OF DNES UMBERS

69 MINS

เวลาออกอากาศตอนที่ 10 *The Winds of Winter* ปิดท้ายซีซั่นที่ 6

16,000

จำนวนปีที่หมาป่าไทรวิวลฟ์ สัตว์เลี้ยงของตระกูลสตาร์กสูญพันธุ์ไปจากโลก สันนิษฐานว่าสัตว์ชนิดนี้เคยมีชีวิตอยู่ในยุคน้ำแข็งจากซากฟอสซิลที่พบมากในอเมริกาเหนือ

23.3 MILLION

จำนวนผู้ชมโดยประมาณ เฉพาะในสหรัฐฯ ที่ติดตาม *Game of Thrones* ในแต่ละตอนของซีซั่นล่าสุดผ่านช่องทางต่างๆ

4,280,000

จำนวนครั้งของการดาวน์โหลดซีรีส์หนึ่งตอนแบบผิดกฎหมาย จากผลการตรวจสอบผ่าน BitTorrent ในปี 2012

[DOWNLOAD](#)

THE PERFECT MATCH

การร่วมลงทุนระหว่างสองอสังหาฯ ยักษ์ใหญ่
SENA จับมือ Hankyu ชู 'Geo fit+'
สร้างที่อยู่อาศัยจากวิถีคิดญี่ปุ่น

SENA และ Hankyu จุดเริ่มต้นของการผจญภัย

ดร. เกษรา: ดีลนี้เริ่มมาประมาณปีครึ่งแล้วค่ะ หลังจาก
ที่ทางบมจ. เสนาดีเวลลอปเม้นท์ ของเราได้ไปเยี่ยม
บริษัท ฮันคิว เรียลตี้ จำกัด ที่ประเทศญี่ปุ่น ก็ได้มีการ
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันจนตกลงว่าจะร่วมทุนกัน
ซึ่งสิ่งที่น่าพูดถึงก็คือการที่ทั้งสองบริษัทมีปรัชญา
ในการทำธุรกิจที่เหมือนกัน นั่นก็คือให้ความสำคัญ
กับการบริการลูกค้าเป็นอันดับหนึ่ง ลูกค้าต้องมาก่อน
อย่างสุดใจของเสนาฯ ก็คือ 'ความไว้วางใจจาก
ลูกค้าคือความภูมิใจของเรา' ส่วนของฮันคิวใช้คำว่า
'Dream Comes True'

การที่เรามีปรัชญาเดียวกันก็จะช่วยให้เราทำงาน
และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ร่วมกันได้ นั่นจึงเป็นสาเหตุ
สำคัญที่เราตกลงทำงานร่วมกันภายใต้บริษัท เสนา
ฮันคิว จำกัด ซึ่งเป็นการร่วมทุนของทั้งสองฝ่าย โดย
มีโครงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ทำงานร่วมกันเป็น
โครงการแรกคือ 'Niche Pride เตปูน-อินเตอร์เซนจ์'
และล่าสุดเราก็เพิ่งลงนามร่วมทุนกันในโครงการที่ 2
คือ 'Niche MONO สุขุมวิท-แบบริ่ง' ซึ่งเป็นโครงการ
คอนโดมิเนียมระดับสูง (High-Rise) ที่มีจำนวนมากกว่า
1,270 ยูนิต และตั้งอยู่ใกล้กับรถไฟฟ้าสายสีเขียว
สถานีแบบริ่งเพียงแค่ 250 เมตร ซึ่งทั้งสองโครงการ
มีมูลค่ารวม 7,000 ล้านบาท

เมื่อไม่นานมานี้ มีข่าวใหญ่ในแวดวงอสังหาริมทรัพย์ของประเทศไทย
เมื่อบริษัท เสนาดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (SENA) และบริษัท ฮันคิว
เรียลตี้ จำกัด ประเทศญี่ปุ่น (Hankyu Realty) ตกลงใจเซ็นสัญญา
ร่วมทุนพัฒนาโครงการอสังหาริมทรัพย์ตามแนวรถไฟฟ้า ซึ่งทั้งสอง
โครงการคอนโดมิเนียมดังกล่าวมีมูลค่ารวมสูงถึง 7,000 ล้านบาท

ความน่าสนใจอยู่ที่การโคจรมาพบกันและตกลงใจร่วมทุนระหว่างทั้งสองบริษัท
ซึ่งบมจ. เสนาฯ นั้นเป็นบริษัทอสังหาริมทรัพย์ชั้นนำแถวหน้าของบ้านเราที่คนไทย
หลายคนต่างก็รู้จักและให้ความเชื่อมั่นในคุณภาพ ส่วนบ. ฮันคิว นั้นก็อยู่กลุ่มบริษัท
Hankyu Hanshin Holding Group ผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์รายใหญ่ในประเทศญี่ปุ่น
ดร. เกษรา รัญลักษณ์ภักย์ รองประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท เสนาดีเวลลอปเม้นท์
จำกัด (มหาชน) และวิเวจิ โมโรโงมิ ประธานบริษัท ฮันคิว เรียลตี้ จำกัด ประเทศญี่ปุ่น
คือผู้ที่มาบอกเล่าเรื่องราวดีๆ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการสร้างสรรคคุณค่าใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นกับ
โครงการที่พักอาศัยในประเทศไทย

FYI:

'Geo fit+' แนวคิดในการพัฒนาที่อยู่อาศัยที่ใส่ใจในรายละเอียดและเข้าใจความต้องการของผู้อยู่อาศัยอย่างลึกซึ้ง ทั้งยังนำมาใช้ในการสร้างที่อยู่อาศัยได้อย่างยอดเยี่ยม สามารถสรุปรวมออกมาได้เป็น

- JAPANESE FUNCTIONALITY พังค์ชันในการใช้งานที่มีประสิทธิภาพ
- JAPANESE INNOVATION นวัตกรรมและแนวคิดใหม่ๆ เพื่อการอยู่อาศัยอย่างสมบูรณ์แบบ
- JAPANESE DESIGN การออกแบบที่มีกลิ่นอายความเป็นญี่ปุ่น

ทราบมาว่าเมื่อเกิดการร่วมมือกันก็ได้นำนวัตกรรมที่เรียกว่า 'Geo fit+' ของ Hankyu มาใช้ในโครงการที่เป็นการร่วมทุนด้วย สิ่งนี้คืออะไร

ประธานโมโรโตะ: Geo fit+ เป็นแนวคิดในการพัฒนาที่อยู่อาศัยที่ใส่ใจในรายละเอียด และเข้าใจความต้องการของผู้อยู่อาศัยอย่างลึกซึ้ง พุดง่ายๆ ก็คือเป็นวิธีคิดในการฟังเสียงลูกค้ามาใช้พัฒนาโปรดักต์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทางฮันคิวได้ริเริ่มมาตั้งแต่ปี 2004 ซึ่งปัจจุบันนับได้ 12 ปีแล้ว โดยนวัตกรรมทางความคิดนี้สามารถนำมาใช้กับการสร้างที่อยู่อาศัยได้อย่างยอดเยี่ยมสะท้อนปรัชญาของฮันคิวที่ต้องการนำเสนอที่อยู่อาศัยที่เปี่ยมคุณภาพให้กับลูกค้า เมื่อแนวคิดของทั้งสองบริษัทสอดคล้องกัน ทางฮันคิวและเสนาฯ จึงตกลงใจที่จะแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อที่จะสร้างคุณค่าให้กับโครงการที่พักอาศัยใหม่ๆ ในประเทศไทย

ดร. เกษรา: Geo fit+ แบ่งออกเป็น 4 อย่าง ได้แก่ Geo Day คือมิติของการปรับปรุงโปรดักต์ให้ลูกค้าอยู่อาศัยใช้งานในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น เช่น ใช้วัสดุอย่างไรให้การทำความสะอาดเป็นไปได้โดยง่าย ซึ่งเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ แต่ก็ละเอียดอ่อน, Geo Eco คือเรื่องการประหยัดพลังงาน ทำอย่างไรให้ผู้อยู่อาศัยในห้องชุดสามารถประหยัดพลังงานได้มากขึ้น, Geo Age เนื่องจากญี่ปุ่นนั้นเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เขาจึงให้ความสำคัญกับการใช้งานโดยคำนึงถึงผู้สูงอายุด้วย ซึ่งเราก็นำมาปรับใช้กับบางเซกเมนต์ และสุดท้ายคือ Geo Sonae ซึ่งญี่ปุ่นให้ความสำคัญมากเรื่องความปลอดภัย เนื่องจากประเทศเขาต้องประสบกับแผ่นดินไหว ซึ่งบ้านเราก็อาจจะไม่ได้เจอมากเท่า แต่เราก็นำเรื่องของการทำ Care Unit มาสร้างห้องพยาบาล และเทรนพนักงานให้สามารถปฐมพยาบาลได้ เป็นต้น

การนำ 'Geo fit+' มาใช้ในโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่ทั้งสองบริษัทร่วมทุนกัน

ดร. เกษรา: กระบวนการ Geo fit+ เป็นวงจรที่ทำให้เห็นถึงลิสต์ของสิ่งที่จะต้องทำเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า และทำให้การอยู่อาศัยและชีวิตของผู้อยู่อาศัยดีขึ้น ตรงกับวิธีคิดแบบใช้หัวใจ-หัวใจในการทำงานสไตล์เสนาฯ นั่นรวมถึงการบริการหลังการขายหรือ After Sales Service ต่างๆ ด้วย ซึ่งเราได้นำมาปรับใช้ให้เข้ากับวิถีชีวิตความเป็นอยู่และความต้องการของคนไทยในสองโครงการดังกล่าวที่มีการร่วมทุนทั้ง 'Niche Pride เต่าปูน-อินเตอร์เซนจ์' และ 'Niche MONO สุขุมวิท-แบบริ่ง' ซึ่งการเดินทางร่วมทุนในโครงการที่ 2 ก็แสดงให้เห็นถึงผลสำเร็จอันดีของการดำเนินงานร่วมกันตั้งแต่โครงการแรก

โดยทั้งสองบริษัทหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมีการร่วมทุนในโครงการที่ 3 ที่ 4 ต่อไป ซึ่งจะถือเป็นปัจจัยหลักที่สนับสนุนการเติบโตอย่างแข็งแกร่งในอนาคต

เหตุผลที่ Hankyu เลือกประเทศไทยและตัดสินใจร่วมลงทุนกับ SENA

ประธานโมโรโตะ: ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความสำคัญในภูมิภาคนี้ และรายได้ต่อหัวของประชากรก็สูงกว่าประเทศในละแวกใกล้เคียง ฮันคิวเป็นบริษัทในญี่ปุ่นที่มีประวัติความเป็นมาร้อยกว่าปี โดยมีธุรกิจหลักคือการพัฒนาที่อยู่อาศัยตามแนวรถไฟฟ้า ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินงาน ทางบริษัทได้เพิ่มพูนความรู้และเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการบริการลูกค้าอย่างเต็มที่ เรามีผลงานในการก่อสร้างบ้านพักที่อยู่อาศัยถึงกว่า 60,000 ยูนิต และคอนโดมิเนียมภายใต้แบรนด์ 'จีโอ' อีกกว่า 20,000 ยูนิต

จากการที่เราเฝ้ามองประเทศไทย พบว่ามีการหลังไหลเข้าเมืองของประชากรซึ่งคล้ายคลึงกับประเทศญี่ปุ่นในสมัยก่อน และมีการขยายตัวของเส้นทางเดินรถไฟฟ้า จึงสนใจที่จะมาลงทุน และได้พบกับบมจ. เสนาฯ ซึ่งก็พบว่าเรามีปรัชญาที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ความสุขระดับของชีวิต

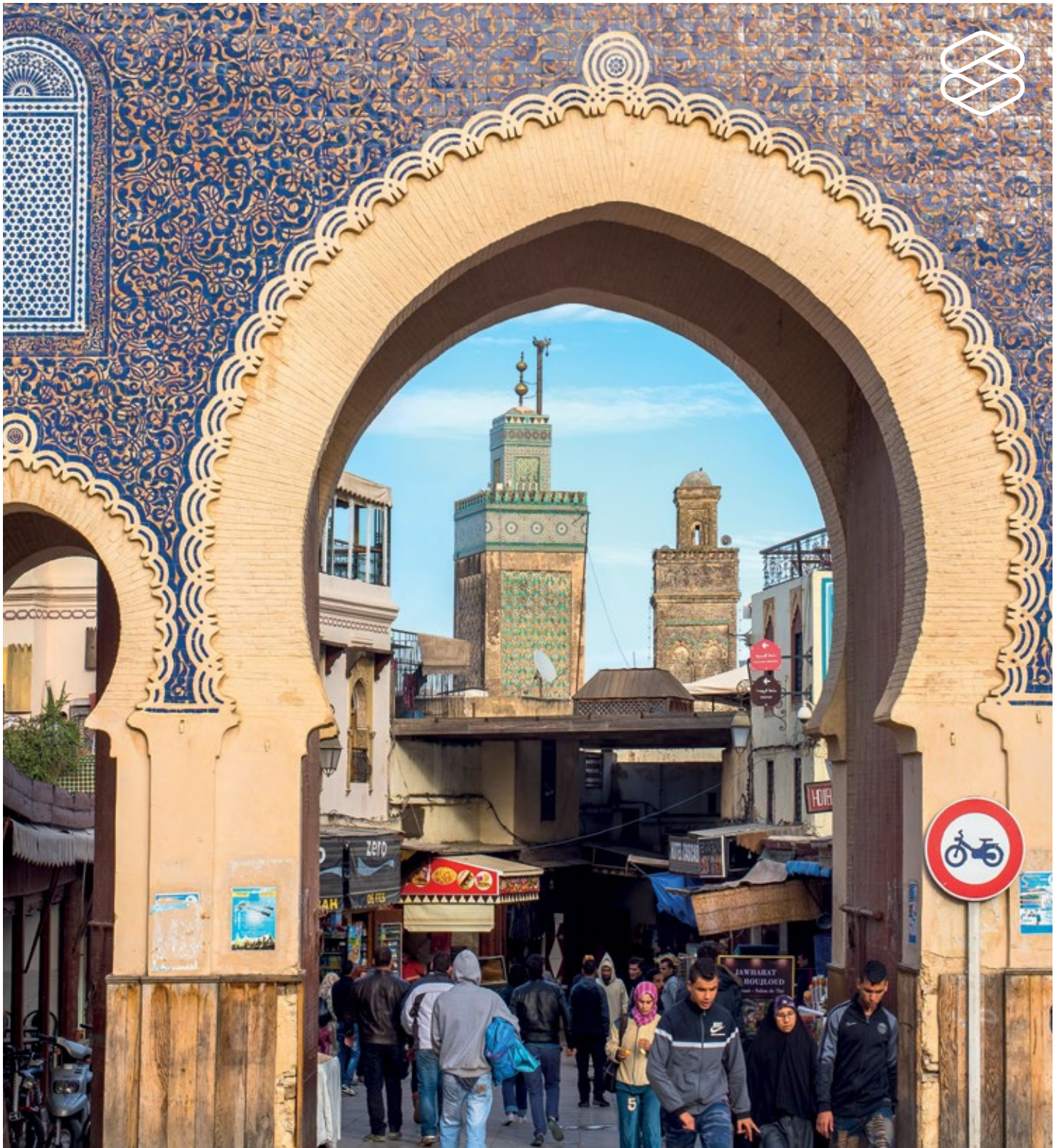
รถไฟฟ้าบีทีเอส ให้บริการคนกรุงเทพฯ มากกว่า 17 ปี

ด้วยการบริการที่รวดเร็ว ปลอดภัย สะอาด สะดวกสบายตามมาตรฐานสากล

คุณภาพชีวิตของคุณจะดีขึ้น...เมื่อเดินทางด้วยระบบขนส่งมวลชน

'Lift Up Your Life'

ภาพ AFP

LIFESTYLE

IT'S ALL ABOUT LIVING YOUR LIFE TO THE FULLEST

แต่คำพูดคำเดียวว่า "ถ้าไปโมร็อกโก เธอต้องไปเมืองเฟส (Fes) นะ สวยกว่ามาราเกช (Marrakech) เป็นไหนๆ" การเดินทางทั้งหมดจึงเริ่มต้น

TRAVEL

เรื่องและภาพ อนุรักษย์ หุตะสิงห์

THE FACE OF FES, MOROCCO

งามแท้มาแต่โบราณ ย้อนรอยอดีตอารยธรรมอิสลามที่ 'FES'

“ถ้าไปโมร็อกโก (Morocco) เธอต้องไปเมืองเฟส (Fes) นะ สวยกว่ามาราเกช (Marrakech) เป็นไหนๆ”

เสียงเพื่อนหญิงชาวอังกฤษ ผู้มีชีวิตเดินทางท่องเที่ยว มาเกือบทั้งโลกตั้งแต่วัยเด็กขยับย่นหนักแน่น ซ้ำยังทิ้งท้าย ให้คนที่ไม่เคยไปเยือนประเทศโมร็อกโกในทวีปแอฟริกา ทางตะวันตกเฉียงเหนือเก็บไปคิดว่า 'Marrakech is overdone' แผนท่องเที่ยวประเทศโมร็อกโกคราวนั้นจึงมี อันต้องปรับเปลี่ยนในที่สุด

หลังจากช่วงเวลา 3 วันที่ตะลอนชมความงามตามท้องเรื่องของเมืองมาราเกช ทั้งตลาด พระราชวัง สุสาน ไปนั่งดัดจริตติดหูในโรงแรมห้าดาวระดับโลก และทริปหนึ่งวันออกนอกเมืองไปเที่ยวเขาแอตลาส (Atlas) จนได้คำพูดติดปาก “No, Thank you.” ตอบกลับบรรดาพ่อค้า ซึ่งพยายามยัดเยียดสรรพคุณสินค้าของตนว่าคุณภาพดีที่สุดในราคาดีที่สุดในแห่งนั้น ในทุก 30 วินาที ตลอดสายทางที่สัญจรผ่าน แม้จะตั้งใจซื้อจริงๆ หรือแค่เผอิญเหลือบมองก็เอะ แกรๆ พอทนต่อล้อต่อเถียงได้ พอใกล้หมดวัน ความรู้สึกชักเปลี่ยนเป็นรำคาญ เหมือนกลับไปหลายราย ไม่ต่างจากเมืองท่องเที่ยวในประเทศกำลังพัฒนาทั่วโลกเท่าใดนัก

กระทั่งกว่า 7 ชั่วโมง 15 นาทีบนเส้นทางรถไฟจากราฟาเอลผ่านไป ก็มาถึงจุดหมายปลายทาง ณ เมืองเฟส หนึ่งในเมืองที่เก่าแก่ที่สุดไม่เฉพาะในโมร็อกโกและไม่ใช่แค่ในแอฟริกา แต่เป็นเมืองที่มีคนอยู่อาศัยต่อเนื่องยาวนานที่สุดแห่งหนึ่งในโลก

ในฐานะเมืองหลวงแห่งแรกและเก่าแก่ที่สุดของประเทศ ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 789 ก่อนจะถูกสถานะศูนย์กลางทางจิตวิญญาณและวัฒนธรรมยาวนานจนถึงปัจจุบัน เฟสเคยถูกลดทอนบทบาทลงกลายเป็นเมืองเอกไร้ยศและกลับคืนสู่ตำแหน่งเมืองหลวงอยู่หลายครา เหตุเพียงเพราะปัญหาการเมืองภายในและภัยคุกคามจากชาติตะวันตก

สื่อที่น่าเที่ยวแทบทุกแขนงระบุทำนองเดียวกันว่า

“Marrakech is overdone” ประโยชน์เจ็บบๆ ของเพื่อนหญิงนางเดิม ยังคงดังก้องอยู่ในหัวจนทุกวันนี้

สิ่งแรกที่เกิดขึ้นในเฟสคือ คุณจะต้องหลงทางอย่างแน่นอน ต่อให้สัญชาตญาณพิกัดทางธรณีของคุณแม่นยำเพียงใด ความมั่นใจทั้งปวงจะถูกทำลายลงทันทีที่คุณก้าวสู่ Fes el-Bali ย่านเมืองเก่าระดับมรดกโลกของยูเนสโก (UNESCO) ชนิดที่แม้แต่ Google Maps ก็ไม่อาจช่วยอะไร อ้างอิงจากประสบการณ์ตรงลองนึกภาพเมืองเก่าแต่โบราณในจำนวนประชากร 156,000 คน บนเนื้อที่ 3 ตารางกิโลเมตร หนาแน่นไปด้วยถนนแคบๆ กว่า 9,500 สาย ตัดสลับซับซ้อนกับตรอกซอกซอยกวีเวียนวนดั่งเขาวงกต ขนาดชาวเมืองเองยังมีหลง

นี่คือเขตปลอดรถยนต์ซึ่งใหญ่ที่สุดในโลก ถ้าไม่นับรถจักรยานยนต์ก็มีเพียงรถแท็กซี่มาใช้เป็นพาหนะขนส่งสินค้ามาตั้งแต่สมัยยุคกลาง

ราวศตวรรษที่ 13-14 ยุคที่เฟสเจริญรุ่งเรืองเป็นเมืองการค้า ทั้งๆ ที่ไม่ใช่เมืองหลวง และกลายเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในโลกในช่วงเวลานั้น มีผู้อยู่อาศัยอยู่ถึง 200,000 คน ภายใต้อารยธรรมอิสลามสุดเฟื่องฟู ซึ่งได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดีเยี่ยมที่สุดในบรรดาประเทศมุสลิมอาหรับ ทุกวันนี้ทุกสิ่งอย่างแทบไม่เปลี่ยนแปลงไปจากศตวรรษดั้งเดิมเลย

เดินเตร็ดเตร่ไปตามถนนคดเคี้ยว ลดหลั่นสูงต่ำกันไปตามสภาพภูมิประเทศบนพื้นที่ต่อจากเชิงเทือกเขา ริฟ (Rif) ตอนเหนือกับเขตเทือกเขาแอตลาสตอนกลางสร้างมิติแก่ร้านค้าและบ้านเรือน ซึ่งวางตัวเรียงต่อกัน

ไปให้น่าค้นหาทางมดต้องตาทุกมุมมอง อากาศดี ไม่ร้อนอบอ้าว เพราะอยู่เหนือระดับน้ำทะเล 414 เมตร แวะดูของต่อรองราคาก็สบายใจ พ่อค้าเมืองนี้ไม่ตะบันตอขายของของสักเท่าไรเมื่อเทียบกับมาราเกช

ธุรกิจค้าปลีกรวม 10,539 ราย รวมตัวกันอยู่ที่นั่น สมเป็นศูนย์กลางการค้าของเมือง ชายทุกสิ่งอย่างที่ตลาดต้องการ ตั้งแต่ของใช้ในชีวิตรประจำวัน เสื้อผ้า รองเท้า อาหารสด เครื่องเทศ อินทผลัม ยันของใช้เฉพาะอย่าง บ้างรวมกันอยู่เป็นย่าน อาทิ ย่านงานเครื่องจักสาน งานฝีมือ แกะสลักไม้ ย่านเครื่องใช้ทองเหลือง ทองแดง สินค้าประดามีต่างนำมาประดับตกแต่งประชันกัน หน้าร้าน สวยๆ ทั้งนั้น สนใจขึ้นไหนถามราคาแล้วต่อไปเลยอย่างน้อย 50% ชาช้อปทั้งหลายจำให้ขึ้นใจ

มัสยิดกว่า 365 แห่ง โรงเรียนสอนศาสนา น้ำพุ โรงอาบน้ำ และเตาอบขนมปังของชุมชน ครบห้าองค์ประกอบหลักของชุมชนมุสลิม พบเห็นได้ตลอดทาง บ้างจัดอยู่ในประเภทอาคารประวัติศาสตร์ซึ่งมีถึง 13,380 แห่ง หนึ่งในนั้นคือ มหาวิทยาลัย Al-Karaouine สถาปนาขึ้นในปี ค.ศ. 859 มหาวิทยาลัยเก่าแก่ที่สุดในโลกที่ยังทำการเรียนการสอนอยู่จวบจนปัจจุบัน

ไม่ว่าจะเดินทะเลสุดลาดหรือโอบย่านที่พักอาศัย สิ่งปลูกสร้างรอบกายอาจเพ็งแล้วเสร็จไม่นาน หรืออาจเป็นผลงานจากศตวรรษใดก็ได้ในช่วงสหัสวรรษที่ผ่านมา ยิ่งหลงทางเท่าไร ยิ่งค้นพบมากเท่านั้น นี่แหละความงามของเฟส

ขณะที่มาราเกชมักเปิดรับและส่งเสริมชาวต่างชาติ ทั่วว่าเฟสกลับไม่ได้ให้ความรู้สึกต้อนรับขับสู้แก่คนภายนอกเท่าใดนัก เพิ่งไม่กี่ปีนี่เอง คนท้องถิ่นกลุ่มหนึ่งเริ่มปรับปรุงสองฟากทางเดินยุคกลางเส้นเดิมด้วยเหล่าร้านค้า ที่กิน และที่พักใหม่ๆ โดยหมายมั่นที่จะไม่แปรเปลี่ยนรูปแบบเมือง เหตุเพราะพวกเขาอยู่กับตัวตนที่เฟสเป็นอยู่ ไม่ใช่เพื่อสิ่งที่พวกเขาต้องการให้เป็นแบบอย่างของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เฟสกลายเป็นจุดหมายทางเลือกสำหรับนักเดินทาง ผู้แสวงหาประสบการณ์ขนานแท้ เป็นเมืองที่มอบบรรยากาศย้อนศตวรรษได้จริงแท้กว่ามาราเกช ซึ่งเป็นเมืองสุดโปรดปรานของนักท่องเที่ยวอันล้นหลามด้วยโรงแรมหรูหราร้านบูติกดีไซเนอร์ รถทัวร์ และสถานที่จัดประชุม

“Marrakech is overdone” ประโยคเจ็บๆ ของเพื่อนหญิงนางเดิม ยังคงดังก้องอยู่ในหัวจนทุกวันนี้ ☹

THE FANTASTIC ROGER FEDERER

**19 GRAND SLAM TITLES
THE GREATEST OF ALL TIME WON**

Australian Open: 2004, 2006, 2007, 2010, 2017
French Open: 2009
Wimbledon: 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2009, 2012, 2017
US Open: 2004, 2005, 2006, 2007, 2008

ด้วยแชมป์ระดับแกรนด์สแลม 19 รายการ และ 8 ในนั้นคือ ถ้วยวิมเบิลดัน บวกตัวเลข 93 รายการที่ชนะเลิศทั้งหมดในการเล่นระดับอาชีพ แค่นี้เป็นเหตุผลเพียงพอที่จะเรียก โรเจอร์ เฟเดอเรอร์ว่าเป็นนักเทนนิสชายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดกาล

“โรเจอร์คือเทนนิส เทนนิสคือโรเจอร์” หลายคนว่าไว้เช่นนั้น ด้วยลีลาการหวดลูกสักหลาดที่ลื่นไหลแบบเป็นธรรมชาติที่สุด และบุคลิกที่สุภาพอ่อนโยนทั้งในและนอกคอร์ต โลกของเทนนิสคงดูไม่สง่างามเท่าที่เป็นอยู่ หากเด็กหนุ่มสัญชาติสวิสไม่เริ่มต้นจับแร็กเก็ตตั้งแต่อยู่ในช่วงปฐมวัย

วิมเบิลดันกับโรเจอร์ดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก ในวัย 17 ปี เด็กชายจากสวิตเซอร์แลนด์คว้าแชมป์ระดับจูเนียร์ทั้งในประเภทชายเดี่ยวและชายคู่ในการแข่งขันปี 1998 และเริ่มต้นก้าวสู่การแข่งขั้นระดับอาชีพเต็มตัวในปีเดียวกันที่รายการในเมือง Gstaad ประเทศบ้านเกิด ก่อนจะพัฒนาฝีมือจนกลายเป็นนักเทนนิสที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด

จุดเริ่มต้นสู่มือหนึ่งของโลก

โรเจอร์ เฟเดอเรอร์ ก้าวขึ้นสู่มือหนึ่งของโลกในปี 2004 หลังจากคว้าแชมป์แกรนด์สแลม 3 รายการในปีเดียว ตั้งแต่ปี 2006 นักหวดในตำนานคว้าแชมป์แกรนด์สแลมอย่างต่อเนื่อง จนในปี 2009 โรเจอร์คว้าแชมป์เฟรนช์โอเพ่น ที่รอคอยมานานได้ ก่อนจะย้ายฤดูกาลไปยังคอร์ตหญ้า และครองแชมป์วิมเบิลดันได้สำเร็จ จนสร้างสถิติเป็นเจ้าของแชมป์ระดับแกรนด์สแลมมากที่สุดตลอดกาล 15 ครั้ง ทำลายสถิติเดิมของ พิต แซมpras ที่ทำไว้ 14 ครั้ง

แน่นอนว่า เมื่อโรเจอร์ขึ้นเป็นมือหนึ่งและสร้างสถิติไว้มากมาย ย่อมมีคลื่นลูกใหม่ที่อาจมาท้าทายสองคนที่ทำสำเร็จคือ ราฟาเอล นาดาล และโนวัค ยอโควิช ความสำเร็จในการปรับรูปเกมให้สู้กับโรเจอร์ได้ทำให้นักหวดจากสเปนและเซอร์เบีย ขึ้นมาครองมือหนึ่งของโลก และคว้าแชมป์ระดับแกรนด์สแลมได้ 15 รายการ และ 12 รายการตามลำดับ ก่อนที่แอนดี เมอร์เรย์ จะสามารถเบียดขึ้นมาแย่งบัลลังก์ไปได้เมื่อปีที่ผ่านมา

แชมป์แห่งประวัติศาสตร์

การคว้าแชมป์วิมเบิลดันครั้งล่าสุดเมื่อวันอาทิตย์ที่ 16 กรกฎาคม เป็นการฉีกหน้าประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญ ทั้งการเป็นเจ้าของแชมป์ระดับแกรนด์สแลมมากที่สุด 19 รายการ และการคว้าถ้วยแชมป์ได้มากที่สุด 8 ครั้ง แซงหน้าพิต แซมปราส ยอดนักเทนนิสชาวอเมริกัน ซึ่งเคยคว้าแชมป์รายการนี้ไว้ 7 ครั้ง พัดเป็นแรงบันดาลใจให้โรเจอร์ไล่ตามความฝันบนเส้นทางแข่งขั้นกีฬาหวดลูกสักหลาดอาชีพ และในวัย 35 ปี โรเจอร์คือแชมป์รายการแกรนด์สแลมที่อายุมากที่สุด

“ผมยังไม่เชื่อตัวเองเลย ผมได้แต่ฝันมาตลอด แล้ววันนี้ผมมาอยู่ตรงนี้เพื่อแชมป์ครั้งที่ 8 ผมหวังว่าจะกลับมาป้องกันแชมป์ในปีหน้า” คุณพ่อลูกสักหลาดขณะให้สัมภาษณ์ข้างสนาม หลังจากพิชิตมาริน ชิลิช ลงได้ 3 เซตรวด 6-3, 6-1, 6-4 ในเวลาเพียง 1 ชั่วโมง 41 นาที

เป็นเรื่องเข้าใจได้ถึงความตื่นตันหลังจากคว้าแชมป์ จะทำให้โรเจอร์ต้องพยายามกลืนน้ำตาระหว่างรอพิธีมอบรางวัล เพราะแฟน ๆ ที่ติดตามวงการลูกสักหลาดคงจำได้ว่า หลังจากพ่ายให้กับมิลอส ราโอนิช จากแคนาดา ในรอบรองชนะเลิศที่วิมเบิลดันในปีที่ผ่านมา ซึ่งนับเป็นการพ่ายแพ้ครั้งแรกในรอบนี้ นักหวดระดับตำนานพักจากการแข่งขันไปครึ่งปี เพื่อรักษาอาการบาดเจ็บและพักฟื้นฟูร่างกายที่กว่าจะมาตลอดสิบกว่าปี

ครั้งนั้น เกจิในวงการต่างกาชื่อโรเจอร์ออกจากว่าที่แชมป์แกรนด์สแลมแทบทุกรายการ และไม่คิดว่านักหวดวัยเลย 30 จะกลับมายิ่งใหญ่เหมือนเก่าได้อีก

ผ่านไป 6 เดือน โรเจอร์กลับมาแข่งขันได้อีกครั้ง และเริ่มต้นแกรนด์สแลมแรกของปีที่ออสเตรเลียในเฟรนช์โอเพ่น แบบไม่ได้เป็น ‘เต็งจ๋า’ ขณะที่แฟน ๆ ของ ‘เฟด’

ทั่วโลกต่างรอคอยวันที่จะได้เห็นนักหวดขวัญใจชูถ้วยรายการใหญ่ใบที่ 18 เสียที

โรเจอร์ไม่ทำให้แฟน ๆ ผิดหวัง เมื่อเบียดเอาชนะคู่ปรับตลอดกาลอย่างราฟาเอล นาดาล ไปได้ใน 5 เซต และเป็นจุดเริ่มต้นของการกลับมาเล่นเทนนิสได้ในระดับสุดยอดแบบที่แฟน ๆ คุ้นตา

หลังจากนั้นโรเจอร์คว้าแชมป์รายการระดับมาสเตอร์ซีรีส์ได้ 2 รายการติด ก่อนจะตัดสินใจพักในช่วงฤดูกาลคอร์ตดิน เปิดโอกาสให้ราฟาเอลคว้าแชมป์ไล่หลังในสองรายการระดับมาสเตอร์เช่นกัน และคว้าแชมป์ที่เฟรนช์ โอเพ่น เป็นครั้งที่ 10 และเพิ่มจำนวนแชมป์ระดับแกรนด์สแลมเป็น 15 รายการ ไล่หลังโรเจอร์เข้าไปอีก

เมื่อโรเจอร์กลับมาแข่งขันในฤดูกาลคอร์ตหญ้า นักหวดแดนนาฬิกาคว้าแชมป์ได้หนึ่งรายการ ก่อนจะประกาศคัดค้านสถิติคว้าถ้วยรายการแกรนด์สแลมที่เก่าแก่ที่สุดในโลกที่วิมเบิลดันได้เป็นสมัยที่ 8 กลายเป็นนักหวดคอร์ตหญ้าฝ่ายชายที่ประสบความสำเร็จที่สุดในประวัติศาสตร์

โรเจอร์จะมีอายุครบ 36 ปี ในวันที่ 8 สิงหาคมนี้ และนักหวดชายมากแชมป์แกรนด์สแลมที่ยืนยันว่าถ้าร่างกายอำนวย เจ้าตัวยังอยากจะทำตลอดอายุให้แฟน ๆ กีฬาทั่วโลกได้ชมเป็นขวัญตาไปจนถึงปีฉลองครบรอบวัย 40 ของเขา

โลกของเทนนิสเมื่อไรโรเจอร์จะเป็นอย่างไร เราจะไม่ทราบ แต่ ณ วันนี้ ในวันที่นักหวดชายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกยังลงสนาม เราเชื่อว่าความสุขในการชมกีฬาลูกสักหลาดในสไตล์ที่สมบูรณ์แบบที่สุด คือของขวัญล้ำค่าที่โรเจอร์มอบให้แฟน ๆ แทนคำขอบคุณ

INSIDE THE CUS- TOMER'S MIND

ปฏิเสธไม่ได้ว่าทุกวันนี้เราดูรีวิวสินค้าและบริการเกือบทุกอย่าง เพราะโฆษณาไม่ซื้อใจเราเหมือนวันก่อน แต่ความคิดเห็นของเพื่อนๆ หรือคนที่ใช้จริงมากกว่าที่ทำให้เราเชื่อจนหมดใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องอาหารการกิน แหล่งการรีวิวที่ใหญ่ที่สุดในเมืองไทยอย่าง 'วงใน' จึงขึ้นแท่นกลายเป็นเว็บไซต์และแอปพลิเคชันในใจใครหลายคนไปในเวลาอันรวดเร็ว เราจึงชวนคุยกับ **ยอด ชินสุภัทกุล** ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและผู้ก่อตั้ง บริษัท วงใน มีเดีย จำกัด ถึงการก่อตั้งเว็บไซต์และแอปพลิเคชันวงใน วิถีทางการทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ รวมถึงการทำธุรกิจให้เป็นที่รักของผู้ใช้บริการด้วย

THE BEGINNING

- ปี 2551-2552 ระหว่างที่เราเรียนต่อที่อเมริกา มันมี tech startup เกิดขึ้นมาก ผมก็เคยลองทำธุรกิจครั้งหนึ่งแล้วไม่ประสบความสำเร็จ แต่ความที่ยังอยากทำอยู่ พอลกลับมาเมืองไทยก็เลยตั้งต้นทำอีกครั้ง
- ที่ผมเริ่มตัดสินใจทำเว็บไซต์ร้านอาหาร เพราะเว็บแบบนี้มีอยู่ทุกประเทศอยู่แล้ว ที่อเมริกามี yelp.com มี tripadvisor.com ที่ญี่ปุ่นก็มี travelog.com แต่เมืองไทยกลับไม่มี
- การริ้วเป็นแก่นของวงในมาตั้งแต่แรก เพราะเริ่มต้นเรามีทีมงาน 5-10 คนเท่านั้น มันต้องใช้เวลานานกว่าที่เราจะได้การริ้วหลาย ๆ ร้าน
- ผมเชื่อว่าคนที่เริ่มสร้างธุรกิจทุกคนมีความฝัน แล้วก็ตั้งใจว่าจะสำเร็จแน่นอน ตอนที่เราเริ่มทำธุรกิจอีกครั้งก็เลยไม่กลัว เพราะเชื่อว่ายังไปกันได้
- การมองโลกในแง่ดี การมีสปิริตในการเป็นเจ้าของกิจการมันเป็นเรื่องที่ได้อยู่แล้ว ถ้าทุกคนกลัวหรือไม่กล้าเสี่ยง ธุรกิจหรือโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมันก็จะไม่มีทางเกิดขึ้น
- การริ้วแบบเมืองนอกไม่เหมือนเมืองไทย เพราะนิสัยคนไทยจะติดเล่นอยู่บ้าง อย่างแรกที่ต้องเปลี่ยนเลยคือ มู้ดแอนดันทัน เพราะคนไทยใช้ทุกอย่างด้วยคำว่า 'เล่น' หมด เล่นเฟซบุ๊ก เล่นไลน์ เล่นอินสตาแกรม มันจึงต้องมีความสนุกเข้าไปเพื่อให้เข้ากับคนไทย

HARD TIME

- วงในมีเวลาที่ยากลำบากเหมือนกัน เพราะไม่ได้เป็นเว็บริ้วในใจคนมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง ตอนแรกที่เราก่อตั้งมีคนใช้แค่หลักพันคน ไม่มีรายได้ พอเข้าช่วงปี 2555-2556 ทุกคนเริ่มมีสมาร์ตโฟนใช้ มีอินเทอร์เน็ตที่ดีขึ้น และสิ่งสำคัญคือเริ่มมีนักลงทุนเข้ามาคุยกับเราก็เลยทำให้วงในเติบโตได้อย่างก้าวกระโดด
- ผมเคยคิดที่จะเลิกธุรกิจนี้ด้วย เพราะตอนแรกโปรดักต์ยังไม่ดีพอ รายได้ก็ยังไม่ดี เราก็เริ่มเครียดว่าจะไปทำอย่างอื่นดีกว่าไหม แต่ความรู้อีกหนึ่งมันอาจจะไม่ได้ใหญ่พอจนเราจะเลิกทำมันจริงๆ คือเราคิดแต่ไม่ได้พูดออกมา เพราะเรามีความเชื่อว่าถ้าเราพูดออกมาให้ใครได้ยิน ก็อาจจะเลิกไปแล้วจริงๆ ก็ได้ เราก็ตั้งเป้าหมายที่ละเล็กละน้อย แล้วก็ทำไปเรื่อยๆ มันก็ไปต่อได้ทีละจุด แล้วเราก็ไม่ได้ล้มเลิกมันในที่สุด

“ความกล้าเสี่ยง เป็นคุณลักษณะของการทำงานที่ดี ถ้าไม่กล้าเสี่ยงก็คงไม่ได้ทำอะไรนอกกรอบแล้วก็จะไม่มีใครกล้าทำธุรกิจอะไร แล้วคุณก็จะไม่รู้ว่าสิ่งที่คิดมันจะสำเร็จหรือเปล่า เพราะไม่เคยลงมือทำ”

GAME CHANGING

- การพัฒนาในรูปแบบบริการของเราจะดูจากการเติบโตของบริษัท อย่างเรื่องริ้วร้านอาหารมันเป็นอันดับหนึ่งในช่วง 3-4 ปีแรก แต่หลังจากนั้นก็โตช้าลงเรื่อยๆ เปรียบง่ายๆ ก็เหมือนวัวที่โตแล้ว เริ่มอ้วน อ้วนอ้าย แล้วก็เชื่องช้า เราก็เลยต้องหาลูกวัวตัวเล็กๆ มาเลี้ยงคือค่อยๆ เลี้ยงให้มันโตขึ้นอีกครั้ง เพื่อให้โตเร็วขึ้น
- การหาวัวตัวเล็กๆ มาเพิ่ม คือการแตกไลน์ไปทำวงในเชิงใหม่ ภูเก็ต ฯลฯ หรือทำหมวดบิวตี้
- ช่วงปี 2559 ไลน์เข้ามาชวนเราเป็นพาร์ทเนอร์ในการให้บริการเดลิเวอรี่ การทำงานสเกลใหญ่แบบนี้ ถ้าเป็นตัวเราเองน่าจะอีก 2-3 ปีกว่าจะทำได้ แต่การมีพาร์ทเนอร์เข้ามาช่วย มันก็เป็นโอกาสที่เราไม่ควรพลาด การมีพาร์ทเนอร์มันช่วยให้เราทำในสิ่งที่เราไม่สามารถทำได้ อย่างเช่น ถ้าวางในทำเดลิเวอรี่เอง เราก็คงไม่มีลูกค้าเยอะขนาดนั้น ☺

THE SECRET SOURCE

วงในไม่ค่อยทำ user research เพราะเราไม่ได้รู้คำตอบที่แท้จริง 100% เว้นแต่เราจะเป็นสินค้าและบริการที่มีอยู่แล้ว แต่พอเป็นบริการใหม่ที่ไม่มีใครเคยใช้มาก่อน อย่างธุรกิจประเภท tech startup การเซอร์เวย์อาจให้ผลที่เป็นลบ เช่น หาก Uber มีการทำแบบสอบถามว่าถ้ามีคนแปลกหน้ามาขับรถให้จะโอเคไหม ซึ่งคนทั่วไปก็คงตอบว่าไม่โอเคหรอก แล้วถ้าเชื่อเซอร์เวย์ Uber ก็คงไม่เกิดขึ้น

DO

สุดท้ายสิ่งที่จะชนะในตลาดได้ ไม่ใช่บริษัทที่มีมาร์เก็ตติ้งที่ดีที่สุด ไม่ใช่บริษัทที่มีผู้บริหารที่เก่งที่สุด แต่เป็นการทำสินค้าและบริการให้ดีด้วยเทคโนโลยีที่ดีที่สุด เช่น ระบบ Google มันดีมาจกๆ จึงกลายเป็นเว็บไซต์ค้นหาที่ดีที่สุด

DON'T

ธุรกิจ tech startup มันไม่ได้เหมาะสำหรับทุกคน เพราะมันเป็นธุรกิจที่มีความเสี่ยงมากที่สุด ต้องใช้เงินทุนเยอะในการสร้าง แต่กว่าจะเห็นกำไรก็ใช้เวลานานกว่า 2-3 ปี ผมรู้สึกว่าการช่วงนี้มีกระแส tech startup เยอะ ผมเลยอยากเตือนว่ามันไม่ได้เหมาะสำหรับทุกคน เพราะคนที่ประสบความสำเร็จ มันก็คงมีอยู่แค่หยิบมือเดียวเท่านั้น ☺

2553 ก่อตั้งเว็บไซต์วงในเป็นครั้งแรก	2558 บุกการริ้วร้านอาหารต่อที่จังหวัดชลบุรี โดยชื่อเพจเฟซบุ๊ก ชลบุรี ก็อะไรดี?	2560 เปิดตัวเพจ ขอนแก่น ก็อะไรดี? และเปิดตัวการทำงานร่วมกับ LINE, Alipay และ TrueMoney เปิดให้บริการ Wongnai LINEMAN Delivery สั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ออนไลน์

TIMELINE	2557 แตกไลน์การริ้วร้านอาหารจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดต่างๆ เริ่มที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยชื่อกิจการเว็บไซต์ น้าอ้วนชวนหิว	2559 เปิดตัววงใน ร้านอาหารขนาดใหญ่ by Wongnai, ภูเก็ตหอยอย่างแรง by Wongnai และ WeKorat by Wongnai

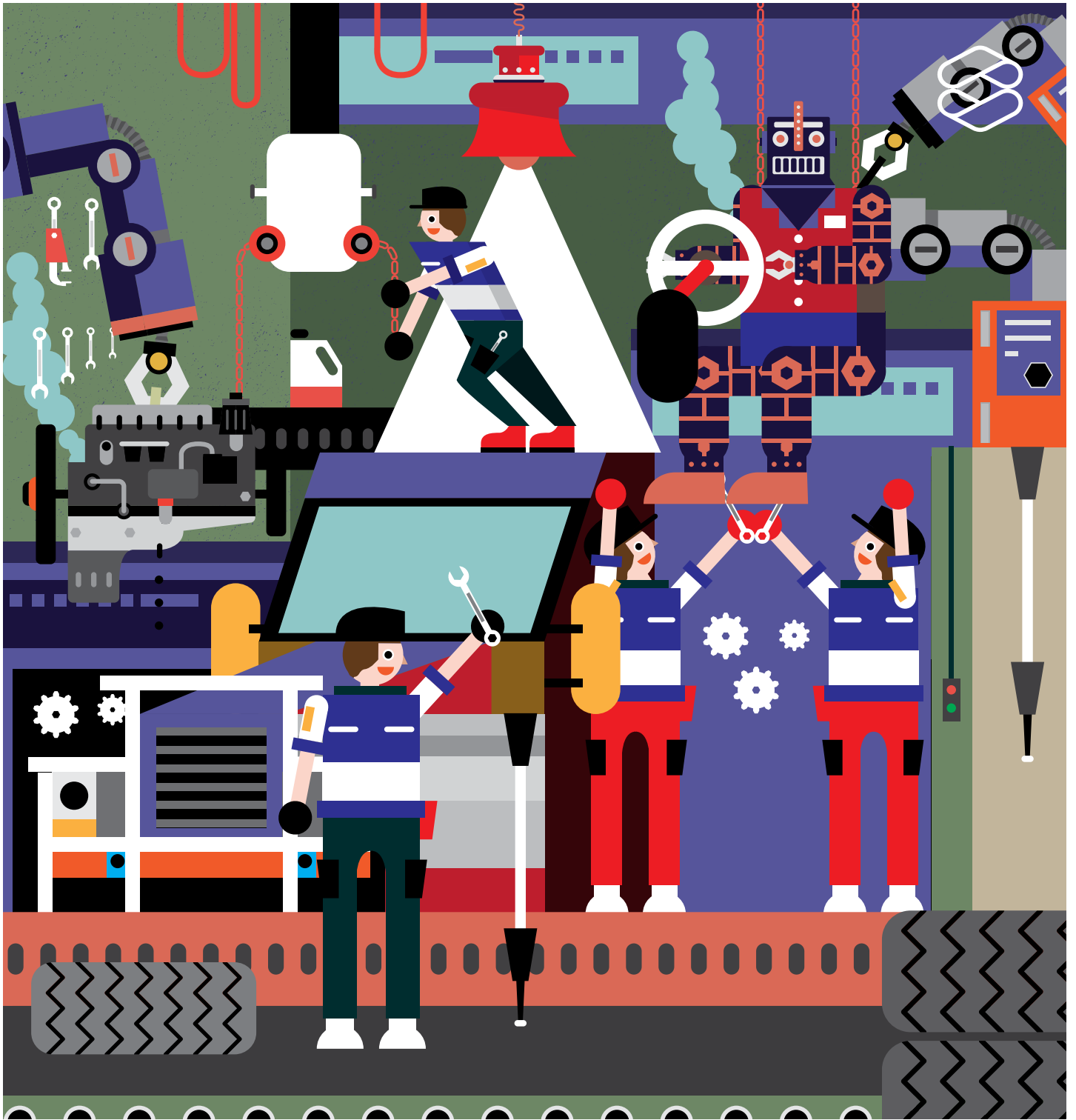
เซ็ปเป้ บิวตี้ ดริงค์

เลือกที่ชอบ...ดื่มที่ใช้

Signature

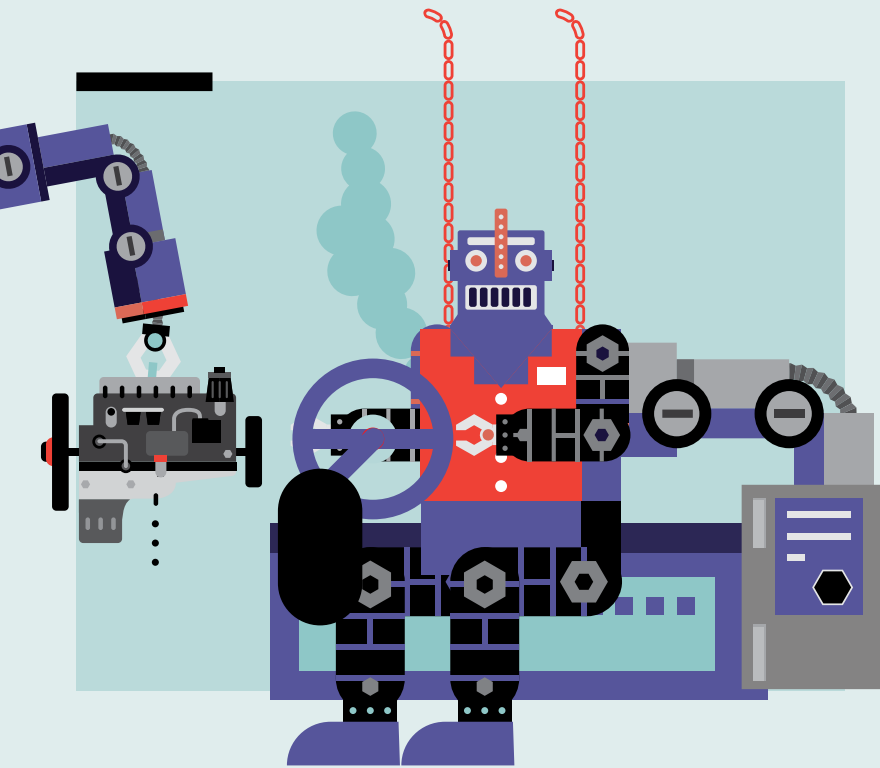

ภาพประกอบ Jackkrit Anantakul

OPINION

THOUGHT-PROVOKING PERSPECTIVES FROM ACCLAIMED COLUMNISTS

โลกแห่งอนาคตจากมุมมองของ โสภณ ศุกมั่งมี ว่าด้วยเรื่อง Technology Breakthrough ที่ส่งแรงกระเพื่อมต่อสภาพความเป็นอยู่ของมนุษย์ ในหลายด้าน อาทิ สุขภาพ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม

SELF-DRIVING TRUCKS

เมื่อ AI ต้องเลือกว่าใครจะอยู่หรือใครจะไป

หลายคนอาจจะยังไม่ทราบว่า ช่วงกลางดึกของวันที่ 25 มีนาคม 2017 เกิดอุบัติเหตุรถบรรทุกพ่วงขบวนมิยูคาเลียปัสชนท้ายรถบรรทุกพ่วงอีกคันที่จอดรอไฟสัญญาณจราจรกลางสี่แยกของจังหวัดอุพษธรบุรี มีผู้บาดเจ็บทั้งหมด 3 ราย นายธนภตคนขับ ภรรยา และลูกน้อยวัยเพียง 1 ขวบ ตันเหตุก็หนีไม่พ้นอาคารหลังใบที่เกิดจากความเมื่อยล้าของคนขับที่ทำงานติดต่อกันนานเกินไป แต่โชคยังดีที่เจ้าหน้าที่กู้ภัยสามารถมาช่วยเหลือได้ทัน และนำส่งโรงพยาบาลให้แพทย์รักษาจนพ้นขีดอันตรายทั้งสามคน

ในสหรัฐอเมริกามีการคำนวณสถิติเอาไว้ว่า ทุกๆ 16 นาที จะมีผู้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต 1 คน จากอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับรถบรรทุก โดยแต่ละปีจะมีอุบัติเหตุรถบรรทุกถึง 500,000 ครั้ง สาเหตุหลักๆ ถึง 90% ของอุบัติเหตุเหล่านี้เกิดจาก 'human errors' หรือความผิดพลาดของมนุษย์ที่อยู่หลังพวงมาลัยนั้นแหละ (หลักใน เมา อารมณ์เสีย ฯลฯ)

ส่วนในประเทศไทย หลังจากที่ยพยายามหาข้อมูลสถิติกลับไม่มีตัวเลขที่ชัดเจนนัก แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นเครื่องยืนยันได้ดีกว่าตัวเลข

คือความรู้สึกหดหู่ที่เห็นข่าวอุบัติเหตุรถบรรทุกบนสื่อทั้งหลายไม่เว้นแต่ละวัน สิบล้อหลักในแหกโค้ง เมาเหล้า สะเพว่ร่า ขาดสติ โมโหขี้ทุกสิ่งทั้งขวางทางไว้ได้ล้อ ทั้งทรัพย์สินและสิ่งที่ไม่อาจเรียกกลับคืนมาได้ เช่น ชีวิตของผู้ร่วมใช้ถนนคนอื่นฯ

ปลายเดือนตุลาคมปี 2016 บริษัท Otto (ส่วนหนึ่งของบริษัท Uber) ได้ทดสอบการขนส่งเบียร์ Budweiser จำนวน 2,000 ลังด้วยรถบรรทุก 18 ล้อด้วยระบบ 'automation' ไร้คนขับเป็นครั้งแรกของโลก จากเมืองพอร์ตคอลลินส์ ไปยังโคโลราโดสปริงส์ ในรัฐโคโลราโด ประเทศสหรัฐอเมริกา บนทางด่วนหมายเลข 25 เป็นระยะทางกว่า 200 กิโลเมตร โดยอาศัยเทคโนโลยีที่เรียกว่า 'LIDAR' ยิงเลเซอร์เป็นจังหวะเพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดทุกอย่างรอบตัวรถบรรทุก รวมไปถึง Reinforcement Learning เพื่อประกอบการตัดสินใจต่างๆ อย่างการกำหนดความเร็วระยะห่างจากรถข้างหน้า และเปลี่ยนเลนเมื่อจำเป็นจริงๆ เท่านั้น มนุษย์ก็ยังเป็นส่วนประกอบที่ตัดขาดทั้งหมดไม่ได้เสียทีเดียวอย่างน้อยก็ในเวลานี้ เพราะถึงแม้รถบรรทุก 18 ล้อของ Otto จะทำงานได้อย่างไร้ที่ตบ

ทางด้าน มนุษย์ก็ยังคงต้องเป็นแบ็กอัพที่อยู่ข้างหลังพวงมาลัยรถบรรทุกเหล่านี้ระหว่างเคลื่อนตัวอยู่ในเมือง ถนนที่เล็กแคบ บ้ายสัญญาณที่ซับซ้อน ต้องระมัดระวังอุบัติเหตุจุดติดไฟแดง สิ่งเหล่านี้ยังต้องพึ่งพาการตัดสินใจของมนุษย์อยู่ แต่พอขึ้นทางด่วนเมื่อไร คนขับก็สามารถเปิดสวิตช์คล้ายระบบ auto-pilot ของนักบิน ปลดตัวเองออกจากที่นั่งแล้วไปจิบชา ตีหมาแพ่ ที่เบาะหลัง ตรวจดูความเรียบร้อยของระบบ หรือแม้แต่ทำสิ่งที่คนขับรถบรรทุกสมัยก่อนไม่เคยทำ เช่น การจับหลักระหว่างทาง

นอกจากความตื่นเต้นระคนตกใจของประชาชนที่รู้ข่าวแล้ว (แห่งสิ) ทุกอย่างดำเนินไปได้ด้วยดีตลอดเส้นทาง รถยนต์ไร้คนขับอาจจะได้รับความสนใจจากสื่อมากก็จริง (เพราะมันเป็นเรื่องใกล้ตัวมากกว่า) แต่ระบบรถบรรทุกขนส่งแบบไร้คนขับต่างหากที่เราน่าจะมีโอกาสได้เห็นเป็นรูปเป็นร่างภายในทศวรรษนี้ จากผลสำรวจของ American Trucking Associations บอกเอาไว้ว่า ต่อไปเราจะไม่มีคนขับรถบรรทุกมากเพียงพอสำหรับการขนส่งสินค้าอีกต่อไป เพราะนอกจากงานขับรถบรรทุกนั้นทิ้งเหนื่อยล้าจนร่างกายทนไม่ไหวต้องเลิกทำ ยังมีปัจจัยเรื่องพฤติกรรมของผู้บริโภคที่หันมาสั่งซื้อของออนไลน์มากขึ้นหลายเท่าตัว เม็ดเงินของธุรกิจที่กำลังมุ่งหน้าไปในทิศทางนี้ โดยมีแนวโน้มที่จะโตอย่างต่อเนื่อง จนตอนนี้อย่างในบ้านเราเริ่มมีบริษัทขนส่งที่ผุดขึ้นมาแข่งขันในตลาดกับเจ้าเก่าๆ มากขึ้นอย่าง Kerry Express และขนส่งแมวด้า Yamato Asia

ยิ่งในตอนนี้ นอกจาก Otto แล้ว เรายังเห็นบริษัท Waymo (อยู่ภายใต้บริษัท Alphabet ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของ Google) Volvo Trucks, Tesla และ Daimler ที่กำลังเร่งพัฒนารถบรรทุกแบบไร้คนขับของตัวเองเช่นเดียวกัน โดย Waymo บอกรายละเอียดได้ว่าพวกเขามีข้อมูลสำหรับการสร้างรถไร้คนขับถึง 8 ปี และตอนนี้กำลังนำข้อมูลเหล่านั้นมาปรับใช้กับรถบรรทุกขนส่ง มีการวางแผนเอาไว้ว่าภายในสิ้นปี 2017 จะมีการทดลองเหมือนกับที่ Otto ทำในรัฐแอริโซนาของอเมริกา ส่วนทางด้าน Volvo Trucks ในตอนนี้กำลังทดสอบรถบรรทุกขนส่งที่ไร้คนขับด้วยเช่นเดียวกัน โดยวิธีการทำงานของมันคือคนขับรถจะขับไปจุดที่จุดปลายทางแล้วลงไปเดินบนฟุตปาด จากนั้นเจ้ารถบรรทุกขยจะถอยตามมาเรื่อยๆ และหยุดเมื่อคนขับรถหยุดเดินเพื่อยกถึงขย

THE AUTHOR

โสทรณ สุคมั่งมี

ทำงานเป็นโปรแกรมเมอร์ให้กับบริษัท Intel และ Microsoft เป็นหนึ่งในทีมที่เริ่มต้นเสิร์ชเอนจิน bing.com ตอนนั้นดูแลธุรกิจค้าส่งของครอบครัวที่จังหวัดเชียงใหม่ ลงทุนในตลาดหุ้น เขียนหนังสือเป็นงานอดิเรก (ก่อนนี้เคยทำงานประจำเสียอีก) มีความสนใจเรื่องเทคโนโลยีและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ รักษาอ่านและการเล่นมาตั้งแต่เด็ก ชอบอ่านหนังสือแนว non-fiction โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและเทรนด์เทคโนโลยีที่กำลังเป็นที่จับตามอง

ขึ้นใส่รถ หลังจากนั้นก็กดปุ่มเพื่อให้มันเริ่มทำงานต่อ ระบบนี้จะช่วยประหยัดเวลาเพราะคนขับไม่ต้องกระโดดขึ้นลงจากที่นั่งคนขับ แถมยังใช้แรงงานคนเพียงคนเดียว จากเมื่อก่อนต้องใช้อย่างน้อยถึง 3 คนในการเก็บกวาดขยะในชุมชนเล็กๆ

หลายคนตั้งคำถามว่าแล้วแบบนี้งานของมนุษย์จะไม่ถูกทดแทนด้วยคนขับคอมพิวเตอร์จนหมดหรือ? คำตอบคงชัดเจนจากตัวอย่างข้างบนว่าถึงแม้ Otto หรือ Waymo จะสร้างรถบรรทุกขนส่งแบบไร้คนขับขึ้นมาได้จริง มนุษย์ก็ยังต้องมีส่วนร่วมในการทำงานกับสมองกลเหล่านี้อยู่ดี ระบบ automation มีแนวโน้มว่าจะช่วยลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนที่สาเหตุมาจากความผิดพลาดของมนุษย์ เพราะคอมพิวเตอร์ไม่เหนื่อยล้า บริษัทขนส่งเองก็สามารถเพิ่มเที่ยวขนส่งได้มากขึ้น แถมยังมีระบบช่วยจัดการใช้พลังงานเชื้อเพลิงได้ถึง 30% ซึ่งในอนาคตเท่าที่มองเห็นได้จากตรงนี้ อาชีพคนขับรถบรรทุกจะยังเป็นที่ต้องการของตลาดอยู่ต่อไป และสะดวกสบายมากขึ้นอีกด้วย

ปัญหาต่อมาจึงไม่ใช่เรื่องคอมพิวเตอร์แย่งงานมนุษย์ แต่เป็นประเด็นที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนอย่างเรื่องศีลธรรม ความคิด การตัดสินใจในช่วงเสี้ยววินาทีของ AI มากกว่า ยกตัวอย่างเหตุการณ์ว่า มีรถไฟคันหนึ่งกำลังแล่นมาตามรางด้วยความเร็วสูงที่ไม่สามารถหยุดได้บนรางนั้นมีคนถูกมัดไว้ด้วยเชือก 5 คน ไม่สามารถหนีไปไหนได้ เขายืนอยู่ตรงบริเวณกลไกคันโยกสับรางรถไฟ ถ้าเราตัดสินใจโยกสับเปลี่ยนรางรถไฟ 5 คนนั้นก็รอด แต่บนรางอีกเส้นหนึ่งมีคนหนึ่งที่ถูkmัดอยู่ตรงนั้นเช่นกัน ถ้าเจอเหตุการณ์แบบนี้เราจะตัดสินใจยังไง? ไม่ทำอะไรเลย 5 คนนั้นก็ตาย แต่ถ้าสับรางอีกคนก็ตาย

ปัญหานี้คงไม่ได้ซับซ้อนมากนักถ้าโลกแห่งความจริงยึดตามหลักเลขคณิตศาสตร์เพียงอย่างเดียว พูดอีกอย่างคือให้ AI ตัดสินใจเลือกทางที่สร้างความเสียหายน้อยที่สุด โดยให้ค่าตัวเลขว่าชีวิตคนหนึ่งคนต้องมีค่าน้อยกว่าคนอื่น 5 คนอยู่แล้ว แต่พูดกันตามตรงแล้วมันไม่ง่ายขนาดนั้นหรอก เพราะถ้าเราใช้โมเดลการตัดสินใจแบบนี้ ทุกครั้งที่เกิดอุบัติเหตุคนที่นั่งอยู่หลังพวงมาลัยก็มักถูกใช้เป็นทางเลือกเป็นอันดับแรก เพราะการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความเสียหายหลังเกิดอุบัติเหตุเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก เพราะฉะนั้น AI ที่ถูกสร้างด้วยโมเดลนี้คงตัดสินใจทำลายตัวเองทิ้ง

“ปัญหาต่อมาจึงไม่ใช่เรื่องคอมพิวเตอร์แย่งงานมนุษย์ แต่เป็นประเด็นที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนอย่างเรื่องศีลธรรม ความคิด การตัดสินใจในช่วงเสี้ยววินาทีของ AI มากกว่า”

อาจจะโดยการหักขานสิ่งกีดขวางหรือพุ่งออกข้างทางไปเลย แล้วแบบนี้ใครจะยอมยกเป็นคนขับรถบรรทุก (หรือรถยนต์) ที่ขับเคลื่อนด้วย AI กันล่ะ?

มันคงยังซับซ้อนขึ้นอีกหลายชั้นถ้าต้องให้ AI ตัดสินใจชีวิตใครสำคัญมากกว่ากัน เช่น ถ้าประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกากับผู้ก่อการร้ายข้ามชาติ 5 คนกำลังเดินข้ามถนนพร้อมๆ กัน AI จะเลือกถูกใหม่ว่าต้องเลือกไปทางไหน แล้วถ้าประมวลผลผิดใครจะรับผิดชอบ สรุปแล้วในโลกของความเป็นจริง จริงหรือไม่ว่าชีวิต 2 ชีวิตไม่เคยมีค่าเท่ากัน (ทั้งๆ ที่ไม่ควรเป็นแบบนี้ก็ตามที) แล้วแบบนี้ใครกันล่ะที่จะเป็นคนตัดสินใจว่าใครจะอยู่หรือใครจะไป คำตอบที่ไม่ค่อยสวยงามเท่าไรนั่นก็คือ บริษัทที่เป็นเจ้าของเทคโนโลยีเหล่านี้แหละครับ

ยังมีคำถามอีกมากมายที่ยังไม่มีคำตอบที่น่าพอใจ เช่นจะเกิดอะไรขึ้นถ้าเกิดมีการแฮกระบบรถบรรทุกแล้วใช้มันสร้างความเสียหาย เช่น การถูกใช้เป็น truck-bomb หรือรถบรรทุกระเบิด แล้วไหนจะเรื่องประกันอุบัติเหตุบนท้องถนนที่ต้องเปลี่ยนไป หรือแม้กระทั่งกฎหมายก็ต้องถูกนำมาปรับเขียนใหม่อีกเช่นกัน โลกอนาคตยังมีคำถามอีกมากมาย ในขณะที่หลายๆ ภาคส่วนของสังคม ทั้งรัฐบาล เอกชน ประกัน ตำรวจ ประชาชน ก็ต้องร่วมกันตอบคำถามตรงนี้ด้วย เพราะเทคโนโลยีอยู่ตรงนี้แล้ว ถ้าปล่อยให้กลุ่มคนที่มีอำนาจเพียงหยิบมือไปตีเส้นว่าควรไปทางไหน ประโยชน์ที่ได้คงจะไม่ใช้เพื่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกันอีกต่อไป แต่เป็นประโยชน์สำหรับคนแค่บางกลุ่มเท่านั้น

อีกอย่างหนึ่งที่น่าคิดก็คือ เทคโนโลยีนี้เมื่อนำเข้ามาใช้ในประเทศไทยแล้ว ยังจะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับกฎหมายและพื้นฐานวัฒนธรรมที่มีความซับซ้อนยิ่งกว่าที่ไหนในโลกอีกด้วย โดยเฉพาะการให้คุณค่ากับชีวิตคนบนท้องถนน

เป็นไปได้หรือไม่ว่า AI ของรถบรรทุกไร้คนขับบ้านเราอาจจะต้องเพิ่มพีเจอาร์การตัดสินใจคุณค่าของคนจากการแต่งกายภายนอก นาฬิกาที่สวมใส่ มือถือที่ใช้ และเลขทะเบียนรถยนต์เพิ่มเข้าไปอีกชั้นด้วย เพราะนั่นคือสิ่งที่หลายคนในสังคมไทยใช้ตัดสินกันและกันมาโดยตลอด

ภาพประกอบ: Narrisara Kaitibut

ไม่เชื่ออย่าลบหลู่: วิทยาศาสตร์แห่งไสยศาสตร์

เซอร์ไอแซก นิวตัน เชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติที่อธิบายไม่ได้ด้วยวิทยาศาสตร์หลายต่อหลายอย่าง ไม่แปลกที่เขาจะเป็นคนเคร่งศาสนา เชื่อในพระเจ้า แต่นอกเหนือจากนั้นแล้ว เขายังเชื่อใน ‘เลขศาสตร์’ (Numerology) และการตามหา ‘หินแห่งนักปรัชญา’ หรือ Philosopher’s Stone ที่เชื่อว่าสามารถเปลี่ยนโลหะให้เป็นทองคำ พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ เขาเชื่อในเรื่องการเล่นแร่แปรธาตุด้วย

หลายคนอาจจะบอกว่า ไร้! ก็นิวตันอยู่ในศตวรรษที่ 17-18 เป็นยุคที่วิทยาศาสตร์ยังไม่ก้าวเข้าสู่ ‘วิทยาศาสตร์ใหม่’ (หรือ New Science ที่มีการทดลองเป็นหัวใจสำคัญ) ด้วยซ้ำ ต่อให้เป็นนักวิทยาศาสตร์ชั้นนำของโลก แต่อยู่ในยุคแบบนั้น ก็คงต้องเชื่ออะไรเหนือธรรมชาติอยู่บ้างล่ะว่า

ถ้าอย่างนั้นไปดูนักฟิสิกส์ยุคใหม่อีกคนหนึ่งกันบ้างครับ นีลส์ บอร์ คือนักฟิสิกส์รางวัลโนเบล ถือเป็นนักวิทยาศาสตร์คนสำคัญไม่แพ้อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ แต่ถึงกระนั้น ที่บ้านของเขาก็มีการแขวน ‘เครื่องราง’ เอาไว้ด้วย เครื่องรางที่ว่าคือ เกือกม้านำโชค

เคยมีคนถามเขาว่า เขา 'เชื่อ' จริงๆ หรือว่า
เกือบมันจะนำโชคมาให้เขา บอห์รบอกว่า
เขาไม่ได้เชื่อหรอก แต่เขาเข้าใจว่ามันจะนำ
โชคมาให้ ถ้าเราเชื่อว่ามันจะนำโชคมาให้

เป็นคำตอบที่น่าสนใจอย่างยิ่ง!

แต่คำถามก็คือ แล้วทำไมนักวิทยาศาสตร์
ระดับโลก เซอร์ไอแซก นิวตัน หรือกระทั่ง
นีลส์ บอห์ร ถึงมีความเชื่อบางอย่างที่แลดู
'เหนือธรรมชาติ' หรือเป็นสิ่งที่วิทยาศาสตร์
อธิบายไม่ได้

อะไรทำให้เกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นมาได้

ตอนที่บอห์ร โอบามา ชนะคะแนนเสียง
ไพรมารีไหวทที่โอไฮโอ เขาเล่นบาสเกตบอลใน
ตอนเช้า หลังจากนั้นเวลาจะมีการประกาศผล
ไพรมารีไหวท เขาก็จะลุกมาเล่นบาสเกตบอล
เสมอ คือทำเป็น 'พิธีกรรม' (Ritual) กันเลย
ทีเดียว ซึ่งผลลัพธ์ที่ออกมาก็อย่างที่รู้ๆ กัน
คือเขาได้เป็นประธานาธิบดี

พวกนักกีฬาต่างๆ หลายคนมีอะไรคล้ายๆ
โอบามาอยู่ไม่น้อย คนที่โด่งดังมากเรื่องนี้คือ
ราฟาเอล นาดาล นักเทนนิสชื่อดังของโลก ก่อน
จะเสิร์ฟลูก เขาต้องทำพฤติกรรมบางอย่างซ้ำๆ
เช่น ดึงกางเกง (ใน) เอามือไปปิดผมที่หู
เคาะลูก ฯลฯ จนบางทีก็กินเวลาถึงขั้นถูก
กรรมการเตือน บางคนเรียกสิ่งเหล่านี้ว่า Habit
แต่บางคนก็เรียกว่า Routines แต่ไม่ว่าจะเรียก
ว่าอะไร มันคือ 'ความเชื่อ' ในเชิงไสยศาสตร์
เหนือจริงว่าจะทำให้ผลการแข่งขัน (หรือการ
เสิร์ฟ) ออกมาดีนั่นเอง

นักวิทยาศาสตร์เรียกพฤติกรรมเหล่านี้
(แม้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับพอมดหมอผี) ว่า
'พฤติกรรมเชิงไสย' (Superstitious Habits
หรือ Superstitious Behavior) เป็นพฤติกรรม
ที่เกิดจากความคิดที่เรียกว่า 'ความคิดแบบ
เวทมนตร์' (Magical Thinking) นิยามของมัน
ก็คือการทำอะไรบางอย่างที่เชื่อว่าจะเป็น 'เหตุ'
ให้เกิด 'ผล' อีกอย่างหนึ่งขึ้นมา แม้ว่าจะไม่มี
หลักฐานบ่งชี้ใดๆ เลยว่า สองเรื่องนั้นเกี่ยวข้อง
กัน เช่น เล่นบาสเกตบอลตอนเช้าแล้วจะชนะ
เลือกตั้ง หรือดึงกางเกงในทีเช้าวันแล้วจะเสิร์ฟ
ดี ฯลฯ

เรื่องนี้ไม่ได้ต้องเกิดขึ้นกับเฉพาะคนด้อย
โอกาส มีการศึกษาน้อย หรือเชื่อถือโชคลาง
ไสยศาสตร์เป็นต้นทุนเดิมอยู่แล้วเท่านั้น
แต่ใครๆ ก็เป็นได้!

มีการศึกษาเหล่านักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์
ที่ MIT ทั้งนักฟิสิกส์ นักเคมี และนักธรณีวิทยา
พบว่าถ้าเมื่อไรนักวิทยาศาสตร์เหล่านี้เกิด
ความกดดันเร่งรัดขึ้นมา จะเกิดการยอมรับ

“ในโลกแห่งความไม่แน่นอน คุณต้องเลือกระหว่างเชื่อหรือไม่เชื่อ”

- เควิน ฟอสเตอร์ (Kevin Foster)

นักชีววิทยาวิวัฒนาการ จากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

ในคำพูดที่ไม่เป็นเหตุเป็นผลบางอย่างเพิ่มขึ้น
ถึงสองเท่า ตัวอย่างประโยคที่ว่าก็คือ - ต้นไม้
สร้างออกซิเจนขึ้นมาให้สัตว์หายใจ ซึ่งถือว่าเป็น
ตรรกะวิบัติแบบหนึ่ง (ต้นไม้สร้างออกซิเจน
จริง แต่ต้นไม้ไม่ได้สร้างขึ้นมาเพื่อให้สัตว์หายใจ
โดยเป็นเหตุและผลตรงๆ อย่างนั้น) แต่ความ
เร่งร้อนเร่งรัดขณะตัดสินใจ ทำให้คนที่มีความคิด
เชิงตรรกะแบบวิทยาศาสตร์มองข้ามความรู้
เหตุผลนี้ และคิดว่ามันเป็นเหตุเป็นผลขึ้นมาได้

แม้แต่คนที่เป็อนุเทวนิยม (Atheist) ก็ยัง
มีการศึกษาพบว่า ลึกลงไปในจิตใจลึกซึ้งแล้ว
ก็ยังมีความกริ่งเกรงบางอย่างอยู่ไม่น้อย เช่น
ถ้าให้ตะโกนออกมาดังๆ ว่า “ข้าขอทำพระเจ้า
ให้ทำให้พ่อแม่ข้าจมน้ำตาย” หลายคนก็ยังพูด
ออกมาด้วยความยากลำบากอยู่ หรือถ้าตกอยู่
ในความเครียด ความเชื่อเรื่องไม่มีพระเจ้าก็จะ
คลอนแคลนไป เขาบอกว่า คนเรากลัวสภาวะ
Mortality หรือพูดง่าย ๆ ก็คือ กลัวความไม่
แน่นอนที่จะเกิดขึ้นเมื่อเราตายนั่นเอง

นักชีววิทยาวิวัฒนาการอย่าง เควิน
ฟอสเตอร์ (Kevin Foster) บอกว่าความเชื่อ
เชิงไสยนั้นไม่ได้มีแต่เฉพาะในมนุษย์อย่างเดียว
แต่มีอยู่ในสัตว์อื่นๆ ด้วย โดยต้องย้อนกลับไป
ย้ำถึงนิยามของพฤติกรรมเชิงไสยก่อนนะครับ
ว่าไม่ได้หมายถึงต้องมีผีสนามงาไม้อะไรมา
ร่วมด้วย แต่นิยามของพฤติกรรมเชิงไสยที่ว่า
ก็คือการที่สัตว์ (หรือมนุษย์) เอาสองเรื่อง
ไม่เป็นเหตุเป็นผลกันมาเชื่อมโยงว่ามันเป็น
เหตุเป็นผลกัน

ฟอสเตอร์ยกตัวอย่างนกพิราบ เขาบอกว่า
ถ้าเราตบมือ นกพิราบจะบินหนี ซึ่งหลายคน
คิดว่ามันเป็นพฤติกรรมธรรมดาๆ มันก็ต้องบินหนี
เพราะตกใจกลัวอยู่แล้ว แต่ที่จริงแล้วนกพิราบ
นั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาด มันแยกแยะได้ระหว่างการ
ตบมือกับเสียงปืน (ที่จะทำให้มันตายได้) เวลา
เราตบมือ มันบินหนีก็จริง แต่วิธีบินจะไม่เหมือน
วิธีบินตอนเจอกับเสียงปืน คือมันรู้ว่าเสียง
ตบมือนั้นไม่ได้ทำให้มันบาดเจ็บ ดังนั้นตาม
นิยามของฟอสเตอร์การบินหนีเสียงตบมือของ
นกพิราบจึงเป็นพฤติกรรมเชิงไสยอย่างหนึ่ง

ฟอสเตอร์ได้ทำแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

เพื่อใส่ความเชื่อเชิงไสยเข้าไปในบริบททาง
ชีววิทยา เขาพบว่าถ้าสัตว์มียืนที่ตอบสนอง
เชิงไสย และมีพฤติกรรมเชิงไสยที่วาง ก็จะมีแนวโน้ม
ที่มันจะส่งผ่านยีนนี้ไปสู่รุ่นลูกได้มากขึ้น เพราะ
อัตราการรอดชีวิตของมันมากขึ้น เขาบอกว่า
สัตว์ที่มีความเชื่อเชิงไสยจะมีความระแวดระวัง
ต่อผู้ล่ามาก ต่อให้ผู้ล่าสูญพันธุ์ไปแล้ว มันก็ยัง
มีพฤติกรรมระแวดระวังอยู่เหมือนเดิม จึงมีผล
ทำให้สัตว์ที่เป็นแบบนี้มีโอกาสอยู่รอดในแง่
ของวิวัฒนาการได้มากกว่าสัตว์ที่ระแวดระวัง
น้อยกว่า

ฟอสเตอร์บอกว่ามนุษย์ก็เป็นแบบนี้ด้วย
เหมือนกัน แต่มนุษย์ซับซ้อนกว่า เพราะเราอยู่
รอดมาได้ทั้งด้วยกระบวนการทางวิวัฒนาการ
และกระบวนการทางวัฒนธรรม อย่างเช่น
ในสังคมชนเผ่าโบราณ อาจมีพิธีเต้นขอฝน
(ซึ่งถือเป็นไสยศาสตร์ เพราะการเต้นรำกับฝน
ไม่ได้เป็นเหตุเป็นผลต่อกัน) การเต้นขอฝน
กลายเป็นวัฒนธรรม ซึ่งยิ่งฝังลึกลงไป
ในตัวมนุษย์ ทำให้พฤติกรรมหรือความเชื่อเชิง
ไสยศาสตร์ดำรงอยู่อย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นจึงไม่
น่าสงสัยว่า แม้กระทั่งในหมู่นักวิทยาศาสตร์
เองก็หนีไม่พ้นอิทธิพลนี้

อย่างไรก็ตาม ข้อเสนอของฟอสเตอร์ที่ว่า
สัตว์มี 'ยืนไสยศาสตร์' นั้น เป็นที่ถกเถียงของ
นักวิทยาศาสตร์อื่นอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะกับ
นิยามของคำว่าไสยศาสตร์ของฟอสเตอร์
ซึ่งถูกวิจารณ์ว่าเป็นนิยามที่แคบเกินไป

บรูซ ฮู้ด (Bruce Hood) นักจิตวิทยาจาก
มหาวิทยาลัยบริสตอลแย้งว่า สมองของมนุษย์
ได้รับการออกแบบเพื่อให้หาเหตุผลมาอธิบาย
เรื่องต่างๆ อยู่แล้ว ดังนั้นบางครั้งกลไกนี้ก็เลย
นำไปสู่คำอธิบายที่เหนือพินธรรมชาติได้
(ไม่ต้องไปไกลถึงเรื่องอื่นหรอก) ที่เป็นอย่่างนี้
ก็เพราะเราพยายามทำความเข้าใจโลก และโลก
ก็มีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นแบบสุ่ม (Random)
มากมายเหลือเกิน มนุษย์ต้องการทำความเข้าใจ
เข้าใจสถานการณ์แบบสุ่มเหล่านี้ แต่เรามีชีวิต
สั้นเกินกว่าจะอธิบายเรื่องต่างๆ ได้หมด
(เช่น เราอาจไม่มีชีวิตยาวพอจะอธิบาย
ปรากฏการณ์ดาวหางหรือภูเขาไฟระเบิดที่มี

THE AUTHOR

โทม สุวประดิษฐ์

นักเขียนที่รอบรู้เรื่อง
เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์
ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้อง
กับสถานการณ์ สังคม
วัฒนธรรมใน
หลากหลายมิติ กับใน
คอลัมน์ที่เขาเคยเขียน
เมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว
ในชื่อ 'Tomorrow'

คาบการเกิดนานหลายสิบหลายร้อยปี) ดังนั้น ถ้ามองในอีกแง่หนึ่ง ความเชื่อหรือพฤติกรรมเชิงไสย จึงเป็นเหมือนการ ‘บันทึก’ เรื่องที่มนุษย์อธิบายไม่ได้เอาไว้ในจิตใต้สำนึกร่วมเสียก่อน จะสังเกตเห็นได้ว่าถ้าเป็นเรื่องลึกลับอธิบายไม่ได้มากแค่ไหน มนุษย์ยังจดจำกันได้มากเท่านั้น

ถ้ามองแบบนี้ ความเชื่อเชิงไสยจึงเป็นเหมือนไดอะรี่ที่เราจดบันทึกเหตุการณ์ลึกลับเอาไว้ โดยที่ไม่รู้หรือว่าจะอธิบายมันยังไง แต่ถ้าเรากลับมาอ่านอีกทีในอนาคต เมื่อมีหลักฐานใหม่ๆ ความเชื่อใหม่ๆ เราอาจจะอธิบายมันก็ได้

ดังนั้น ‘ประโยชน์’ ของความเชื่อเชิงไสยก็คือ มันมีไว้ให้หลบหลู่!

ยังมีอีกการทดลองหนึ่งที่ค่อนข้างซับซ้อนสักหน่อย คือเขาให้นักศึกษาหลายๆ คนมาแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ ซึ่งมันทั้งปริศนาที่แก้ได้และแก้ไม่ได้ ในกลุ่มที่เจอกับปัญหาที่แก้ไม่ได้ นั่น เขาให้ทำแบบสอบถามเพื่อดูว่ามีความเชื่อในทางไสยศาสตร์มากน้อยแค่ไหน แล้วจากนั้นก็ให้แก้ปัญหาคณิตศาสตร์หนึ่ง พบว่าหลังผ่านอุปสรรค (คือแก้ปริศนาชุดแรกไม่ได้) มาแล้ว กลุ่มนักศึกษาที่มีความเชื่อในทางไสยศาสตร์สูง จะแก้ปริศนาชุดใหม่ได้ดีกว่า

ด้วยเหตุนี้ความเชื่อทางไสยศาสตร์หรือสิ่งเหนือธรรมชาติ จึงมี ‘ประโยชน์’ และมี ‘หน้าที่’ บางอย่างของมันอยู่ สิ่งที่เรียกว่า Routines ของนักกีฬา นั่น อาจฟังดูไร้เหตุผล แต่ที่จริงคือการสร้างสมาธิแบบหนึ่ง และอาจถึงขั้นเป็นการ ‘ปลุก’ และ ‘เตรียมพร้อม’ กล้ามเนื้อด้วย

ไอน์สไตน์เคยเขียนจดหมายไปหา นักปรัชญาชื่อ อีริก กุตไคนด์ (Eric Gutkind) เพื่อแสดงความเห็นเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และความเชื่อทางศาสนา เขาเขียนไว้ประโยคหนึ่งว่า “วิทยาศาสตร์ที่ไม่มีศาสนานั่นพร้อมส่วนศาสนาที่ไม่มีวิทยาศาสตร์ก็ตาบอด”

เขาอาจไม่ได้เขียนถึงไสยศาสตร์ตรงๆ แต่คำพูดของไอน์สไตน์แสดงให้เห็นถึงการเปิดกว้างและเชื่อมโยงระหว่างสองสิ่งนี้ คนทั่วไปมองว่าเป็นเรื่องตรงข้าม

วิถีคิดแบบนี้แหละครับ คือการมองไสยศาสตร์ด้วยสายตาของวิทยาศาสตร์!

ภาพประกอบ Nisakorn Rittapai

THE CHAINED WHY

ห่วงโซ่ขี้สงสัย จุดเริ่มต้นของนวัตกรรมเปลี่ยนโลก

คุณ เวลาเย็น หลังเลิกงาน วันธรรมดาๆ ของชีวิตคนกรุง บทสนทนา:ระหว่างคุณพ่อและคุณลูกภายในรถยนต์

ลูก: ป๊า ทำไมรถติด

ป๊า: รถติด เพราะถนนน้อย แต่รถเยอะลูก

ลูก: แล้วทำไมรถถึงเยอะล่ะ

ป๊า: ก็คนเขาขับรถกันจะออกไปที่นั่นที่นั่นไง

ลูก: แล้วทำไมคนเขาถึงขับรถออกมาล่ะ

ป๊า: ก็ทุกคนมีรถนี่นา

ลูก: ทำไมทุกคนถึงมีรถล่ะ

ป๊า: ก็เพื่อความสะดวกส่วนตัวนี่สิ เหมือนที่เรามีรถ

ลูก: แล้วถ้าไปด้วยกัน ไม่สะดวกเหรอ

ป๊า: ...นั่นสิ...

บริษัทอย่าง Uber หรือ Grab ที่ทำเรื่องของ Ride Sharing ก็อาจจะเกิดจากความขี้สงสัยของเด็กคนหนึ่งที่ว่า ‘ทำไมทุกคนต้องมีรถคนละคัน’

ทั้งๆ ที่ตามสถิติแล้ว รถเป็นสินทรัพย์ที่ราคาแพงอันดับ 2 ของคนทั่วไป รองจากที่อยู่อาศัย แต่มูลค่ากลับหดหายลงเรื่อยๆ นับตั้งแต่วันที่ได้เป็นเจ้าของ

อีกทั้งอัตราการใช้งาน (Utilization Rate)

ยังต่ำกว่า 5 เปอร์เซ็นต์อีกด้วย ที่เหลือคือจอดทิ้งไว้เฉยๆ ไม่มีคนใช้ ซึ่งน่าคิดว่า ทำไมนะทำไม

ผมบอกไว้ในคราวที่แล้วว่า ‘นวัตกรรม’ นั้น ใครๆ ก็เป็นได้ หากสร้างกล้ามเนื้อสร้างสรรค์ (Creative Muscle) จากอุปนิสัยที่ถูกต้อง

อุปนิสัยแรกของนวัตกรรมคือสิ่งที่เด็กชอบทำกัน นั่นก็คือการถามคำถามว่า ‘ทำไม (Why)’ ในสมัยที่ผมเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด เมื่อปี 2011 นั้น ยังจำได้ว่ามีชายคนหนึ่ง ซึ่ง ณ ตอนนั้นยังไม่ได้มีใครรู้จักมากเหมือนวันนี้

ชายผู้สร้างบริษัท Paypal, Tesla, SpaceX และ SolarCity เป็นผู้ประกอบการที่สร้างการเปลี่ยนแปลงมาแล้วหลายต่อหลายอุตสาหกรรม ชื่อของเขาคือ อีลอน มัสก์ (Elon Musk) อีลอนมาบรรยายที่มหาวิทยาลัย และได้มีโอกาสเข้าฟัง มีคนถามเขาว่า “เขามีเคล็ดลับอย่างไรที่สามารถสร้างอะไรออกมาได้เยอะแยะ”

อีลอนหัวเราะ นึกเล็กน้อย แล้วตอบว่า “ผมก็ไม่แน่ใจนะ แต่มีอยู่อย่างหนึ่งที่ผมคิดว่าผมไม่เหมือนคนอื่นคือ ผมมีห่วงโซ่ขี้สงสัย (Chained Why) อยู่”

THE AUTHOR

กวิวุฒิ เต็มภูวภัทร์

คนไทยเพียงไม่กี่คนที่ผ่านโครงการบ่มเพาะนวัตกรรม Design Leadership จาก d.school ที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ประเทศสหรัฐอเมริกา เจ้าของแบบปากกา ‘แปดขลุ่ยครั้ง’ กับคลับ ‘The Innovator’

“Design Thinking is not a process to solve a problem. It’s a process to find the right problem to solve.”

พอถามว่า มันคืออะไร เขาก็บอกว่าเป็นคุณสมบัติของเด็กๆ ที่ผู้ใหญ่มักจะทำหล่นหายไป นั่นคือการถามว่า ‘ทำไม’ ต่อกันไปเรื่อยๆ หลายๆ ครั้งจนเข้าใจ ไม่ก็กังวลว่าคนฟังจะรำคาญหรือล้าบวมใจในการตอบหรือไม่ ทำไมทำไม ทำไมทำไม ทำไมถามไปเรื่อยๆ อย่างนั้น สุดท้ายก็จะเข้าใจปัญหาจริงๆ ที่ผู้อื่นอาจจะมองข้ามไป ทำให้เขาเห็นโอกาสมากกว่าคนอื่นๆ

สมมติ คุณเดินไปในเมืองแห่งหนึ่ง เจอคนหนึ่งคนอาศัยอยู่ริมแม่น้ำ คุณถามเขาว่า “แถวนี้มีปัญหาอะไรบ้าง”

เขาตอบว่า “อยากได้สะพาน”

คุณจะทำอย่างไร?

ถ้าเป็นวิศวกรแบบผม เราชอบมากครับ คำตอบชัดมาก เดี่ยวจัดให้ เราจะมาระดมสมองกันด้วยคำถามประมาณว่า เอ๊ย พวกเราถูกค้าต้องการสะพาน เราจะสร้างสะพานอย่างไรให้เขาพอใจ

เหล่าวิศวกรที่มาช่วยกันระดมสมองก็จะออกความคิดกันอย่างสนุกสนาน สะพานไม้ สะพานเหล็ก สะพานคอนกรีต สะพานแขวนต่างๆ นานา ที่ขึ้นต้นด้วย ‘สะพาน’

แต่ถ้าเราเป็นนักวิทย์ขึ้นมาหน่อย เราอาจจะถามเขาผู้นั้นกลับไป “ทำไมอยากได้สะพานล่ะ”

คำตอบเดาได้ไม่ยาก “ผมอยากข้ามไปฝั่งโน้นนะสิ งามได้”

อ้าว ไม่ได้อยากได้สะพาน แต่อยากข้ามไปฝั่งโน้น ทีนี้เรามาระดมสมองกัน ลูกค้าอยากข้ามไปฝั่งโน้น จะทำอย่างไรได้บ้าง

เรือ, อุโมงค์, เครื่องบิน, เฮลิคอปเตอร์, ชุดว่ายน้ำ คำตอบจะหลากหลายมากขึ้น

อย่าลืมว่าสะพานไม่ได้มีดีนะครับ สะพานเป็นคำตอบหนึ่งเสมอ เพียงแต่ถ้าเราไม่เข้าใจปัญหาจริงๆ เราจะมึนกลุ่มของทางแก้ปัญหานั้นแคบจนเกินไป

เอ... แต่ว่าถ้าเราใช้หัวใจที่ซึ้งลึกซึ้งของอีลอน และเด็กๆ ถามต่ออีกสักหน่อย พี่เขาคงไม่โกรธนะ

“ถามอีกสักนิดนะพี่ชาย ทำไมพี่ถึงอยากข้ามไปฝั่งโน้นเธอ”

แล้วถ้าคำตอบมันกลายเป็นว่า “อ้อ ผมคิดถึงแฟนนะ”

คนคนหนึ่งคิดถึงแฟน มีแม่น้ำกั้นขวางระหว่างเขาและเธอ เขาอยากได้สะพานข้ามไป

หาหวานใจเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ แต่นวัตกรรมแบบเรา อาจจะต้องลองหาทางเลือกอื่นๆ หรือเปล่า โทรศัพท์เครื่องแรกของโลกก็อาจจะเกิดจากบทสนทนาแบบนี้ แชต แอปพลิเคชัน (Chat Application) ก็อาจจะเกิดจากสถานการณ์แบบนี้ เครื่อง Virtual Reality ทำภาพเสมือนจริงจำลองคนรักมาอยู่ตรงหน้า ก็อาจจะเกิดขึ้นเร็วๆ นี้

สิ่งเหล่านี้ที่ยังไม่เคยเกิดขึ้นคือ นวัตกรรม (Innovation) ที่อาจจะเกิดขึ้น แต่สะพานที่มีให้เห็นอยู่แล้ว จะให้เรียกว่านวัตกรรมก็คงยาก นวัตกรรมที่มีหัวใจซึ้งลึกซึ้งจะถือว่ามีแต่มีต่อเมื่อเทียบกับคนทั่วไปในการสร้างสิ่งใหม่

เพราะคำว่า ‘ทำไม’ จะพาเราไปพบกับ ‘โอกาส’ ในการสร้างนวัตกรรมดีๆ ที่คนอื่นมองข้ามไป ก่อนกลับมาจากอเมริกา ผมมีโอกาสถามเจเรมี อาจารย์ที่ d.school ว่า “สำหรับคุณแล้ว Design Thinking คืออะไร”

เขาตอบกลับมาว่า “Design Thinking is not a process to solve a problem. It’s a process to find the right problem to solve.” (Design Thinking ไม่ได้เป็นกระบวนการแก้ปัญหา แต่เป็นกระบวนการหาปัญหาที่ถูกต้อง ก่อนที่จะลงมือแก้)

นวัตกรรมหลายครั้งไม่ได้เกิดจากการหาทางแก้ปัญหาใหม่ๆ บนปัญหาเดิมๆ แต่เป็นการหาปัญหาใหม่ๆ ที่ไม่มีใครสนใจหาโอกาสใหม่ๆ แล้วลงมือแก้มันต่างหาก

ทำไม ทำไม ทำไม จากหัวใจที่ซึ้งลึกซึ้ง คำถามเดียวกันจากปากเจ้าเด็กน้อยน่ารักๆ คนหนึ่ง และนวัตกรรมระดับโลกอย่าง อีลอน มัสก์

ภาพ: Nariyara Kaibut

เรารักกันได้อย่างไร? นักวิทยาศาสตร์หาคำตอบในสมองของคุณให้หนูรักกันได้!

เชื่อเถอะว่านักวิทยาศาสตร์เองก็อยากรู้อีกในสมองที่ก่อให้เกิดความรักขึ้นมาไม่แพ้ทุกคน นักมานุษยวิทยาชีวภาพ เฮเลน ฟิชเชอร์

ได้แบ่งความรักออกเป็น 3 ระยะ โดยยึดตามปริมาณสารสื่อประสาทกลุ่มต่างๆ ในสมอง เริ่มต้นจากความรักในลักษณะความที่นกระหาย (Lust) ที่มีฮอร์โมนเพศเป็นตัว

“NAcc ไม่ได้ตอบสนองแต่เพียงเรื่องของความรักเท่านั้น แต่เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้สัตว์กลุ่มต่างๆ รวมถึงมนุษย์ เกิดความรู้สึกถึงขั้น ‘ฟิน’ เมื่อได้กินอาหารอร่อยๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อถึงจุดสุดยอด”

ขับเคลื่อน เป็นพฤติกรรมขั้นพื้นฐานที่มีความต้องการจะส่งต่อยีนสู่รุ่นถัดไปเป็นแรงผลักดัน

ต่อมาได้แปรเปลี่ยนเป็นความหลงใหล (Attraction) สารอะดรีนาลิน (Adrenaline) จะทำให้เรารู้สึกตื่นเต้น กินไม่ได้ นอนไม่หลับ หัวใจเต้นแรง ริมฝีปากแห้งผาก และจู่ๆ ก็ลื่นพันกันเวลาที่ได้อยู่ต่อหน้าคนที่ชอบ สารโดพามีน (Dopamine) จะทำให้เรารู้สึกดี เหมือนกับว่าถูกหยางรางวัลที่ 1 มีความรู้สึกเป็นคนพิเศษของกันและกัน และเป็นช่วงเวลาที่ได้แต่เฝ้าเพื่อคิดถึงชนิดที่ว่าขาดกันไม่ได้

หวังรักที่ยืนยาวจนถึงขั้นอยากที่จะสร้างครอบครัวร่วมกันนั้นเกิดขึ้นจากฮอร์โมนออกซีโทซิน (Oxytocin) และวาโซเพรสซิน (Vasopressin) ที่จะหลั่งออกมาเมื่อได้อยู่ใกล้ชิดกันเป็นเวลานาน โดยเฉพาะเวลามีเซ็กซ์ จนถึงจุดสุดยอด ความรักในระยะนี้เรียกว่า ความผูกพัน (Attachment)

กล่าวได้ว่า ความรักเป็นสิ่งที่สัมผัสพันธ์กับสารเคมีในสมองอย่างแยกจากกันไม่ได้

คำถามคือ แล้วนักวิทยาศาสตร์รู้ได้อย่างไร?

ส่วนหนึ่งมาจากการวัดปริมาณฮอร์โมนเพื่อเทียบเคียงไปกับพฤติกรรมและสภาพจิตใจ รวมถึงการสแกนสมองในช่วงเวลาต่างๆ แต่ปัญหาในการศึกษาเรื่องนี้คือ พฤติกรรมของมนุษย์มีความหลากหลายและซับซ้อนมาก

ล่าสุดทีมนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยเอมอร์รี่ เมืองแอตแลนตา สหรัฐอเมริกา นำโดย อลิซาเบธ เอ. อมาเดอี ต้องการศึกษาลิงที่ เกิดขึ้นในสมองของคู่รักที่รักเดียวใจเดียว กล่าวคือเมื่อตกลงเป็นแฟนกันแล้วก็ไม่เปลี่ยน คู่ครองอีก (Monogamy) แต่ด้วยความซับซ้อนของมนุษย์ ทำให้พวกเขาต้องหันไปศึกษาในสัตว์ทดลองที่มีความสัมพันธ์แบบผัวเดียวเมียเดียวคู่ก่อน

ในบรรดาสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มีเพียง 5 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่ครองคู่แบบผัวเดียวเมียเดียว หนึ่งในนั้นคือ หนูพริ้ว (Microtus ochrogaster) สัตว์ฟันแทะชนิดหนึ่งที่มี คู่ครองเดียวตลอดชีวิต แถมยังเฝ้าพะเน้าพะนอ คลอเคลีย เลียขนให้กัน แคร่ที่นอนกัน แถมช่วยกันเลี้ยงลูกอีกต่างหาก

นักวิจัยสนใจสมองส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

ความรักสองส่วน ส่วนแรกคือ mPFC (Medial Prefrontal Cortex) ซึ่งอยู่บริเวณสมองส่วนหน้า ส่วนที่สองคือ NAcc (Nucleus Accumbens) ซึ่งอยู่ลึกลงไปเนื้อสมอง

ทีมนักวิจัยได้ฝังขั้วไฟฟ้าเข้าไปในเนื้อสมองเพื่อดูว่าสมองสองส่วนนี้สื่อสารกันอย่างไร ในขณะที่พริ้วตัวเมียกำลังพลอดรักกับตัวผู้ ผลการทดลองพบรูปแบบบางอย่างที่น่าสนใจ นั่นคือสมองส่วน mPFC จะสร้างสัญญาณไฟฟ้าขึ้นๆ ลงๆ ที่มีความถี่ 5 เฮิร์ตซ์ ในขณะที่สมองส่วน NAcc จะสร้างคลื่นอยู่ที่ความถี่ 80-84 เฮิร์ตซ์ แต่ความแรงของสัญญาณจะเปลี่ยนไปตามสัญญาณจาก mPFC กล่าวได้ว่า สมองสองส่วนนี้มีการทำงานที่สอดคล้องกัน ซึ่งสรุปได้สั้นๆ ว่า mPFC ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจจะไปควบคุมการทำงานของ NAcc ที่ทำให้เกิดความรู้สึกดีจนทำให้เกิดอาการรักใคร่ชอบพอกันในที่สุด

เมื่อสังเกตให้ลึกลงไปมากกว่านั้น ทีมนักวิจัยพบว่า หนูพริ้วตัวเมียที่สมองมีการส่งสัญญาณสื่อสารเชื่อมต่อแรงกว่าจะแสดงอาการเข้าไปคลอเคลียกับตัวผู้มากกว่าตามไปด้วย และสัญญาณจะยิ่งทวีกำลังแรงขึ้นเมื่อตัวเมียมีเพศสัมพันธ์กับตัวผู้เป็นครั้งแรก!

การทำงานระหว่างสมองส่วน mPFC กับ NAcc นี้เองที่อาจเรียกได้ว่าเป็นวงจรแห่งความรักที่เกิดขึ้นในสมอง

นักวิทยาศาสตร์ทราบมานานแล้วว่า NAcc ไม่ได้ตอบสนองแต่เพียงเรื่องของความรักเท่านั้น แต่เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้สัตว์กลุ่มต่างๆ รวมถึงมนุษย์ เกิดความรู้สึกถึงขั้น ‘ฟิน’ เมื่อได้กินอาหารอร่อยๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อถึงจุดสุดยอด ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานสำหรับการดำรงเผ่าพันธุ์

อย่างไรก็ตาม ความสอดคล้องระหว่างสัญญาณจาก mPFC-NAcc ที่ขึ้นลงไปด้วยกัน อาจไม่ได้แปลว่าสมองส่วนหน้าจะไปควบคุมสมองส่วนที่ทำให้ฟินได้จริง ทีมนักวิจัยจึงทดลองเพิ่มเติมให้ชัดเจนขึ้นไปอีกด้วยการส่งยีนที่ทำให้เซลล์ประสาทไวต่อแสงเข้าไปที่สมองส่วน mPFC ของหนูพริ้ว ทำให้ นักวิทยาศาสตร์สามารถควบคุมการทำงานของสมองส่วนนี้ได้ตั้งใจด้วยแสงเลเซอร์ (เทคนิคดังกล่าวเรียกว่า ออปโตเจเนติกส์

(Optogenetics) ซึ่งเป็นงานวิจัยที่นักวิทยาศาสตร์ให้ความสนใจอย่างมากในขณะนี้)

ในวันแรก พริ้วตัวเมียจะได้เข้าไปใช้เวลากับพริ้วตัวผู้ที่ยังไม่เคยเจอกันมาก่อนเป็นเวลาราว 3 ชั่วโมง และในขณะนั้น จะได้รับการกระตุ้นจากแสงเลเซอร์ที่สมองส่วน mPFC ด้วยความถี่ 5-6 เฮิร์ตซ์เป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง วันต่อมาพริ้วตัวเมียจะต้องเลือกว่าจะไปคลอเคลียกับชายหนุ่มหน้าใหม่หรือชายหนุ่มที่เพิ่งเจอกันเมื่อวาน ผลการวิเคราะห์ด้านพฤติกรรมพบว่า พริ้วตัวเมียกลุ่มที่ได้รับการกระตุ้นด้วยแสงเลเซอร์จะใช้เวลาอยู่กับหนุ่มตัวเมื่อนานกว่าหนุ่มแปลกหน้าเมื่อเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการกระตุ้น

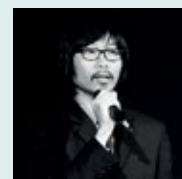
กล่าวได้ว่า พวกเขาพิสูจน์กลไกในสมองที่ทำให้เกิดความรัก และสามารถควบคุมให้หนูพริ้วแสดงพฤติกรรมรักกันได้!

“มันมหัศจรรย์มากที่เราสามารถควบคุมพฤติกรรมทางสังคมด้วยการกระตุ้นวงจรประสาทโดยใช้แสงที่ส่งการจากระยะไกล” แซก จอห์นสัน หนึ่งในทีมนักวิจัยกล่าวเสริม

ขั้นตอนต่อไป ทีมนักวิทยาศาสตร์จะต้องหาคำตอบให้ได้ว่าสารสื่อประสาทอย่างโดพามีนและออกซีโทซินมีส่วนเกี่ยวข้องกับวงจรแห่งความรักนี้ได้อย่างไร

หวังว่าในอนาคต เมื่อมนุษย์เราเข้าใจกลไกการเกิดความรักเป็นอย่างดีแล้ว ความรู้สึกโรแมนติกของมนุษย์เราจะไม่ลดลงตามไปด้วย

THE AUTHORS

อางจวงกี จันกมาศ

นักสื่อสารด้านวิทยาศาสตร์ที่จบปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ที่จางโจว ประเทศจีน และปริญญาโทสาขาชีววิทยาและวิทยาศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย

ศุภกิจ พิณพิฑูรย์

นักศึกษาระดับปริญญาเอกด้านประสาทวิทยาศาสตร์ที่สนใจถ่ายทอดเรื่องราวทางชีววิทยาและวิทยาศาสตร์ด้านสมองให้ถึงสนุก และเข้าใจง่าย

'ลือบปี้'

ผลประโยชน์ธุรกิจผิดไหม?

พูดถึงการลือบปี้เพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจ หลายคนมักนึกไปในเชิงลบเสียก่อน เพราะมองว่าคงเกี่ยวกับเรื่องเงินๆ ทองๆ หรือการติดสินบน ต้องยอมรับว่าในโลกธุรกิจ ไม่ว่าจะยุโรปหรือที่ไหน การลือบปี้มันมีอยู่จริง

แต่ในยุโรปนั้น การลือบปี้ของกลุ่มธุรกิจกลุ่มผลประโยชน์ และอุตสาหกรรมต่างๆ ต่อสถาบันและองค์กรสหภาพยุโรป (EU) เป็นเรื่องธรรมดา เป็นไปอย่างมีแบบแผน โปร่งใส ได้รับการควบคุม เพื่อป้องกันไม่ให้ออกนอกกฎเกณฑ์ และไม่ให้มีการติดสินบนมาเกี่ยวข้อง

กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม เป็นศูนย์กลางการออกกฎหมาย กฎระเบียบ และการกำหนดนโยบายสำคัญต่างๆ ของอียูที่ประเทศสมาชิก 28 ประเทศต้องนำไปปรับใช้ ทำให้มีลือบปี้ยิสต์อยู่หลายหมื่นคนที่มาจากหลากหลายสาขาอุตสาหกรรมและนานาชาติ

ทุกๆ บริษัทหรือแม้แต่ประเทศต่างๆ ต้องมีลือบปี้ยิสต์คอยติดตามความเคลื่อนไหวกันทั้งนั้น และคอยวิ่งเข้าหาอียูเพื่อให้ข้อมูลและบอกเหตุผลสนับสนุนต่างๆ กับเจ้าหน้าที่เพื่อพยายามโน้มน้าวการกำหนดนโยบายและกฎหมายของอียู เพื่อปกป้องผลประโยชน์ทางธุรกิจของตน ก่อนที่กฎหมายหรือกฎระเบียบอียูจะปรับใช้แล้วสายเกินแก้ หรือไป

สนับสนุนธุรกิจหรืออุตสาหกรรมอื่นๆ

ยุโรปมองว่ากระบวนการลือบปี้แบบที่พูดถึงมานี้ (ไม่ใช่การติดสินบน) เป็นส่วนหนึ่งของการมีสิทธิมีเสียงของภาคธุรกิจและประชาชนในกระบวนการกำหนดนโยบายและออกกฎหมายของยุโรปหรือที่เรียกกันว่า Public Consultation โดยทำกันอย่างโปร่งใสและมีระบบ เพื่อป้องกันและภาครัฐจะได้รับฟังความคิดเห็น และมองเห็นผลกระทบของกฎหมายและนโยบายนั้นๆ ก่อนที่จะบังคับใช้จริง ในประเทศไทยก็มีกระบวนการนี้ แต่คงต้องพัฒนาอีกสักพักในเรื่องระดับความโปร่งใส เปิดกว้าง และทำให้เป็นระบบสำหรับทุกๆ กฎหมายและทุกภาคส่วน

มองกลับมาที่อียูซึ่งเป็นองค์กรใหญ่ทำงานเสมือนเครื่องจักรใหญ่ที่มีความซับซ้อน แต่ก็มีกระบวนการกำหนดนโยบายและการออกกฎระเบียบที่เปิดกว้าง และรับความคิดเห็นจากภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อนำมากำหนดทิศทางกฎหมายและนโยบายต่างๆ ได้อย่างโปร่งใสและเป็นระบบ นำมาเป็นเรื่องตัวอย่าง

ในช่วงของการร่างกฎหมาย คณะกรรมาธิการยุโรปซึ่งเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ร่างกฎหมายเพื่อส่งไปให้สภายุโรปและคณะมนตรียุโรปพิจารณาอนุมัติจะเปิดกระบวนการปรึกษาหารือและรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนทั้งจากภายใน

อียูเองและจากประเทศที่สาม ช่องทางนี้เองที่กลุ่มลือบปี้ยิสต์ใช้เป็นโอกาสในการโน้มน้าวทิศทางการกฎหมายและนโยบายของอียู

เครื่องมือสำคัญในการลือบปี้คือข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำ เป็นการนำเสนอข้อเท็จจริงที่ได้รับการสนับสนุนด้วยสถิติหรือข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ เพราะกฎหมายและกฎระเบียบอียูเป็นเรื่องเทคนิคเสียมาก ดังนั้นกลุ่มธุรกิจและอุตสาหกรรมต่างๆ จึงต้องจ้างลือบปี้ยิสต์เพื่อเตรียมข้อมูล พร้อมสร้างพันธมิตรกับกลุ่มธุรกิจหรือกลุ่มประเทศอื่นๆ เพราะจะมีน้ำหนักมากขึ้นในการหารือกับอียู

แต่แน่นอน เกมการลือบปี้ลักษณะนี้ก็มีด้านมืด กลุ่มธุรกิจและอุตสาหกรรมที่สามารถจ้างลือบปี้ยิสต์ หรือมีผู้แทนที่มีความเชี่ยวชาญสูง หรือใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่ระดับสูง รู้ข่าวความเคลื่อนไหววงใน ก็ดูเหมือนจะมีโอกาสในกระบวนการโน้มน้าวมากกว่าธุรกิจเล็กๆ อียูจึงพยายามทำให้กระบวนการนี้โปร่งใสและเป็นธรรมมากที่สุด

สำหรับประเทศไทยเมื่อคิดจะลือบปี้อียูแน่นอนภาครัฐมีหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศในอียู มีหน้าที่หลักในการสร้างกรอบและบรรยากาศทางการค้าที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ อาทิ การเจรจาทางการค้า การเจรจาเพื่อปกป้องสิทธิพิเศษต่างๆ ของไทย แต่พอให้ลงลึกถึงผลประโยชน์ทางธุรกิจและอุตสาหกรรมรายสาขา ภาคธุรกิจไทยต้องมีบทบาทนำ

เสียตายที่ยังไม่เห็นสมคณาการค้าของไทยมีผู้แทนไปอยู่ในยุโรป โดยเฉพาะที่กรุงบรัสเซลส์ เหมือนประเทศอื่นๆ ที่มีผู้แทนของกลุ่มธุรกิจคอยเป็นหูเป็นตาและทำงานควบคู่ไปกับภาครัฐเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศ ไม่ว่าจะเป็น ญี่ปุ่น, บราซิล, จีน, อินเดีย เพื่อนบ้านของเราในอาเซียนก็เริ่มเห็นหน้าการลือบปี้ยิสต์มากขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

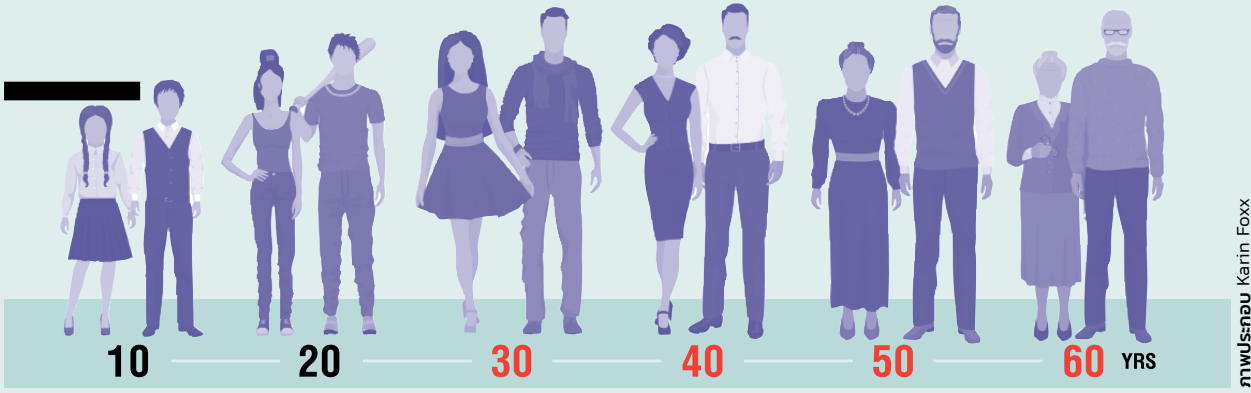
ท่ามกลางกระแสการแข่งขันในเวทีการค้าโลก แม้การเจรจาการค้ากับอียูยังไม่คืบหน้า (เพราะเหตุผลทางการเมือง) แต่ธุรกิจไทยต้องเร่งดำเนินธุรกิจแบบโปรแอกทีฟ อยากรอให้กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ปรับออกมาใช้แล้วส่งผลกระทบต่อธุรกิจตนแล้วสายเกินแก้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการลือบปี้ยิสต์เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของธุรกิจไทยจึงมิใช่เรื่องเสียหาย แต่เป็นสิ่งที่ต้องเร่งทำ อยากรู้ให้ไทยตกขบวนในเวทีการค้าโลกกับยุโรป

THE AUTHOR

ดร. อาจารย์
ถาวรมาศ

Consultant และ
ผู้บริหารบริษัท
Access-Europe
บริษัทที่ปรึกษาด้าน
ยุทธศาสตร์และนโยบาย
การค้าเป็นความ
สัมพันธ์กับสหภาพยุโรป
(อียู) สำหรับภาครัฐ
และเอกชนไทย และยัง
เป็นที่ปรึกษาอิสระให้กับ
องค์กรระหว่างประเทศ
ต่างๆ เกี่ยวกับการ
ดำเนินความร่วมมือ
กับภูมิภาคเอเชีย

ภาพประกอบ Karin Foxx

เมื่ออย่างเข้าวัยเลข 3 ร่างกายจะเข้าสู่ช่วงบาลงจริงหรือ?

การเปลี่ยนแปลงคือสัจธรรมของชีวิตและโลกใบนี้ ตั้งแต่เด็กทารกเติบโตขึ้นมาดูโลก การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ก็เริ่มต้นนับแต่บัดนั้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งจะเห็นได้ชัดมากเมื่อมนุษย์อย่างเข้าสู่วัยรุ่น ผู้ชายเริ่มเสียงห้าว ผู้หญิงเริ่มมีหน้าอก ความคิดความอ่านเปลี่ยนจากวัยใส เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ จนกระทั่งอายุย่างเข้า 20 การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ดูเหมือนจะเริ่มคลงที่ แต่ในความเป็นจริง เราพบว่ามันยังไม่หยุดอยู่แค่นั้น ระบบต่างๆ ของร่างกาย รวมถึงความคิด ความอ่านและจิตใจ ยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไปเรื่อยๆ ตามโลกที่ไม่เคยหยุดหมุน

ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าบางคนความเสื่อมเกิดขึ้นเร็ว บางคนก็เกิดขึ้นช้าหน่อย บางคนก็เริ่มมีปัญหาว่าจะรับมือกับความเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร ในทางสรีรศาสตร์การเปลี่ยนแปลงใหญ่ๆ ที่เราสังเกตเห็นได้ชัดมากมี 9 ข้อ ดังนี้

1. ฮอรโมนเพศเริ่มลดลง ส่งผลให้ชายและหญิงหลายคนเริ่มเบื่อเซ็กซ์ ผู้ชายบางคนมีปัญหาออกรูประจำการเริ่มไม่สู้ ผู้หญิงบางคนเริ่มเบื่อไม่ยอมมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนรัก สเปิร์มและไข่ก็เริ่มจะไม่แข็งแรง ส่งผลให้การตั้งครรภ์เป็นไปได้ยากขึ้นด้วยครับ คำแนะนำก็คือ หากอาการต่างๆ ดังที่กล่าวมาเป็นมาเสี่ยงจนส่งผลต่อความมั่นใจและการดำเนินชีวิตประจำวัน ก็คงถึงเวลาที่ควรควรพบแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านฮอรโมน เพื่อขอคำแนะนำและตรวจอย่างจริงจังแล้วละครับ

2. อัตราการเผาผลาญพลังงานของร่างกายลดลง ส่งผลให้อ้วนได้ง่ายมาก แม้ว่าคุณจะได้รับประทานอาหารเท่าเดิมก็ตาม วิธีแก้ไขทำได้ง่ายมากคือ ดูแลเรื่องอาหาร กินผักผลไม้ให้มากขึ้น รวมถึงพยายามออกกำลังกายอย่าง

สม่ำเสมอด้วยครับ

3. เพิ่มความเสี่ยงในการเกิดโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความดันโลหิตสูง เบาหวาน หรือแม้แต่มะเร็งบางประเภท วิธีแก้คือตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี ไม่ต้องรอให้แก นอกจากนี้หมั่นสังเกตร่างกายของตนเองด้วยครับ หากพบว่ามึนอะไรไม่ชอบมาพากลล่ะก็ ควรปรึกษาแพทย์โดยเร็ว

4. รูปลักษณ์ภายนอกเริ่มเปลี่ยนแปลง เมื่ออายุเริ่มเข้าสู่หลักเลข 3 และหลักเลข 4 สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้คือสภาพร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไป หลายคนอาจไม่หล่อ ไม่สวย ไม่ดูดีเหมือนเดิม ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดปัญหาชีวิตรักและความสัมพันธ์ได้ ผู้ชายอาจจะไม่พิต ไม่เฟิร์ม ผมเริ่มร่วง หัวเริ่มล้าน พุงเริ่มออก ฝ่ายผู้หญิงทรวงอกก็เริ่มหย่อนยาน ส่งผลถึงความมั่นใจ เลยไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างกัน หากคู่ของคุณเริ่มเป็นแบบนี้ล่ะก็ ขอแนะนำให้นั่งลงแล้วเริ่มพูดคุยกันอย่างตรงไปตรงมา หาหนทางแก้ไขร่วมกันก่อนที่เรื่องราวจะบานปลายไปมากกว่านี้

5. ผมของคุณจะเริ่มบางลง ผู้ชายอาจพอกพอน แต่สำหรับผู้หญิงคงสร้างความกังวลให้เป็นอย่างมาก สัญญาณแรกๆ คือ ผมร่วงง่าย เวลาหวีผมแล้วเห็นเส้นผมบางลงจนเห็นได้ชัด มีวิธีแก้ไขมากมายครับ ที่ทำได้ง่ายๆ ด้วยตัวเองคือ พยายามหลีกเลี่ยงการทำสีผม การเป่าผมด้วยลมร้อนเป็นเวลานานๆ เพื่อไม่ให้เส้นผมถูกทำลายไปมากขึ้น

6. สายตาเริ่มเปลี่ยนแปลง ยิ่งอายุมากขึ้น สายตายาวก็จะเริ่มเข้ามาเยือน บางคนมีทั้งสายตาสั้นและสายตาวายพร้อมๆ กัน โดยเฉพาะถ้าคุณติดมือถือ หรือนั่งทำงานหน้าจอคอมพิวเตอร์วันละหลายชั่วโมง หากพบว่าตาเริ่มพร่า มองอะไรไม่ชัด คุณอาจจะ

เริ่มมีปัญหาแล้วละครับ ควรไปตรวจสายตาและตัดแว่นโดยด่วน

7. มวลกระดูกเริ่มบางลง สำหรับข้อนี้ไม่ต้องรอจนถึงวัยทองหรอกครับ เมื่ออายุเริ่มเข้าเขต 30 การสะสมของแคลเซียมในกระดูกจะเริ่มลดลงไปเรื่อยๆ หากรอจนเข้าสู่วัยทอง คุณอาจมีภาวะกระดูกพรุนไปเรียบร้อยแล้ว ถึงตอนนั้นก็แก้ไขไม่ทันแล้วละครับ คำแนะนำง่ายๆ ก็คือ ดื่มนม กินแคลเซียมเสริม และการออกกำลังกายก็ช่วยได้มากทีเดียว

8. ปัญหาช่องปาก เมื่ออายุมากขึ้น ร่างกายผลิตน้ำลายลดลง เคลือบฟันบางลง ฟันเริ่มห่างขึ้น ส่งผลให้ฟันผุง่าย เกิดปัญหาโรคเหงือกได้บ่อยๆ ทางแก้คือแปรงฟันสม่ำเสมอ เลือกรักษาฟันที่เหมาะสม รวมถึงพบทันตแพทย์ทุก 6 เดือน เพื่อตรวจสุขภาพช่องปาก

9. ข้อสุดท้าย อนุญาตให้สาวๆ (หรือหนุ่มๆ ด้วยก็ได้) ร้องกรี๊ดก่อนจะอ่านบรรทัดต่อไป เพราะผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์บอกว่า สิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอนเมื่อพวกคุณอายุเข้าเลข 3-4 คือรอยเหี่ยวย่นบนใบหน้าแน่นอนว่าเราจะเห็นร่องรอยพวกนั้นชัดเจนเมื่ออายุมากขึ้น แต่ถ้ามาตรวจดูกันโดยละเอียดจะพบว่ามันเริ่มตั้งแต่วัยเข้าเลข 3 นี้ละครับ ช่วงแรกร่องรอยอาจเริ่มแถวๆ หน้าผาก รอบดวงตาคมมปาก เป็นรอยเล็กๆ ก่อนจะขยายใหญ่และลึกขึ้น ยิ่งถ้าเราเครียดง่าย นอนน้อย ดื่มเหล้าเยอะ แกรมต้องเจอกับมลภาวะในสิ่งแวดล้อมเจอแสงแดดจัดๆ เป็นประจำ รอยย่นจะเกิดได้เร็วขึ้นครับ วิธีแก้ก็คือ หลีกเลี่ยงปัจจัยที่ได้กล่าวมาแล้วนั่นเอง หลายคนอาจคิดว่าฉันไม่สนใจ เกี่ยวกับบ๊อบบี้รอย ฟิวเจอร์เอเย่มีมากมาย สวยได้ภายในจิตใจ ผมไม่เถียงหรอกครับ แต่อย่างไรก็อยากบอกว่า คนเราถ้าความสวยออกมาจากภายใน มันจะยั่งยืนได้มากกว่า

ทางเลือกทุกทางอยู่ในมือพวกคุณ อยากให้ชีวิตเป็นอย่างไร ก็สามารถกำหนดได้ด้วยตัวเองครับ

THE AUTHOR

นายแพทย์
พงศกร
จินตาวตนะ

คุณหมอนักเขียน เจ้าของผลงานนวนิยายที่ถูกนำไปสร้างเป็นละครดังหลายสิบเล่ม ปัจจุบันเป็น Senior Director of Communication ประจำอยู่ที่ศูนย์การแพทย์โรงพยาบาลกรุงเนว

อยากมั่งคั่ง? ก้าวข้ามปัจจัย 4 ให้ได้ เสียก่อน...

เรื่องมันเกิดขึ้นเมื่อน้องที่รู้จักกันคนหนึ่ง เอ่ยปากถามขึ้นมาว่า “โค้ชครับ! ชีวิตการเงินระดับไหน หรือต้องมั่งคั่งสักเท่าไร? ถึงจะทำได้ให้เราเบาสบายความกังวลเรื่องเงินๆ ทองๆ ในชีวิตประจำวันได้”

นั่งนึกอยู่สักพัก คำตอบอันแสนเรียบง่าย คำตอบหนึ่งก็ลอยผ่านเข้ามาในหัว

“ถ้าเขาแบบง่ายๆ เริ่มเบาสบายปัญหาการเงินในชีวิตได้จริงๆ ผมว่ามันน่าจะเริ่มต้นเมื่อเราสามารถจัดการกับค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หรือ ‘ปัจจัย 4’ ได้อย่างไม่เดือดร้อนเป็นอันดับแรกนะ”

หลังได้ยินคำตอบ เจ้าของคำถามนิ่งไปครู่ใหญ่ ก่อนจบการสนทนาเพื่อขอคำปรึกษาไว้เพียงเท่านั้น (ฮา)

ฟังดูแล้วอาจเหมือนน้อยเกินไปใช่ไหมครับ แต่เอาเข้าจริง หากเรานั่งคิดถึงภาพการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ตัดเรื่อง ‘ความอยากได้ อยากมี’ ประเภทติดใจออกไปก่อน แล้วร้อนเอาเฉพาะกิจกรรมที่ ‘จำเป็น’ ต่อชีวิต

อาหาร . ที่อยู่อาศัย . เครื่องนุ่งห่ม . ยารักษาโรค ... การจัดการกับค่าใช้จ่ายเรื่องเหล่านี้ให้ดี ผมว่ามันคือจุดเริ่มต้นที่ดี สำหรับการสร้างความมั่งคั่ง ทั้งในแง่ของการเงินที่จับต้องได้ และมายด์เซตครับ

ลองคิดดูสิ ถ้าตั้งแต่ตื่นเช้าจนถึงเข้านอน เราสามารถควบคุมเรื่องการเงินของเราให้

จัดการกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ ความกังวลหรือเวลาที่จะต้องเอามาใช้กับการนั่งคิดนั่งกลุ่มเรื่องเงิน จะลดน้อยลงไปขนาดไหน

1) มีอาหารรับประทาน

ในแต่ละวัน แต่ละมื้อ เรามีกินไม่อดอยาก หายของมีประโยชน์ใส่ปากท้องได้ ไม่ต้องคอยกังวลว่าพุงนี้จะมีเงินใช้ไหม หรือพุงนี้จะเอาอะไรกิน หรือจะกินในแต่ละครั้ง ก็ไม่ต้องถึงขั้นจำกัดจำเขี่ย ด้วยกลัวไม่มีกินในวันถัดไป

2) มีที่อยู่อาศัยที่อบอุ่นปลอดภัย

จะซื้อเอง หรือจะเช่าเขาอยู่ก็เอาเถอะ สำคัญคือ มีปัญญาจ่ายเขา ไม่ว่าจะแบบไหนเช่าเขาก็มีเงินจ่ายเจ้าของบ้าน ผ่อนเขาก็มีเงินส่งธนาคารไม่ขาดตกบกพร่องไม่เดือดร้อนพร้อมก็ซื้อ ไม่พร้อมก็ขอยืมเขาอยู่ไปก่อน สำคัญคือตกตึกแล้วมีที่หลบภัย ชุกห้วนนอนแล้วรู้สึกปลอดภัย

3) มีเครื่องนุ่งห่มสวยงามตามฐานะ

เสื้อผ้าอาภรณ์มีใช้อย่างไม่ขัดเขินพอเหมาะพอดีแก่ฐานะ และรูปแบบชีวิต (Lifestyle) มีเยอะก็จัดเยอะ มีน้อยก็กระจุ่มกระจิมตามสมควร

4) เจ็บป่วยมีเงินรักษาพยาบาล

เจ็บไข้ได้ป่วยมีเงินหรือสวัสดิการพร้อมรักษาคลายความกังวลว่าจะไปหาเงินจากไหนมาจ่ายค่าหยูกยา พร้อมๆ กันก็ดำรงชีวิตอย่างมีสติ ป้องกันความเสี่ยงจากการเจ็บป่วยมีเวลาดูแลสุขภาพตัวเองตามสมควร

ทั้ง 4 ข้อนี้ ถ้าทำได้โดยไม่ขาดตกบกพร่อง ไม่ต้องคอยหยิบยืมเขา หรือไม่ต้องกังวลว่าจะมีพอหรือไม่ ก็น่าจะเริ่มทำให้ชีวิตการเงินของเรามีความสุขได้ในระดับหนึ่งเลยทีเดียว

ถ้าพูดกันเป็นภาษากการเงิน ใช้จ่ายกลุ่มที่เป็นปัจจัย 4 นี้ ถือเป็นรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียกว่า ‘สภาพคล่อง’ ครับ ซึ่งหมายถึงการบริหารเงินให้พอ มีกิน มีใช้ ตามวัตถุประสงค์ (ทั้ง ‘จำเป็น’ และ ‘อยากได้’) และมีเหลือเก็บเพื่อสะสมเป็น ‘ความมั่งคั่ง’ ต่อไปได้

หลายครั้งคนที่มาขอคำปรึกษาเรื่องการลงทุนจากผม มีสถานะการเงินพื้นฐานที่ไม่ดีเลย พอเอ่ยปากชวนเข่าว่า “ก่อนไปเรียนรู้เรื่องการลงทุน หันมาแก้ปัญหาเงินไม่คอยพอใช้ก่อนดีไหม”

คำตอบที่ดูเหมือนจะวนเป็นลูกรังก็คือ “นี่ไงครับ เงินไม่พอใช้ ถึงต้องมาคิดหาเงินเพิ่มยังไงล่ะ”

เพราะไม่พอเลยต้องมาหาเพิ่ม ต้องมาเหนื่อยเพิ่ม ... แต่ไม่เริ่มที่ใช้ให้พอเสียก่อน!! ที่จริงการหารายได้เพิ่มทั้งจากการทำงาน

เสริมและการลงทุนก็ถือเป็นสิ่งที่ดีครับ แต่ถ้าหากการเงินยังเป็นปัญหาอยู่ทุกวัน เงินสำหรับจัดการกับปัจจัย 4 ประเมินดูแล้วยังเสียดังยังไม่ค่อยพอ แบบนี้ลงทุนไปก็ลำบากเพราะปัญหาสภาพคล่องคอยแต่จะรั้งความคอยติดตามเราให้ร้อนใจอยู่เสมอ และเมื่อร้อนใจมากเข้า ก็จะส่งผลกระทบต่อจิตวิทยาการลงทุนของเจ้าของปัญหา

อยากได้เร็ว อยากรวยเร็ว เพื่อจะได้เอาเงินมาแก้ปัญหาให้หมดไปเร็วๆ ... สุดท้ายก็พลาดเจ็บตัวหนักขึ้นไปอีก

‘เงิน’ กับ ‘ความสุข’ ผูกโยงกันอยู่เล็กๆ เหมือนกันนะครับ คนหลายคนเชื่อว่า มีเงินแล้วจะมีความสุข (จริงหรือเปล่าขออนุญาตไม่ตัดสิน) แต่เท่าที่ผมเห็น คนที่มีความสุข หรือมีชีวิตที่รื่นเย็นนั้น เขาคือคนที่มีความมั่งคั่งที่ตอบใจทุกรูปแบบชีวิตที่ต้องการของตัวเองได้อย่างพอเหมาะพอดีครับ

ซึ่งพอเหมาะพอดีในที่นี้ ก็หมายถึง ก้าวข้ามปัจจัยพื้นฐานของการดำรงชีวิต และยกระดับชีวิตให้เหนือกว่าพื้นฐาน ไปสู่ระดับที่ต้องการได้ ดังนั้นถ้าพูดถึงความสุข ความพอเหมาะพอดี สองคำนี้ค่อนข้างบังเอิญครับ คนเรานิยามความสุขไม่เหมือนกันแน่ๆ และต้องจ่ายเพื่อสิ่งที่เรียกว่าความพอเหมาะพอดีคู่กรรมแต่ชีวิตไม่เท่ากันแน่ๆ

แต่ไม่ว่าอย่างไร โดยพื้นฐานความจำเป็นของชีวิต (เอาที่จำเป็นจริงๆ) เราเท่ากันครับ นั่นคือ การมีปัจจัยในการดำรงชีวิตครบโดยสมบูรณ์ ดังนั้นก่อนจะฝันไกลถึงความมั่งคั่ง มาเริ่มกันที่จุดนี้ครับ

ถามตัวเองดูสิว่า...

กินอิ่มครบวันละ 3 มื้อหรือยัง ค่าใช้จ่ายเรื่องที่อยู่อาศัยชิลล์ๆ ไม่กังวลหรือเปล่า จ้างจ่ายใช้สอยข้าวของส่วนตัวได้สบายๆ และที่สำคัญหากเจ็บป่วย ประสบอุบัติเหตุไม่คาดฝันมั่นใจว่าดูแลตัวเองได้หรือไม่ และทุกๆ 30 วันไม่ต้องคอยมากังวลกับเรื่องเหล่านี้ใช่หรือไม่

ถ้าทำได้ ถ้าดูแลได้ครบ ก็มองไปเรื่องของการสร้างเนื้อสร้างตัวเพื่อความมั่งคั่ง เพื่อรูปแบบชีวิตในแบบที่ต้องการที่มากกว่าความจำเป็นพื้นฐานได้

แต่ถ้าแค่เรื่องพื้นฐาน แค่นี้ปัจจัย 4 ที่จำเป็น ต้องมี ยิ่งก้าวข้ามไปไม่ได้ ก็อยากให้เห็นกลับมาดู กลับมาจัดการให้สถานะทางการเงินจัดการกับ 4 ปัจจัยนี้ให้แข็งแรง ไม่ต้องลำบากก่อน ก็น่าจะดี

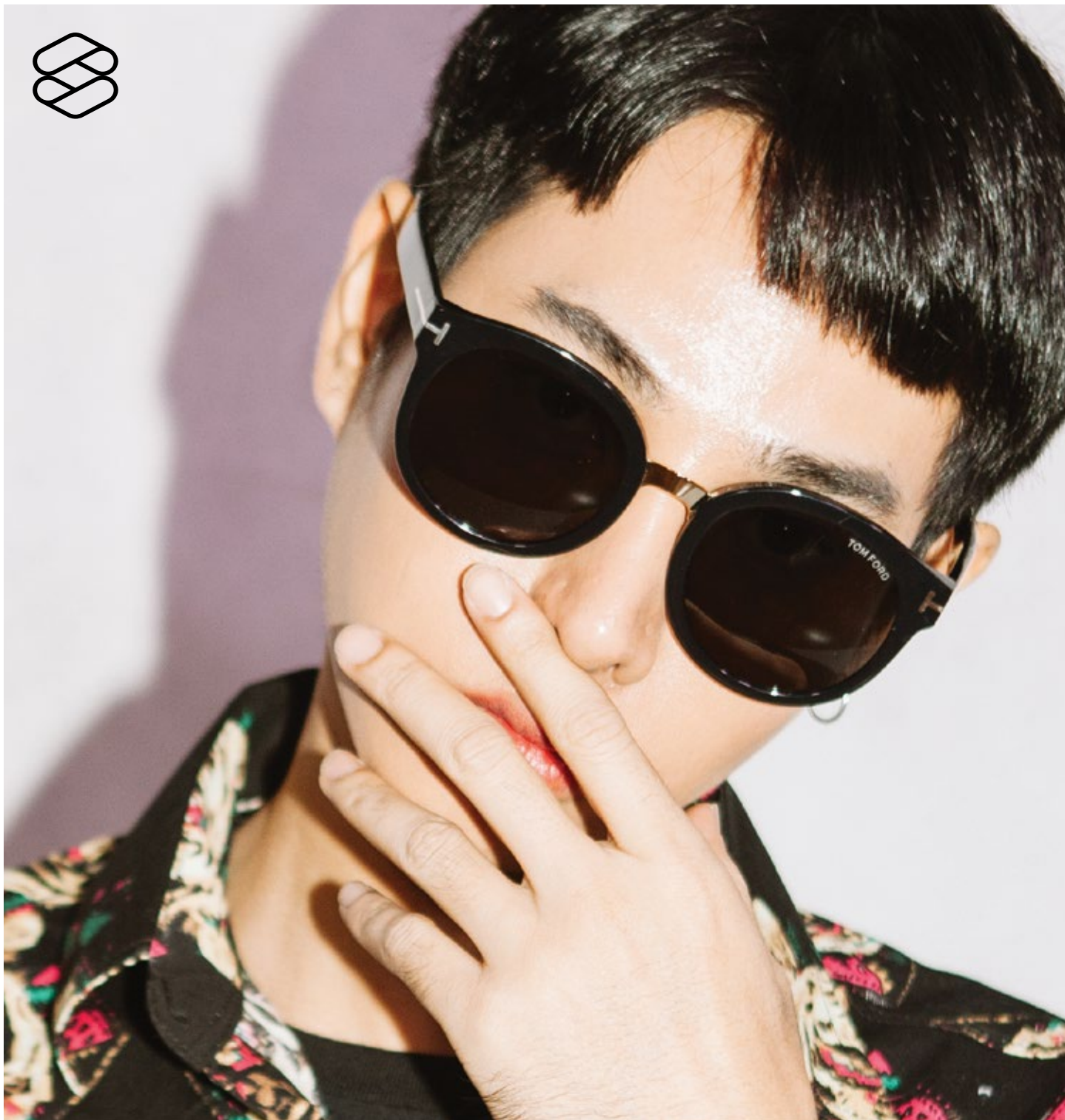
เพราะถ้าปัจจัย 4 ยังเหนือ... ก็อย่าเพิ่งฝันไปไกลถึงความมั่งคั่งจั่ววยเลยครับ ☺

THE AUTHOR

จักรพงษ์
เมฆพันธุ์

หรือที่เรารู้จักกันในชื่อ Hju The Money Coach โค้ชการเงินที่มีลูกศิษย์ลูกหามากมาย เขาจะบรรยายเรื่องการบริหารเงินให้เข้าใจง่ายและใกล้ตัวที่สุดในฉบับ ‘เงินทองคือมายา’

CULTURE

INSIGHTFUL & SOPHISTICATED ENTERTAINMENT REPORTS

'คุณหลวง' ของแฟนคลับทั่วประเทศ ผู้ผ่านชีวิตชั้นๆ ลงๆ ในวงการบันเทิงมาตลอด 10 ปี อ่านมุมที่คุณอาจจะไม่รู้ของ เป๊ก ผลิตโชค ในวันที่
ที่กราฟชีวิตพุ่งสูงสุดอีกครั้ง

INTERVIEW

เรื่อง ณัฐนันท์ เฉลิมพนัส ภาพ วงศกร ยี่ดวง

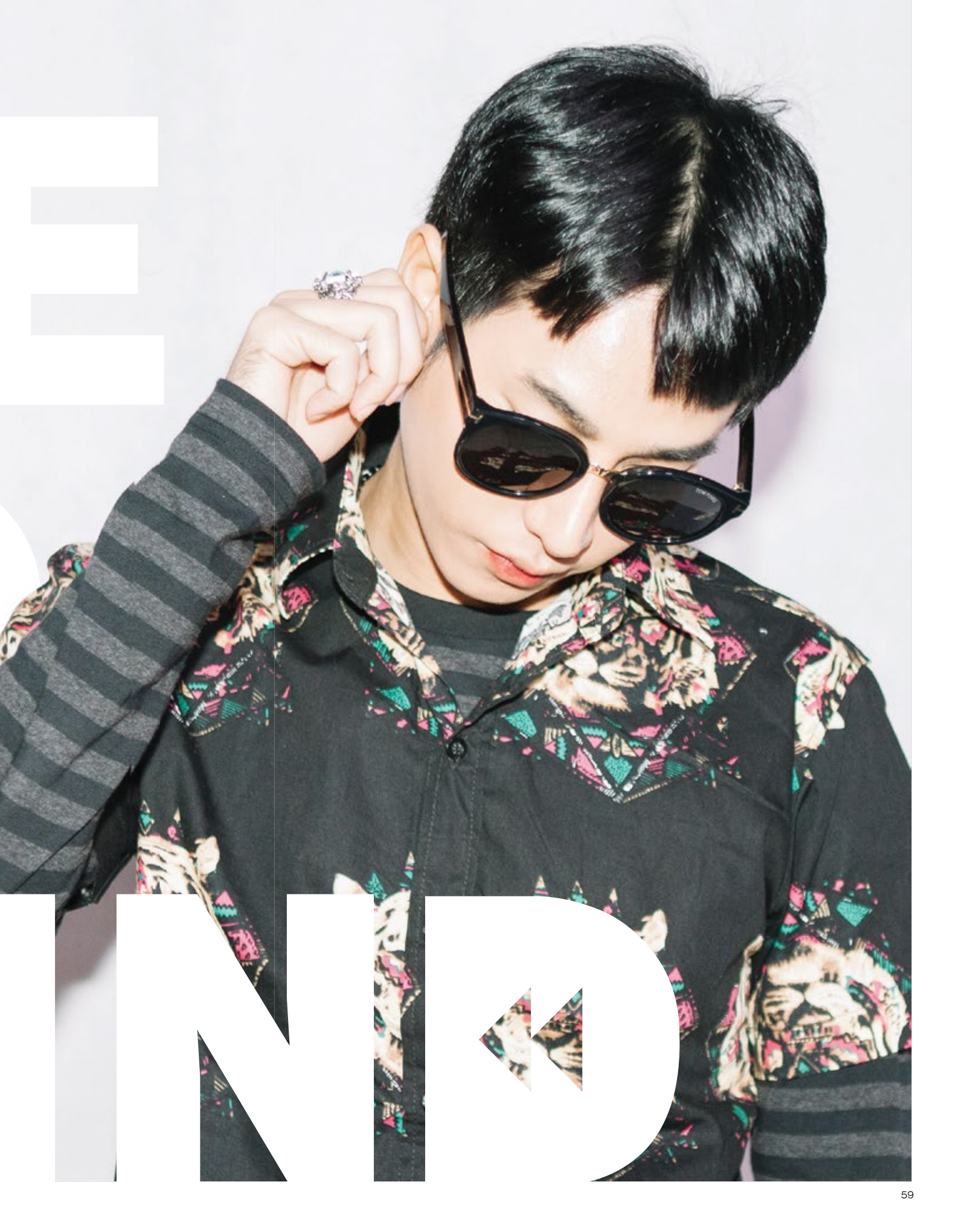
สิ่งแรกที่เราเห็นในวันเปิดตัวซิงเกิลล่าสุด *โทษที่เอาแต่ใจ (Sorry)* ของ **เป็ก-พลิตโซค อายนบุตร** คือแฟนคลับจำนวนมากมารอให้กำลังใจกันอย่างอบอุ่น ถึงจะมีแค่ 400 คนเท่านั้นที่ได้ร่วมงานมีตแอนด์กรี๊ดกับ 'คุณหลวงพลิต' แต่แฟนคลับที่เหลือก็พร้อมที่จะรออยู่ด้านนอก แม้จะได้เห็นคุณหลวงผ่านจอแอลซีดีด้านนอกเท่านั้น

ตลอดเวลาที่งานดำเนินไป เราสัมผัสได้ถึงมวลความรักจากแฟนคลับที่มอบให้กับศิลปินคนหนึ่งอย่างจริงใจ และศิลปินคนนั้นก็มอบความรักกลับไปอย่างเต็มที่ด้วยคำพูดซึ่งๆ รอยยิ้มหวานๆ เสียงเพลงเพราะๆ ที่แม้เราจะไม่ใช่แฟนคลับตัวยง แต่ยังรู้สึกได้ว่าเขาแสดงสิ่งเหล่านั้นออกมาจากหัวใจจริงๆ

ช่วงแรกๆ หลังจบรายการ *The Mask Singer หน้ากากนักร้อง ซีซั่น 1* หลายคนบอกว่าเป็กมีวันนี้ได้เพราะ 'หน้ากากจิงโจ้' ที่ทำให้เขาโด่งดังชั่วข้ามคืน แต่วันนี้ THE STANDARD เชื่อว่ามนต์รักหน้ากากจิงโจ้ได้ค่อยๆ เลือนหายไปแล้ว สุดท้ายมันเหลือไว้เพียงตัวตนที่น่ารักจริงใจในแบบ 'คุณหลวงพลิต' ที่ชัดเจนขึ้นจนแทบไม่มีข้อสงสัยว่า เป็นเพราะ 'ตัวตน' ของเขาต่างหากที่ส่งผลให้เขามาถึงจุดนี้ได้

ไม่ว่ากับ 'ใครบางคน' แท้จริงเขาอาจเพียงแค่รอจังหวะและโอกาสที่เหมาะสมสำหรับตัวเองอยู่ก็เท่านั้น...

'บาดแผลในวัยเด็ก' ที่ส่งผลให้เป็ก พลิตโซค กลายเป็น 'คุณหลวง' ที่มีคนรักมากที่สุด在这段时间

วัยเด็กของคุณหลวงผลิตเป็นอย่างไรบ้าง เป็นเด็กที่ถือหรือเรียบบริ๊บบนขนาดไหน

ตั้งแต่จำความได้ก็เป็นเด็กค่อนข้างดีทีเดียว มีความคิดเป็นของตัวเองแล้วชอบคิดว่าถูก ซึ่งจริงๆ มันไม่ถูกหรอก อยากทำอะไรก็ทำเลย ใครไม่ชอบก็ช่าง ใครห้ามอะไรก็ไม่ฟัง ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะคุณพ่อคุณแม่เลี้ยงดูมาแบบไม่เข้มงวดเลย ปล่อยให้ไปเรียนรู้ชีวิตด้วยตัวเองไม่เคยบังคับลูกว่าต้องเรียนแบบนี้ โตมาต้องทำอาชีพนี้ ผมมีอิสระ สามารถเลือกสิ่งที่ยากทำได้ตามใจชอบอยากเป็นนักร้อง อยากแคสติ้งโฆษณาตั้งแต่เด็ก เขาก็ไม่ห้าม แถมยังไปเป็นเพื่อนด้วย เขาไม่ใช่สายคอนโทรล แต่จะคอยเป็นห่วงในรายละเอียดที่เราอาจจะข้ามเส้นเกินไป เช่น ไม่ตั้งใจเรียน หรือเกเรตามประสาเด็กทั่วไป พอมีความคิดเป็นของตัวเองมากๆ มันเลยอยากสำหรับคนอื่น ๆ การจะให้ทุกคนเข้าใจเราตลอดเวลา คงไม่ไหว โดยเฉพาะคุณพ่อคุณแม่ เราเลยทะเลาะกันบ่อย ตั้งแต่เรื่องเล็กๆ ไปถึงเรื่องใหญ่ๆ ยิ่งตอนเป็นเด็ก ถ้ามีเรื่องเมื่อไร ผมจะพูดๆ ไว้ก่อน ถ้าเรื่องไม่จบเราค่อยมาขอโทษเขาทีหลัง

ที่บอกว่าไม่ตั้งใจเรียนนี่ขนาดไหน

แทบจะไม่ตั้งใจเลย ผมว่าน่าจะเหมือนเด็กไทยส่วนมากที่เรียนให้พ่อผ่าน แต่ไม่ได้คิดว่าจะต้องเก่ง ต้องได้เกรดเฉลี่ย 4.00 หรือเป็นตัวแทนไปแข่งขันฟิสิกส์โอลิมปิกที่เยอรมนีแบบนั้น เพราะเรามีสังคม มีกิจกรรมของตัวเองอีกหลายอย่างที่สนุกและอยากทำด้วยเหมือนกัน ทั้งเล่นกีฬา เล่นดนตรี ใช้เวลาอยู่กับเพื่อน ซึ่งทุกส่วนล้วนสำคัญเหมือนกัน ก็เลยไม่ได้ซีเรียสว่าจะต้องทุ่มเวลาทั้งหมดให้การเรียน แค่ว่าทุกอย่างไม่ให้ได้ดีก็พอแล้ว

ที่นั่งประจำในห้องเรียนของเด็กชายเบ็ทคือตรงไหน

หลังห้อง ตรงประตูทางออกอย่างเดียวเท่านั้น พร้อมทั้งจะลุกออกจากห้องได้ทุกเมื่อ (หัวเราะ) เลยโดดเรียนบ่อย แต่แก๊งผมจะมีความบ๊าบออยู่ที่ไม่ได้โดดเรียนไปห้างหรือที่ที่วัยรุ่นชอบไป แต่จะพากันไปพระที่นั่งวิมานเมฆ สวนสัตว์ พิพิธภัณฑ์อะไรพวกนั้น ไม่ได้ไปล่ามะละเทศาที่ไหน นั่งรถเมย์ไปกันเป็นกลุ่ม สนุกมาก

พอเลิกเรียน ถ้าไม่ใช่ช่วงเป็นศิลปินฝึกหัดที่แกรมมี่ ตอนเย็นต้องไปเรียนเทควันโดทุกวัน เล่นจนได้สายดำเลยนะ เห็นแบบนี้ไปแข่งรายการใหญ่ๆ ได้เหรียญทองมาหมดแล้วนะครับ (หัวเราะ) ก็เลยเริ่มรู้ว่าตัวเองเป็นสายบู๊ ชอบกีฬาทางนี้ เทควันโด ต่อยมวย ได้หมด

พูดจริงๆ นิกภาพตอนเบ็ทเป็นสายบู๊ไม่ออกเลยนะ บู๊ถึงขนาดมีเรื่องกับคนอื่นแบบนั้นเลยไหม

มีเยอะเลย ถ้าเห็นรอยที่หน้าของผมทุกวันนี้ก็เพราะมีเรื่องสมัยมัธยมทั้งนั้นแหละครับ แต่ผมจะไม่ได้ลงไปบู๊มากขนาดนั้น เป็นสายบอสใหญ่ นั่นซึ่งนิวส์การมากกว่า (หัวเราะ) แต่ถ้าต้องสู้ ต้องประชิดตัวจริงๆ ก็ได้อยู่

ชีวิตช่วงนั้นสนุกดี โอเค การมีเรื่องมันไม่ใช่สิ่งที่ดีหรอก แต่ถือว่าเป็นสีสันชีวิตในช่วงนั้นเหมือนกัน

แบบนี้จะสนิทกับห้องปกครองพอสมควร ใช่ไหม

โอ้โห ประจำเลยครับ จะเอาเรื่องไหน ผมน่าจะเคยกวาด มาหมดทุกเรื่องแล้ว (หัวเราะ) โดยเฉพาะเวลามีเรื่อง น่าจะบ่อยที่สุด ช่วงมัธยมต้นที่เพิ่งกลับจากออสเตรเลีย มาอยู่ไทย ผมเคยทะเลาะกับครู เพราะตอนนั้นรู้สึกว่าคุณกั๊กกันแกล้ง เลยสู้เพื่อสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะเขาบอกให้พวกผมนั่งตากแดด 10 นาที แล้วจะกลับมา ปล่อย แต่สุดท้ายเขาหายไปทั้งชั่วโมงโดยที่ไม่กลับมา แล้วคาบนั้นเขาไม่ได้สอนอะไรพวกผมเลย เพื่อนคนอื่น โดยเฉพาะผู้หญิงก็ทนไม่ค่อยไหว

ส่วนหนึ่งน่าจะเพราะผมไปเรียนเมืองนอกมา เห็น การเรียนการสอนที่ไม่เหมือนกัน อยู่ที่โน่นเวลาทำผิด เขาจะทำโทษเขามาก ผมเลยไม่ค่อยรู้สึกกลัวความผิด เท่าไร กลับมาเมืองไทยเลยซ่าทันที เป็นหัวโจก มีเรื่อง บ่อยถึงขนาดถ้าวินโน้นเรียนอยู่แล้วได้ยินเสียงกุกกักแจ ดังกริ่งๆ คือเตรียมตัวได้เลย คุณพ่อของเราโดนเชิญ ผู้ปกครองแน่ๆ เพราะมันบ่อยมาก แล้วก็มีผมคนเดียว ด้วยขณะที่โดน เรียกได้ว่ามีเรื่องบ่อยจนโดนไล่ออกจาก โรงเรียนมาแล้ว คุณพ่อกับคุณแม่ยังทนไม่ไหว ถึงกับ ต้องส่งผมไปอยู่ต่างจังหวัดกับญาติเกือบๆ 2 ปี เขามี ลูกชาย 2 คนที่เรียนเก่ง คงอยากให้เราไปเรียนพร้อมกัน จะได้ช่วยกันเรียน แล้วดันไปแตกกับเขาคือ (หัวเราะ) ไม่ได้ทะเลาะกับเขา แต่จะออกแนว... คุณจะไปเรียนหรือ ไปเลย จะทำแบบนี้หรือ ทำเลย แต่เราไม่ไป

ช่วงมัธยมเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตผมเลยนะ เป็นช่วงเวลาหัวใจอ่อน พร้อมจะหลงไปกับอะไรได้ง่าย ถ้าพลาดพลังอะไรไป หรือคบเพื่อนที่ไม่ดี มีสิทธิ์ว่าอาจจะกลับมาไม่ได้เหมือนกัน

ต้องมีอะไรที่ยึดเหนี่ยวเป็นพิเศษหรือเปล่าที่ทำให้เราไม่เบรคมากไปกว่านี้ เพราะฟังจากที่เล่ามาก็มีความสุขเสียงก็จะล้าเล่นบางอย่างไปได้เหมือนกัน
ผมไม่ใช่คนที่ดี ไม่ใช่คนเรียบร้อย อย่างที่บอกไปว่า ทำอะไรที่ไม่ดีไว้หลายอย่าง แต่ผมคิดว่าที่บ้าน ไม่ใช่แค่คุณพ่อคุณแม่ แต่รวมถึงญาติพี่น้องด้วย ทุกคนเป็นคนดี เหมือนมีความคิดอยู่ลึกๆ ตลอดเวลาว่าจะไร้อะไรคือไม่ดี และเราจะทดลองใช้ชีวิตไปได้ถึงขนาดไหน พื้นฐานครอบครัวเป็นภูมิคุ้มกันให้เราได้ดีเหมือนกันนะ ถึงแม้จะทำอะไรไม่ดีลงไป แต่สุดท้ายเราก็จะพยายาม ดึงตัวเองกลับมาให้ได้อยู่ดี เพราะไม่อยากทำให้เขา เสียใจ

สำคัญที่สุดคือเราต้องรู้จัก รู้ความต้องการของตัวเอง อย่างผมที่ไม่ได้ตั้งใจเรียน เพราะผมมีกิจกรรม อย่างอื่นที่ต้องทำ ผมมีกีฬา ผมมีดนตรี ผมรู้อยู่แล้วว่า ผมอยากเป็นนักร้อง แล้วผมก็พยายามอย่างหนักเพื่อ

FYI:

- เป็กเคยเป็นพิธีกรรายการดิสนีย์ คลับ และสมาชิกวงบอยแบนด์ GBOYZ สังกัดจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ร่วมกับฟิล์ม-รัฐภูมิ โตคงทรัพย์ และ แบนด์-พัลลภ คำยอด ในช่วงปี พ.ศ. 2545
- เพลง *7 Days* ของเครก เดวิด (Craig David) คือเพลงที่เป็กร้องให้ฟังต้องฟัง และทำให้เขาถูกใจจนเรียกมาร้องเพลง *ไม่มีใคร* และชีวิต ศิลปินของคุณหลวงก็เริ่มต้นตั้งแต่นั้น
- ‘คุณหลวง’ เกิดขึ้นครั้งแรกจากคอมเมนต์ แฟนคลับในเฟซบุ๊กไลฟ์ที่สนุขของเป็ก ที่ทักว่า ทรงผมแปลกกลางเหมือนกับคุณหลวงในละคร
- ‘บุษ’ มาจากวันหนึ่งที่เป็กคิดว่า ‘ฝันถึงบุษ’ จนแฟนคลับสงสัยว่า ‘บุษ’ คือใคร จนเป็กเฉลยในงานหนึ่งว่า บุษ หมายถึงหญิงสาวผู้เป็นที่รัก ซึ่งก็หมายถึงแฟนคลับทุกคน ส่วน ‘บุษ’ ตามมาหลังจากนั้น เพราะมีคนกลัวว่าแฟนคลับผู้ชาย จะน้อยใจ เลยขอเรียกแทนตัวเองว่า ‘บุษฯ’ และ ‘บุษES’ ก็คือพหูพจน์เรียกแฟนคลับทุกคน
- ‘Palitian’ คือ ภาษา ที่ใช้สื่อสารกันในกลุ่ม แฟนคลับคุณหลวง โดยมีคำบอกรักประจำกลุ่ม คือ ‘รักเป็กก็มากมายนี่ที่สุดในโลกชีวิต จักรวาล บอโร้ ตอเซ่ Switch Down Seven O2 (เซเว่น โอทู) เลยแหละ’ ซึ่งเป็นคำที่เป็กคิดขึ้นมา เพื่อให้คุณแม่ใช้บอกรักตัวเองในสมัยเด็ก
- นอกจากผลงานเพลง เป็กเคยฝากเสียงไว้ในฐานะนักพากย์ กับอนิเมะซีรีส์ วิสลิย์ ใน *Harry Potter*, บทปีเตอร์ แพน ใน *Peter Pan 2: Return to Never Land* และ บทบับเบิล ใน *Happy Feet* เวนทวินทามบิกลูกขึ้นมาเดิน

ความฝันนั้น ผมแค่อยากบอกว่ามันไม่มีหรอก ทางเดินชีวิตที่ผิดหรือถูกร้อยเปอร์เซ็นต์ มีแต่ทางที่เชื่อว่ามันจะเลือกเดินต่อไปเท่านั้นแหละ คนแบบผมคงไม่กล้าไปว่าคนที่ตั้งใจเรียน เป็นตัวแทนแข่งโอลิมปิกวิชาการ เพราะนั่นก็คือทางที่เขาเชื่อมั่นแล้วเหมือนกัน

จากวัยเด็กตอนนั้นมาสู่คุณหลวงผลิตในวันนี้ คิดว่ามีอะไรบ้างที่เหมือนเดิมและเปลี่ยนแปลงไป
ส่วนใหญ่จะเหมือนเดิมครับ ยังเป็นคนใจร้อน เอาแต่ใจเหมือนเดิม อาจจะคอนโทรลได้ดีขึ้นบ้าง...มั้ง (หัวเราะ)

แสดงว่าซิงเกิ้ลใหม่อย่าง *โทษที่เอาแต่ใจ* ก็ใส่ความเอาแต่ใจของตัวเองลงไปเต็มก็เลยใช่ไหม
เต็มๆ เลยครับ (หัวเราะ) ถ้าพูดแค่เรื่องลักษณะนิสัยของผมกับเนื้อเพลง คือใกล้เคียงตัวผมที่สุดแล้วตั้งแต่เคยมีเพลงของตัวเองออกมา แล้วเป็นเพลงที่เขียนขึ้นมาเร็วมาก ตอนทำซิงเกิ้ลใหม่ ผมคุยกับน้องอายุ (ญาติ) พันธย์ ศิลปินอินดี้และทีมงานเบื้องหลังของค่าย White Music) คือคุยกันเฉยๆ เลยนะ นิสัย สไตส์การแต่งตัว แต่คุยกันแล้วถูกคอ ผมรู้ว่าอายุแต่งเพลงได้ เลยบอกให้อายุลองแต่งเพลงมาให้หน่อย ไม่ได้บอกอะไรเลยอะ เลยนะ บอกแค่เรื่องนิสัยของผมไป ที่เหลือให้อายุจัดมาเลย 2 วันต่อมา อายุกลับมาพร้อมกับเนื้อเพลงและเดโมที่เสร็จเรียบร้อย พอฟังก็รู้สึกว่าคุณ นิสัยเอาแต่ใจของเรามันชัดขนาดนี้เลยนะ (หัวเราะ) ชอบเลย รู้สึกว่าคุณมาพัฒนาต่อได้ เลยส่งให้พี่ตุล อพาร์ทเมนต์คุณป้า (ตุล ไหวทชรเกียรติ) กับพี่ไนต์ Yaak Lab (สุเมธ กิจธนโสภา) ช่วยเรียบเรียงและปรับภาษา จนออกมาเป็นแบบที่ได้ ฟังกัน

ถ้าให้เลือกหนึ่งเรื่องทีรู้สึกว่าเขาตั้งใจที่สุด และอยากขอโทษคนคนนั้นมากที่สุดคือเรื่องอะไร

มีเยอะเลยนะ (คิดนาน) ขอโทษแฟนเก่าทุกคนแล้วกัน รู้สึกว่าความรักคือพาร์ตที่ผมเอาแต่ใจตัวเองที่สุดแล้ว ถ้ากับคนอื่น ๆ โดยเฉพาะกับเพื่อน ผมเป็นอีกคนเลยนะ ยอมเพื่อน เดินตามข้างหลัง ไปไหนก็ได้ แต่กับแฟนมันเป็นความรู้สึกบางอย่างที่คิดว่าเราอยากเอาแต่ใจตัวเองเป็นพิเศษ ไม่รู้เหมือนกันนะว่าเพราะอะไร คงเพราะเรารักมาก ก็เลยอยากเรียกร้องอะไรมาก จนหลายครั้งมันเกินความพอดี แล้วก็ปัญหาที่ทำให้ไปกันไม่ได้ เคยคิดถึงขนาดที่เราจะยอมเอาแต่ใจน้อยลงเพื่อความรักด้วย แต่บางทีมันไม่ทันแล้ว ช่วงหลังๆ เวลาคบใครจะพยายามไม่เอาแต่ใจตัวเองเท่าไร เพราะมีบทเรียนมาเยอะแล้ว

เวลาผิดหวังกับความรัก เราจะเห็นภาพของเป็กเป็นแบบไหน

เศร้าหนัก แต่ไม่ถึงขนาดร้องให้ฟูมฟาย แล้วก็ออกไปทะเล อยู่คนเดียว คิดอะไรไปเรื่อย ผมเป็นคนชอบทะเลมากๆ ทะเลจะช่วยเยียวยาหัวใจได้เสมอ

เป็นคนที่ทำให้ความสำคัญกับความรักมากขนาดไหน

ไม่ได้ยึดติดมาก ถ้ามีก็ดี แต่ถ้าไม่มีก็ไม่ได้โยยหาว่าจะต้องมีแฟนตลอดเวลา เลิกกับใครไปแล้วไม่เคยต้องรีบหาคนใหม่เข้ามาเสียบแทนทันที ปล่อยให้ชีวิตไหลไปเรื่อยๆ ถ้าจะมา เดี่ยวเขาก็มาเอง ทำงานไปก่อนก็ได้ เพราะเราได้รับความรักจากคนรอบตัวเยอะอยู่แล้ว ทั้งคุณพ่อ คุณแม่ แฟนคลับ ทีมงาน เพื่อนๆ คนเหล่านี้สามารถเติมความรักให้เราได้ แต่ความรักก็ยังเป็นสิ่งสวยงามที่ผมรอคอยอยู่เสมอ เป็นเรื่องที่ดีของชีวิต

ที่ตอนนี้ก็ยังคงคอยอยู่

ทุกวันนี้หลายๆ คนคิดว่าเป็กประสบความสำเร็จแบบชั่วข้ามคืนหลังถอดหน้ากากจิงโจ้ในรายการ *The Mask Singer* แต่เรารู้มาว่าเป็กเองก็ผ่านความลำบากมาหลายอย่างกว่าจะมาถึงจุดนี้ได้

ถ้านับจริงๆ ต้องเริ่มตั้งแต่ 2 ที่เริ่มมาเป็นศิลปินฝึกหัดที่แกรมมี่ ช่วงนั้นเหนื่อยมากนะ ทุกวันหลังจากเลิกเรียน 4-5 โมงเย็น ผมต้องนั่งแท็กซี่จากสุขุมวิท 3 ไปถนนอโศกที่รถติดมาก กว่าที่จะถึงก็ 2-3 ทุ่ม เรียนร้องเพลง เรียนเต้นถึงเที่ยงคืนกลับบ้าน ตื่นเช้าไปเรียนต่อ อยากรู้ว่าผมเป็นคนชอบทำกิจกรรม ชอบเล่นกีฬา ชอบไปเที่ยวกับเพื่อน ก็ต้องทิ้งไปเกือบทั้งหมด ใช้ชีวิตแบบนี้อยู่ 7 ปีเต็มๆ แบบไม่มีคนสนใจ ไม่มีคนทาบตาม ไม่มีคนจะทำอัลบั้มให้ด้วยซ้ำ แต่ยังทำต่อ เพราะมันคือการ

“ผมแค่อยาก
บอกว่ามัน
ไม่มีพรอก
ทางเดิน
ชีวิตที่ผิด
หรือถูกร้อย
เปอร์เซ็นต์
มีแต่ทาง
ที่เชื่อมั่นว่า
จะเลือก
เดินต่อไป
เท่านั้นแหละ”

พยายามเพื่อความฝัน ถ้าอยากเป็นนักร้อง เราต้องเดินผ่านตรงนี้ไปได้

ตอนที่มิซิงเกิดแรกก็ได้มาแบบบังเอิญอีก โชคดีที่ต้อง (สุรพันธ์ จำลองกุล) โปรดิวเซอร์แถมมี เขามาประชุมแล้วสงสัยว่าเด็กคนนี้เป็นใคร ทำไมมาวิ่งชนอยู่แถวๆ ห้องประชุม ก็มาถามจนรู้ว่าผมเป็นศิลปินฝึกหัดแล้วให้ผมร้องเพลงให้ฟัง ประมาณ 3 วัน ค่ายก็โทรมาให้ผมไปทำสกรีนเทสต์ กับให้มาร้องเกดเพลงของศิลปินคนอื่น แต่ไปๆ มาๆ เขาชอบกัน เลยให้เพลง *ไม่มีใครรู้* ออกมาเป็นเพลงของผม คือทุกอย่างมันเกิดขึ้นเร็วมาก จากตอนที่พยายามมา 7 ปี แต่ไม่เห็นหัวอะไรเลย

**ชีวิตศิลปินหลังจากรอกอยมา 7 ปี ทุกอย่างก็ได้รับ
คุณค่ากับภาระรอกอยนั้นกันก็เลยไหม**

มันมีครบทุกอย่างเลย กราฟผมจะขึ้นๆ ลงๆ ตลอดเวลา พอเพลง *ไม่มีใครรู้* ออกมา มันประสบความสำเร็จทันที จากที่ไม่มีคนสนใจกลายเป็นว่ามีงานทุกวัน ครอบคลุมนิดหน่อย แล้วไปฟุ้งอีกที่ตอนเป๊ก อีฟ ไอซ์ ซึ่งเป็นโปรเจกต์ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จมาก สนุกกับการทำงาน มีคอนเสิร์ตใหญ่ หลังจากนั้นก็แผ่วยาวเลย แต่พยายามทำทุกอย่างต่อไป พยายามค้นหาแนวเพลงที่คิดว่าคนน่าจะชอบ ได้บ้าง ไม่ได้บ้าง แต่ไม่เคยเรียกได้ว่าประสบความสำเร็จจริงๆ พยายามอยู่เกือบสิบปี เหมือนกันนะครับ แต่อาศัยความดี ความเอาแต่ใจของตัวเองนี่แหละ ไปขอร้องให้เขาอมออกเพลงให้ลองไปเรื่อยๆ จนรู้สึกอ้ายแล้วที่เขาให้อีกาส แต่เราทำไม่ได้สักที แต่ยังอยากทำ เพราะคิดว่าสักวันจะต้องทำให้คนชอบเพลงของเราให้ได้

จนช่วงก่อนรายการ *The Mask Singer* สัญญาใกล้หมดพอดี คิดไว้ว่าอยากจะไปเรียนต่อ อยากผจญภัยหาเรื่องตื่นเต้นให้กับชีวิต ติดต่อทำเรื่องไว้หมดแล้ว เพราะไม่คิดหรือกลัวว่าหน้ากากรังจิงจะมาได้ถึงขนาดนี้ ซึ่งตอนคิดจะไปเมื่อก่อนก็ไม่ได้คิดว่าจะหยุดร้องเพลงนะครับ พูดได้ว่าทำให้ไม่มีรายการนี้ ผมก็จะกลับมาร้องเพลงเหมือนเดิมอยู่แล้ว ไม่อย่างนั้นก็คงต้องไปอยู่ชายหาดเลย เปิดบาร์อู่อิมทะเล ชอบร้องเพลง ชอบทะเลมากใช้ไหม จักร้องเอง ฟังเอง เจริญไปเลย (หัวเราะ)

เพราะฉะนั้นถ้าถามว่าชีวิตศิลปินเป็นอย่างไรที่คิดไว้ไหม คงยังไม่ใช้ทั้งหมด เพราะกราฟชีวิตของผมขึ้นลงชัดมาก จนจบรายการก็ไม่เคยคิดว่าชีวิตจะเปลี่ยนไปขนาดนี้ จำได้ว่าอีเวนต์แรกเป็นงานเล็กๆ เลย (งาน Ab Fab X ZEN XOXO) ผมรับไว้ก่อนรายการจะออกด้วยซ้ำ ที่งานก็ไม่คาดคิดมาก่อน เขาจึงเตรียมเวทีไว้เล็กมาก ปรากฏว่าคนไปรอกันตั้งแต่เช้า สรุปพอถึงเวลา มีคนเข้างานไม่ได้ ยืนรออยู่หน้าเซ็นทรัลวิลด์เต็มไปหมด มีป้ายไฟยักษ์ พูดอะไรคนก็กรี๊ด แล้วร้องเพลงตามกันสุดเสียง งามมากจนตอนนี้ยังไม่แน่ใจเลยว่าวันนี้ได้พูดหรือร้องเพลงอะไรออกไปบ้าง และถึงแม้ต่อไปทุกอย่าง

จะกลับไปเป็นเหมือนเดิมก็ไม่เป็นไร เพราะเราไปถึงจุดที่ร้องเพลงให้คนแค่ 10 คนฟังมาแล้ว นี่คงเป็นความหมายของชีวิตศิลปินที่ผมรับรู้ได้ในตอนนี้

**คนดู 10 คนในวันนั้น กับแฟนคลับเป็นหมื่น
เป็นแสนคนในตอนนี้นับอะไรกับคุณบ้าง**

น่าจะเป็นเรื่องความเข้มแข็งของตัวเอง จริงๆ วันนั้นแย่มากนะ เป็นอีเวนต์ในห้างที่มีคน 10 คน บางคนเดินผ่านเลยแหวะมาดู พอเราเดินไปหา เขาเดินหนีไปเลย (หัวเราะ) แต่ผมก็ยังร้องเพลงแบบเต็มที่เหมือนเดิมต่อไป เพราะเขาจ้างเรามาแล้ว นั่นคือหน้าที่ของเราที่ต้องทำให้ดีที่สุดในทุกๆ งาน จนถึงวันนี้ที่มีคนมาดูเราเยอะ มันเลยทำให้รู้สึกดีมากขึ้นที่ตัวเองเข้มแข็ง ร้องเพลงมาได้ขนาดนี้

**เก่าที่รู้มา เป๊กเป็นคนมีโลกส่วนตัวสูงพอสมควร
ชอบไปเที่ยวคนเดียว อยู่เฉยๆ คนเดียว แต่ตอนนี้
ทุกคนรู้จักเป๊กกันหมด ทำให้ความเป็นส่วนตัวก็เลย
รักษาเอาไว้เสียไปบ้างไหม**

พูดตรงๆ คือหมดไปเยอะเหมือนกันนะ (หัวเราะ) เพราะคนมองตลอดเวลา ไม่ใช่แค่แฟนคลับด้วย แต่หมายถึงคนอื่น ๆ เขารู้จักเราหมด ทำอะไรแบบเดิมไม่ได้แล้ว แต่ผมเข้าใจนะว่าเป็นสิ่งที่ต้องแลก ต้องบอกตัวเองตลอดว่านี่ไงคือความฝันที่เราพยายามมาตั้งแต่ 2.0 อยากเป็นนักร้องไม่ใช่หรอ พยายามทำเพลงหรือผลงานออกมาเพื่อให้คนชอบไม่ใช่หรอ ตอนนี้ได้ทั้งหมดนั้นมาแล้วไง เพราะฉะนั้นอะไรที่ทำได้ก็ทำต่อไปเถอะ

**ช่วงที่มีความสุขที่สุดในตอนนี้ของคุณหลวงพลิต
คือช่วงเวลาไหน**

เวลาลิ้มรสชาติขึ้นมาแล้วได้คิดว่าวันนี้จะไปที่ไหน ไปจังหวัดอะไร จะได้ไปกิน ไปเที่ยวอะไรบ้าง งานเป็นแบบไหน แต่งตัวยังไงดี วันนี้จะได้เจอแฟนคลับคนไหน ได้ไปเห็นคนร้องเพลงตามเราเยอะ แค่นี้ก็มีความสุขแล้ว ซึ่งนี่คือโมเมนต์ที่ทำให้ผมมีความสุขมาตลอด เพียงแต่ที่ผ่านมาไม่ได้มีโอกาสสัมผัสทุกวันขนาดนี้ ตอนนี้มีงานทุกวันยาวไปถึงสิ้นปี เท่ากับว่าอย่างน้อยผมจะยังมีความสุขต่อไปอีกหลายเดือน แค่นี้ก็พอแล้ว หลังจากนั้นจะเป็นอย่างไรก็ค่อยว่ากันอีกที ☺

MINIATURE LIFE EXHIBITION

เล็กๆ สีไซ้ ใหญ่ๆ ไม่เอา กับนิทรรศการชีวิตคนจิว

เคยรู้สึกว่ามีปีกใบเขียวอย่างบรอกโคลีมีหน้าตาเหมือนต้นไม้ไหม?

แล้วเคยรู้สึกว่ามีขาหน้าตาเหมือนยูเอฟโอหรือเปล่า?

หรือมีบ้างไหมที่มองเห็นฟองน้ำสก็อตชไบร์ตสีเหลือง-เขียวแล้วนึกถึงทะเลทราย หรือสนามหญ้า?

ถ้าเคย คุณไม่ใช่คนแรกและไม่ใช่นคนเดียวที่คิดแบบนี้

แต่ **ทานากะ ทัดสียะ** อาจเป็นคนเดียวที่เอาไอเดียเช่นๆ แบบนี้มาทำให้เป็นรูปถ่ายจริงๆ ลงในโซเชียลเน็ตเวิร์ก

และลงรูปต่อเนื่องทุกวันมาตั้งแต่เดือนเมษายนปี 2011!

เป็นที่รู้จักจากแฟนเพจเฟซบุ๊ก 'MINIATURE CALENDAR' ทานากะ ทัดสียะ โฟสต์รูปหุ่นโมเดลคนจิ๋วทำกิจกรรมธรรมดาพร้อมกับสิ่งของธรรมดา ที่เราหาได้ในชีวิตประจำวันลงในเพจทุกๆ วัน จนทุกวันนี้เขามีผลงานรูปมนุษย์จิ๋วเหล่านี้มากกว่า 2,000 รูป กลายเป็นผลงานไฟต์บุ๊ก 2 เล่ม คือ *Miniature Life* และ *Miniature Life 2* และเล่มล่าสุด *Small Wonders - Life Portrait in Miniature* ที่กำลังจะวางขายในนิทรรศการครั้งใหม่ของเขา Miniature Life Exhibition ณ กรุงไทเป นับเป็นครั้งแรกที่ทานากะนำนิทรรศการของเขาออกแสดงนอกประเทศญี่ปุ่น

ผลงานคนจิ๋วที่จัดแสดงภายในห้องนิทรรศการได้ฐานรูปปั้นของเจียงไคเช็ค มีทั้งแบบปริศนาค้นหาเป็นภาพบนผ้าแคนวาส ใสกรอบสวยงาม และโมเดลคนจิ๋วของจริงที่วางในกล่องใส ให้เราแสดงฝีมือถ่ายภาพชีวิตคนจิ๋วให้ไม่แพ้เจ้าของผลงานอย่างทานากะ

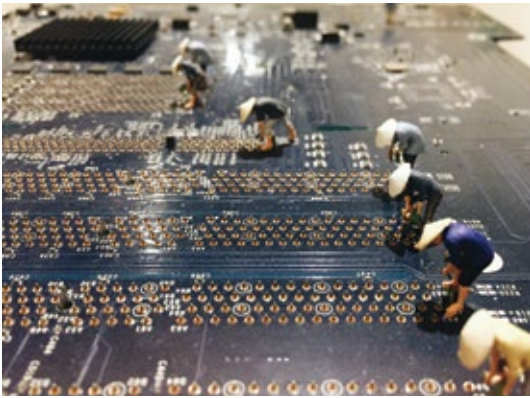
ซึ่งไม่ต้องกลัวว่าจะเบื่อ เพราะทุกภาพล้วนสร้างอารมณ์ 'เออออออ ก็คิดได้นะ' ให้กับเราอย่างต่อเนื่อง

ไม่ว่าจะเป็นคอขวดที่กลายเป็นบ่อน้ำ ฟองน้ำที่กลายเป็นชายหาด ยางรถยนต์ที่กลายเป็นสนามฟุตบอล ฟองเบียร์ที่กลายเป็นหิมะที่ปูพรมอยู่บนผืนดินไปจนถึงแผงวงจรไฟฟ้าที่กลายเป็นนาข้าว และเสื้อทาทามิที่กลายเป็นทุ่งนากว้างสุดลูกหูลูกตา

แต่ละห้องในนิทรรศการแบ่งออกเป็นหมวดของรูปภาพอย่างง่าย ๆ ไม่ว่าจะเป็น หมวดของกิน

FYI:
นอกจากภาพพิมพ์แคนวาสและโมเดลแล้ว ในนิทรรศการยังมีจัดแสดงงานเคลื่อนไหวแบบสตอปโมชันและโมเดลเคลื่อนที่ด้วย โดยเฉพาะไอโกลด์ที่โปรโมตกันอย่างแรงกล้าคือ รถไฟขบวนปิงที่วิ่งได้จริงๆ

หมวดกลางคืน หมวดเมืองท่องเที่ยวชื่อดัง หมวดถ่ายกับสัตว์ ไปจนถึงหมวดความรัก ที่เขาเอาผลงานของทานากะทั้งแบบภาพและแบบโมเดลมาโชว์อย่างเต็มที่ ความสนุกของนิทรรศการครั้งนี้คงเป็นไฮไลท์พิเศษที่ให้เราได้กลายเป็นมนุษย์จิ๋วกับเขาบ้าง ด้วยต้นบรอกโคลียักษ์ และฉากจากภาพถ่ายของทานากะขนาดใหญ่เท่ากำแพงที่พิมพ์ออกมาแปะผ่านนิทรรศการพร้อมคอสมูมให้เล่นกับความจิ๋วให้รู้สึกตัวเล็กกันไปข้าง

นิทรรศการ Miniature Life Exhibition จะจัดแสดงที่ Chiang Kai-Shek Memorial Hall กลางกรุงไทเป ได้ทุกวัน ตั้งแต่วันนี้ถึงวันที่ 10 กันยายน 2560 บัตรเข้าชมราคา 280 ดอลลาร์ไต้หวัน หรือราว 315 บาทไทย ช่วงปลายเดือนกรกฎาคม จะมี *Small Wonders - Life Portrait in Miniature* ไฟต์บุ๊กเล่มใหม่เยี่ยมของทานากะมาวางขายด้วยนะ

ติดตามรูปมนุษย์จิ๋วใหม่ๆ และข่าวคราวของ Miniature Calendar ได้ที่เว็บไซต์ facebook.com/miniaturecalendar และ http://miniature-calendar.com ☺

VIDEO

เรื่อง นิธินาฏ บุโรกานนท์

GRANDMA BARISTA

อาม่าริสตา

00:00

03:37

WHO

เพ็ญภา เทพอารีย์

เพ็ญภา เป็นบาร์ริสตาประจำร้าน แอปปี เอสเพรสโซ (Happy Espresso) เธอเพิ่งเริ่มหัดชงกาแฟอย่างจริงจังเมื่อไม่นานมานี้ แต่ตอนนี้สามารถทำได้หมด ทั้งกาแฟดริป เอสเพรสโซช็อต หรือแม้กระทั่งลาเต้อาร์ตสวยๆ ตอนนีเพ็ญภาอายุ 74 ปีแล้ว และใครๆ ต่างเรียกเธอว่า อาม่าริสตา

THE STORY

เพราะหลานชายของเพ็ญภาชอบดื่มกาแฟ และเธอเห็นว่ากาแฟที่เขาซื้อแต่ละแก้วราคาสูงกว่า 100 บาท เธอจึงตัดสินใจแบ่งพื้นที่ครึ่งหนึ่งจากที่เคยเป็นร้านทำป้าย ซึ่งเป็นกิจการดั้งเดิมของครอบครัว เพื่อให้หลานชายเปิดร้านกาแฟเสียเอง

เพ็ญภาบอกว่าหลานต้องชงกาแฟทีละหลายแก้ว เพื่อทดลองชิมรสชาติ เขาจึงชวนเธอให้ลองชิมด้วย นับจากนั้นความหัดศรัทธาของเครื่องดื่มที่มีไขมันก็ค่อยๆ ถ่ายทอดจากหลานชายสู่อาม่า เธอค่อยๆ เรียนรู้เกี่ยวกับกาแฟ รู้จักรสชาติของมัน ทำความเข้าใจกระบวนการชงกาแฟแต่ละประเภท

จากเดิมที่เป็นเจ้าของกิจการร้านทำป้าย เพ็ญภาพบว่ากาแฟเป็นโลกใหม่ที่น่าสนใจมากขึ้นเรื่อยๆ

เริ่มต้นจากเอสเพรสโซ กาแฟดริป ไปจนถึงลาเต้อาร์ต เพ็ญภาค่อยๆ ฝึกฝนอย่างตั้งใจ แม้ผลงานที่ได้จะยังไม่สวยถูกใจไปทั้งหมด เธอก็ยังยิ้มอย่างอารมณ์ดี ลูกค้ายกมือยกปากต่อปากว่ากาแฟของเธออร่อย และบาร์ริสตาที่นี้เป็นคนสูงวัย

หลายคนออกปากชมเพ็ญภาว่าเก่ง ที่ฝึกฝนเรื่องกาแฟจนเป็นบาร์ริสตาที่มีลูกค้ำประจำ แต่เพ็ญภาไม่คิดอย่างนั้น เธอเห็นว่าจริงๆ แล้วทุกคนก็สามารถทำได้ เพราะเชื่อว่าไม่ว่าจะทำอะไร ถ้าทำอย่างเอาใจใส่ ทุกอย่างก็จะออกมาดี

ปัจจุบันพื้นที่อีกครึ่งซึ่งเคยเป็นร้านทำป้ายได้ถูกเปลี่ยนเป็นพื้นที่ของร้านกาแฟแอปปี เอสเพรสโซ ทั้งหมด เพ็ญภายังคงชงกาแฟ และดูแลลูกค้ำของเธออย่างกระตือรือร้นทุกวัน ☺

- 1 จำนวนปีที่เพ็ญภาเริ่มฝึกฝนเป็นบาร์ริสตา
- 22 ร้านตั้งอยู่ที่ย่านวงเวียน 22 แหล่งรวมร้านทำป้ายทุกประเภท
- 74 อายุของอาม่าริสตา

VIDEO CREDITS

CREATIVE
ไอรดา รับรัมย์อิง
VIDEOGRAPHER/
ภาย วัชรภนภาก

“หลายคนบอกว่าเก่งจัง ทำได้ แต่คุณก็ทำได้ ทุกคนทำได้หมด ฉันเชื่อว่าทุกคนที่รู้จัก เกษียณเมื่อไร คุณทำเลย มีความสุขตอนแก่ ความสุขเราก็อยู่ตรงนี้แหละ”

ดูฉบับได้ที่
THESTANDARD.CO

THESTANDARD.CO

NEWS • CULTURE • LIFESTYLE • VIDEO AND MORE

